

นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทย
FREE INDIVIDUAL CHINESE TOURISTS IN THAILAND

โดย
สุภาวดี ชำนาญวาด

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจีนและอาเซียนในระบบเศรษฐกิจโลก
วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2559

FREE INDIVIDUAL CHINESE TOURISTS IN THAILAND

BY

SUPAWADEE CHAMNANVAD

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
IN CHINA AND ASEAN IN WORLD ECONOMIC SYSTEM
COLLEGE OF SOCIAL INNOVATION**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2016

วิทยาลัยพนังเรือง

นักร้องเกี่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทย

โดย

สุภาวดี ขำนาญวาด

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจีนและอาเซียนในระบบเศรษฐกิจโลก

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2559

วิเชษฐ วัฒนารักษ์

รศ.วิเชษฐ วัฒนารักษ์
ประธานกรรมการสอบ

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์

รศ.ดร.สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์
กรรมการ

สังศิต พิริยะรังสรรค์

รศ.ดร.สังศิต พิริยะรังสรรค์
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

ดร.พริ้ง (อ.พริ้ง) พริ้ง

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณี สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

30 กันยายน 2559

Thesis entitled

FREE INDIVIDUAL CHINESE TOURISTS IN THAILAND

by

SUPAWADEE CHAMNANVAD

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Arts in China and ASEAN in World Economic System

Rangsit University

Academic Year 2016

W. Chiengkul

Assoc.Prof.Witayakorn Chiengkul
Examination Committee Chairperson

S. R. Pakat

Assoc.Prof.Somchai Pakapatwiwat, Ph.D.
Member

S. Piriyanangrae

Assoc.Prof.Sungsidh Piriyanangsan, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

Vannee Sooksatra

(Asst.Prof.Plt.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

September 30, 2016

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน โดยเฉพาะคณะอาจารย์
ที่ปรึกษา รศ.ดร.สังศิต พิริยะรังสรรค์ รศ.วิทยากร เชียงกุล และ รศ.สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ ที่ให้
คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตลอดช่วงการทำวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้าน
และเป็นกำลังใจมาโดยตลอดจนจบการศึกษา

และขอขอบคุณเพื่อนร่วมคณะนวัตกรรมสังคมมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ร่วมให้กำลังใจให้
ข้อแนะนำเกี่ยวกับงานวิทยานิพนธ์นี้ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุภาวดี ชำนาญवाद

ผู้วิจัย

5707869 : สาขาวิชาเอก: จีนและอาเซียนในระบบเศรษฐกิจโลก;

ศศ.ม. (จีนและอาเซียนในระบบเศรษฐกิจโลก)

คำสำคัญ : นักท่องเที่ยวชาวจีน, การท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวในรูปแบบเอกเทศ

สุภาวดี ชำนาญวาด: นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทย (FREE INDIVIDUAL CHINESE TOURISTS IN THAILAND) อาจารย์ที่ปรึกษา: รศ.ดร.สังสิทธิ์ พิริยะรังสรรค์, 119 หน้า.

ในช่วงที่ผ่านมา เกิดปรากฏการณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในปัจจุบัน จะแตกต่างจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบเดิมอย่างเห็นได้ชัดคือ ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทย สสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เปรียบเทียบรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในอดีตและปัจจุบัน และเสนอแนะแนวทาง การจัดการพัฒนาศักยภาพของประเทศไทย เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยการทบทวนวรรณกรรม รวมถึงเก็บแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในประเทศไทย เพื่อหาผลการศึกษาเพื่อที่จะ ไปเป็นแนวทางในการวางแผนรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเข้ามาในประเทศไทยต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วยตนเองกันมากขึ้น เนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น เศรษฐกิจจีนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ชนชั้นกลางในเมืองมีรายได้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการขยายตัวของด้านคมนาคมขนส่ง ทำให้การเดินทางสะดวกมากขึ้น และที่สำคัญอีกประการคือในด้านการขยายตัวและการเติบโตของอินเทอร์เน็ตที่กว้างขวางขึ้น จึงทำให้การศึกษาหาข้อมูลในการเดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศทำได้สะดวกมากกว่าสมัยก่อน ทำให้นักท่องเที่ยวมีข้อมูลสำหรับการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองเยอะขึ้น โดยเว็บไซต์ที่ชาวจีนนิยมเข้าชมคือ เว็บไซต์จำพวกรีวิวการท่องเที่ยว ซึ่งภายในเว็บไซต์ก็จะมีข้อมูลสำคัญต่างๆ มากมาย เช่น แนะนำการจองตั๋วเครื่องบิน ที่พัก การเดินทาง และแม้กระทั่งแนะนำร้านอาหารขึ้นชื่อ จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความกล้าและความสนใจที่จะลองเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง

ลายมือชื่อนักศึกษา สุภาวดี ชำนาญวาด ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... รศ.ดร.สังสิทธิ์ พิริยะรังสรรค์

ทั้งนี้ในปัจจุบัน การศึกษาของประเทศจีนก็ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ทำให้ประชากรจีนบางส่วนมีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ และหนึ่งในภาษาที่ชาวจีนทำการศึกษานั้นก็คือภาษาไทย บวกกับความเบื่อหน่ายจากการท่องเที่ยวโดยทัวร์ ที่ไม่ค่อยมีความเป็นอิสระในการท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีปรากฏการณ์ทัวร์ศูนย์เหรียญที่ผิดต่อกฎหมายการท่องเที่ยว นี่จึงเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้ชาวจีนในปัจจุบันเลือกที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในรูปแบบเอเจนซีมากขึ้น

จากการทำแบบสอบถาม ผลวิจัยยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอเจนซีที่เลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีความเห็นในทิศทางเดียวกันว่า เลือกที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองเพราะอยากเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวให้ต่างไปจากเดิม ทั้งนี้การท่องเที่ยวด้วยตนเอง ทำให้สามารถท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายและใช้เวลาในเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ ได้นานขึ้น โดยไม่ต้องเร่งรีบเพื่อให้ตรงตามแผนที่กำหนดไว้ อย่างเช่นการท่องเที่ยวกับบริษัททัวร์

ลายมือชื่อนักศึกษา..... ศุภกานต์ ชำนาญวาด..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... ศุภกานต์ ชำนาญวาด

5707869 : MAJOR: CHINA AND ASEAN IN WORLD ECONOMIC SYSTEM;
M.A. (CHINA AND ASEAN IN WORLD ECONOMIC SYSTEM)

KEYWORDS : CHINESE TOURIST, TRAVEL, FREE INDIVIDUAL TOURIST

SUPAWADEE CHAMNANVAD: FREE INDIVIDUAL CHINESE TOURISTS IN THAILAND. THESIS ADVISOR: ASSOC.PROF.SUNGSIDH PIRIYARANGSAN, PH.D., 119 p.

Recently, a large number of Chinese tourists come to Thailand but their travel behavior might obviously different from previous. The number of Chinese tourists traveling with their number increasing from that point the objective is to study of the change of style tour of Chinese tourists in Thailand. Explore the travel habits of Chinese tourists. Compare the style of Chinese tourists to travel in the past and present. And recommend the management capacity of the country to cater for Chinese tourists. The literature review the stores were Chinese tourists to Thailand. To find the result of study for guide planning for Chinese tourists to come to Thailand.

The results showed that Chinese tourists traveling to Thailand on their own. Due to factors such as China's economy grows rapidly. Urban middle class has increased. The expansion of transportation making travel more convenient. Another important aspect is the expansion and growth of the Internet is more widely. It studied in traveling abroad is easier than before. Information for tourists traveling can be found easier on the internet. The site visit is popular among the Chinese review sites such as tourism. Within the website, it will contain important information, such as the introduction of flights, accommodation, travel and even restaurant recommendations known. As a result, Chinese tourists are keen and interested to try to travel on their own. The current Education of China, it is very advanced. China has a population of some foreign language capabilities. And one in the famous language study is Thai. Chinese tourism feel bored to travel with travel agency cause never have the freedom to travel. And It also has a phenomenal tour coin against the Law of Tourism. This is the factor that makes the Chinese people today choose to travelling in style, more individually.

Student's Signature Supavadee Chamnanvad Thesis Advisor's Signature S. Piriyanangra

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	13
1.3 คำถามวิจัย	13
1.4 ขอบเขตในการศึกษา	13
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย	14
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
1.7 นิยามศัพท์	15
1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย	17
บทที่ 2	
แนวคิดทฤษฎี	18
2.1 แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว	18
2.2 แนวคิดจากทฤษฎีแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว	29
2.3 แนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	33
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค	36
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจ ท่องเที่ยว	37
2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับ Diamond Model	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	41
แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ.2558-2560	
บทที่ 4	59
ผลการวิจัย	
4.1 พัฒนาการของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่มาท่องเที่ยวใน ไทยในปัจจุบัน	59
4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการ ท่องเที่ยวแบบเอกเทศในประเทศไทย	63
4.3 ประโยชน์และแนวทางการพัฒนา การจัดการการท่องเที่ยวแบบ เอกเทศของประเทศไทย	69
บทที่ 5	71
บทสรุป	
5.1 สรุปผลการศึกษา	71
บทที่ 6	75
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	85
ภาคผนวก ข ผลการสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง	88
ประวัติผู้วิจัย	119

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน รายเดือน ปี 2552-2556	3
1.2	สรุปจำนวนวันพักเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และรายจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวจีน ปี 2555	3

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันชาวจีนถือเป็นนักท่องเที่ยวหลักที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจของประเทศไทยมาก ทั้งในด้านจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว ทั้งนี้เป็นการท่องเที่ยวประเทศไทยถือว่าเป็นที่นิยมมากสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนเนื่องจากความสัมพันธ์อันดีที่มีต่อกันมาอย่างยาวนาน อีกทั้งแต่ก่อนยังมีชาวจีนเข้ามาตั้งรกรากในประเทศไทยเป็นจำนวนมากไม่น้อย นอกจากนี้ในด้านสภาพแวดล้อมหลายอย่างก็ทำให้ชาวจีนรู้สึกคุ้นเคย อีกทั้งในปัจจุบันเศรษฐกิจของจีนได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมีการออกนโยบายที่เอื้อต่อการเดินทางออกนอกประเทศ จึงทำให้มีชาวจีนจำนวนมากนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

เมื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีนแล้ว เรียกได้ว่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วและยังยาวนานกว่าประเทศอื่นๆ จนไทยได้กลายเป็นประเทศที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมมาเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ จนกลายเป็นอันดับหนึ่งในที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเมื่อครั้งก่อนที่จะก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี พ.ศ.2492 จีนได้มีความประสงค์ที่จะปิดประเทศ ดังนั้นการเดินทางท่องเที่ยวของชาวจีนไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวภายในประเทศหรือการท่องเที่ยวต่างประเทศล้วนเป็นสิ่งต้องห้ามในยุคสมัยนั้น แต่ต่อมาในปี พ.ศ.2521 การท่องเที่ยวของจีนได้เริ่มเข้าสู่ยุคที่สอง ซึ่งเป็นยุคของการเริ่มเปิดประเทศ ประธานาธิบดีเติ้งเสี่ยวผิง ได้มีความต้องการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้เป็นอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำคัมภีร์การท่องเที่ยวขึ้น โดยที่ประเทศจีนจะต้องยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติทั้งในปัจจุบันและอนาคต จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายของการเป็นประเทศชั้นนำด้านการท่องเที่ยวของโลก และต่อมาในปี พ.ศ.2526 ทางการเงินได้มีการอนุญาตให้ประชาชนที่มีเครื่องอยู่ต่างประเทศได้เดินทางออกไปเยี่ยมญาติเป็นครั้งแรก และนี่ก็คือจุดเริ่มต้นแรกสำหรับการท่องเที่ยวออกนอกประเทศของชาวจีนในเวลาต่อมานั่นเอง

ต่อมาในปี พ.ศ.2531 จีนได้เปิดทวิรัยืมญาติให้กับประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นประเทศแรกในโลก โดยรัฐบาลไทยและรัฐบาลจีนได้ทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2536 ที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการตลาดและการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามรัฐบาลจีนได้อนุญาตให้ชาวจีนเดินทางท่องเที่ยวนอกประเทศ โดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งประเทศไทยเป็นกลุ่มแรกร่วมกับประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย ที่ได้รับการอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกไปท่องเที่ยว

ในด้านจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาประเทศไทยนั้น เรียกได้ว่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2540-2543 อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจีนได้มีการเปิดประเทศแล้ว อีกทั้งรัฐบาลจีนยังมีการอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศได้ โดยในปี พ.ศ.2543 มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ 8 แสนคน โดยระยะเวลาที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ 8 วัน และมีค่าใช้จ่ายประมาณ 4,300 บาท/คน/วัน ซึ่งทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก และหลังจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ประกอบกับรัฐบาลจีนยังมีการอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย ซึ่งมีความใกล้ชิดกันทั้งด้านภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี และจากการที่เศรษฐกิจของจีนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ประชากรมีรายได้ต่อหัวเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีงบประมาณในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศได้สะดวกสบายขึ้น จึงทำให้ปี พ.ศ.2552 นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาเที่ยวไทยเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามายังประเทศไทยประมาณ 777,508 คน คิดเป็นสัดส่วน 5.49% ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทย ส่วนปี พ.ศ.2553 นักท่องเที่ยวชาวจีนเข้าไทยเพิ่มเป็น 1,122,219 คน สัดส่วน 7.04% เติบโต 44.34% ขณะที่ปี พ.ศ.2554 มีจำนวน 1,721,247 คน คิดเป็นสัดส่วน 8.95% เติบโต 53.38% สำหรับปี พ.ศ.2555 มีจำนวน 2,786,860 คน คิดเป็นสัดส่วน 12.47% เติบโต 61.91% และปี พ.ศ.2556 มีจำนวน 4,637,335 คน สัดส่วน 17.47% เติบโต 66.40% (ASTV ผู้จัดการรายวัน, 2558)

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน รายเดือน ปี 2552 – 2556

เดือน	จำนวนนักท่องเที่ยว					เดือน	2556/55		2555/54		2554/53		2553/52	
	2556*	2555	2554	2553	2552		จำนวน	%Δ (Y-O-Y)	จำนวน	%Δ (Y-O-Y)	จำนวน	%Δ (Y-O-Y)	จำนวน	%Δ (Y-O-Y)
มกราคม	339,067	222,773	143,477	106,920	57,329	มกราคม	+116,294	+52.20	+79,296	+53.27	+36,557	+34.19	+49,591	+86.50
กุมภาพันธ์	464,975	158,742	183,163	152,717	53,106	กุมภาพันธ์	+306,233	+192.91	-24,421	-13.33	+30,446	+19.94	+99,611	+187.57
มีนาคม	372,875	198,767	148,236	74,267	79,362	มีนาคม	+174,108	+87.59	+50,531	+34.09	+73,969	+99.60	-5,095	-6.42
เมษายน	410,173	214,689	138,042	52,859	70,021	เมษายน	+195,484	+91.05	+76,647	+53.52	+85,183	+161.15	-17,162	-24.51
พฤษภาคม	373,273	192,642	134,825	35,833	36,425	พฤษภาคม	+180,631	+93.77	+57,817	+42.88	+98,992	+276.26	-592	-1.63
มิถุนายน	372,356	180,481	124,605	49,110	35,370	มิถุนายน	+191,875	+106.31	+55,876	+41.84	+75,495	+153.73	+13,740	+38.85
กรกฎาคม	445,184	263,412	179,076	90,223	47,991	กรกฎาคม	+181,772	+69.01	+84,336	+47.10	+88,853	+98.48	+42,232	+88.00
สิงหาคม	497,766	278,182	193,881	123,591	63,700	สิงหาคม	+219,584	+78.94	+84,301	+43.48	+70,290	+56.87	+59,891	+94.02
กันยายน	471,356	231,560	153,305	100,621	64,231	กันยายน	+239,796	+103.56	+78,255	+51.05	+52,684	+52.36	+36,390	+56.65
ตุลาคม	309,497	262,432	149,088	99,131	83,256	ตุลาคม	+47,065	+17.93	+113,344	+76.02	+49,957	+50.39	+15,875	+19.07
พฤศจิกายน	355,103	294,518	67,651	111,970	93,030	พฤศจิกายน	+60,585	+20.57	+226,867	+335.35	-44,319	-39.58	+18,940	+20.36
ธันวาคม	293,548	288,662	105,898	124,977	93,687	ธันวาคม	+4,886	+1.60	+182,764	+177.58	-19,079	-15.27	+31,290	+33.40
รวม	4,705,173	2,786,860	1,721,247	1,122,219	777,508	รวม	+1,918,313	+68.83	+1,065,613	+61.91	+599,028	+53.38	+344,711	+44.34

รูปที่ 1.1 สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน รายเดือน ปี 2552-2556
ที่มา: กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556

Country of Residence	No. of Arrivals		Length of Stay		Per Capita Spending			Tourism Receipts				
	No.	+/(%)	(Days)	+/(%)	Baht/Day	+/(%)	US\$/Day	+/(%)	Mil. Baht	+/(%)	Mil. US\$	+/(%)
East Asia	12,775,001	+21.10	6.76	+0.39	4,579.14	+6.17	147.33	+4.15	395,451.32	+36.44	12,723.66	+33.85
Asean	6,462,347	+13.02	5.89	+0.27	4,294.54	+5.42	138.18	+3.42	163,471.50	+24.87	5,259.70	+22.50
Brunei	13,319	+31.33	6.05	+0.25	4,921.82	+3.95	158.36	+1.97	396.60	+42.30	12.76	+39.61
Cambodia	430,538	+58.71	8.33	+0.49	3,902.57	+2.74	125.57	+0.79	13,996.11	+73.26	480.33	+69.97
Indonesia	449,380	+21.23	6.20	+0.22	4,731.24	+5.14	152.23	+3.15	13,181.38	+32.15	424.11	+29.64
Laos	981,081	+9.57	6.27	+0.10	3,298.17	+6.07	106.12	+4.05	20,288.32	+18.10	652.78	+15.86
Malaysia	2,546,072	+2.17	4.90	+0.12	4,437.38	+6.15	142.77	+4.14	55,359.78	+11.18	1,781.20	+9.07
Myanmar	129,714	+16.29	8.40	+0.72	4,215.80	+7.13	135.64	+5.09	4,593.52	+36.25	147.80	+33.67
Philippines	280,585	+6.75	8.03	+0.23	4,446.96	+3.50	143.08	+1.54	10,019.46	+13.75	322.38	+11.59
Singapore	994,831	+26.01	5.49	+0.10	5,102.86	+3.98	164.18	+2.00	27,864.22	+33.45	896.53	+30.92
Vietnam	637,347	+23.80	6.57	+0.53	4,244.22	+5.19	136.56	+3.20	17,772.11	+41.66	571.82	+38.97
China	2,761,213	+61.97	7.95	+0.34	4,826.24	+7.95	155.28	+5.90	105,943.91	+82.66	3,408.75	+79.19
Hong Kong	604,900	+13.88	6.16	+0.21	5,190.62	+5.33	167.01	+3.33	19,341.24	+24.18	622.31	+21.82
Japan	1,341,063	+21.58	7.88	+0.23	4,725.04	+5.65	152.03	+3.64	49,932.30	+32.30	1,606.57	+29.79
Korea	1,153,457	+15.22	7.64	+0.34	4,811.40	+3.02	154.81	+1.07	42,399.85	+24.23	1,364.22	+21.87
Taiwan	393,335	-12.47	7.24	+0.62	4,411.87	+5.81	141.95	+3.79	12,563.88	+1.29	404.24	-0.63
Others	58,386	+40.88	6.92	+0.82	4,451.74	+4.96	143.23	+2.96	1,798.64	+67.74	57.87	+64.54

รูปที่ 1.2 สรุปจำนวนวันพักเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และรายจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวจีน ปี 2555
ที่มา: กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556

หากจะพิจารณาว่า อะไรเป็นสาเหตุเอื้อให้ชาวจีนเดินทางไปต่างประเทศได้มากขึ้นและสะดวกขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต จะพบว่าปัจจัยต่างๆ คือ การที่เศรษฐกิจจีนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ชนชั้นกลางในเมืองมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ขณะที่รัฐบาลจีนพยายามรักษาระดับค่าเงินหยวน

ทำให้ยังไม่ผันผวนมากนักเมื่อเทียบกับสกุลเงินอื่นๆ และค่าเงินแข็งขึ้น ทำให้ชาวจีนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถไปจับจ่ายใช้สอยในต่างประเทศได้มากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลจีนผ่อนปรนนโยบายการเอาเงิน ออกนอกประเทศ และเปิดให้ชาวจีนเดินทางไปต่างประเทศได้มากขึ้น ทำให้คนที่มีความรู้เพียงพอก็สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ไม่ยากลำบากเหมือนเช่นในอดีตที่ผ่านมา บวกกับการ ขยายตัวทางด้านคมนาคมขนส่งตอนนีร์ถไฟความเร็วสูงในประเทศจีนขยายครอบคลุมเมืองหลักๆ ทั่วประเทศแล้ว จากเหนือจรดใต้และตะวันออกจรดตะวันตกรวมเป็นเส้นทางหลัก 8 สาย เชื่อมหัว เมืองน้อยใหญ่ต่างๆ ในประเทศ ทำให้การเดินทางภายในประเทศสะดวกมากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลจีนยังมีแผนเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคมกับกลุ่มประเทศอาเซียนและเพื่อนบ้านรอบข้าง นอกจากนี้ยังขยาย เส้นทางถนนและเปิดสายการบินตรงไปยังเมืองต่างๆ ในประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากเมือง หลวงหลักๆ เช่น ประเทศไทย มีเที่ยวบินตรงจากปักกิ่งไปเชียงใหม่ เป็นต้น และที่สำคัญอีกประการ ก็ในด้านการขยายตัวและเติบโตของอินเทอร์เน็ตก็กว้างขวางขึ้น จึงทำให้การศึกษาหาข้อมูลในการ เดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศสามารถทำได้สะดวกยิ่งขึ้น

ย้อนกลับไปดูอีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวจีนหลั่งไหลเข้ามาเที่ยวใน ไทยมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นั่นก็คือ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” มีการวิจัยพบว่า เหตุที่นักท่องเที่ยวจีนนิยม มาเที่ยวในไทยเพราะไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างจากจีน นับจากสถานที่สำคัญทาง ประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ธรรมชาติที่อบอุ่น สายลม แสงแดดและสายน้ำ รวมถึงแหล่งบันเทิงที่อยากจะได้ในจีน ทำให้คนจีนถือว่าคุ้มค่าต่อการเข้ามาเที่ยวในไทย ทั้งได้ ใหว่พระและเช่าวัดอุโมงค์รวมไปถึงท่องเที่ยวแหล่งบันเทิง และไม่น่าจะแปลกใจที่ผลการวิจัย พบว่านักท่องเที่ยวจีนชอบทะเลและกินอาหารทะเล ที่สำคัญที่สุดอีกประการคืออาหารการกินถูก อีกทั้งยังสามารถหาสิ่งของบำรุงร่างกายที่หายากเช่น รังนก สัตว์ป่า อาหารทะเลที่หาง่ายและถูกกว่า และเนื่องจากความรุ่งเรืองของไทยที่มีต่อคนจีน เริ่มเกิดขึ้นในราวปี พ.ศ.2533 เมื่อนักท่องเที่ยว ทะลักเข้ามามากกว่า 8 แสนคนต่อปี ต่อมาได้มีการขายทัวร์ในราคาหัวละ 6,000 หยวน ที่ทั้งสองฝ่าย ต่างมีกำไร เมื่อนักท่องเที่ยวจีนเริ่มมากขึ้น บริษัททัวร์มากขึ้น การตัดราคาเกิดขึ้น มีการตัดราคา เหลือ 4,000 หยวนจนท้ายสุดอยู่ที่ 1,500 หยวน แต่ต่อมาเมื่อความต้องการเข้ามา มาก การตัดราคายัง มาก จนท้ายสุดบริษัทนำเที่ยวในไทยยอมไม่เก็บค่าแพคเกจทัวร์จากฝ่ายจีนแม้แต่หยวนเดียวหรือ เหรียญเดียว จึงกลายเป็น “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” หรือชื่อที่บริษัททัวร์จีนเรียกก็คือ “หลิงถวานเฟย์” นั่นเอง

ต่อมาในวันที่ 1 ตุลาคม 2556 ที่ผ่านมา ทางการเงินได้ออกกฎหมายการท่องเที่ยวฉบับใหม่ ขึ้น โดยเป็นการสั่งห้าม “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” หรือการใช้วิธีคิดราคาทัวร์ถูก แต่จะบังคับให้ลูกค้าทัวร์ซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ในราคาที่แพงแทน เพื่อที่บริษัทนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์จะได้รับค่าตอบแทน (ค่าคอมมิชชั่น) จากร้านค้าและสถานบริการ โดยผู้ที่ฝ่าฝืนจะได้รับบทลงโทษตั้งแต่การปรับเงิน 30,000-300,000 หยวนไปจนถึงขึ้นการริบใบอนุญาตนประกอบกร ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ส่งผลโดยตรงต่อการตั้งราคาแพ็คเกจทัวร์เส้นทางทั้งในประเทศจีนและระหว่างประเทศ และนี่ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ชาวจีนนิยมมาท่องเที่ยวด้วยตนเองกันมากขึ้นในเวลาต่อมา (วิรัชศักดิ์ เกิดผลเจริญยิ่ง, 2556)

หลังจากที่ทางการเงินได้สั่งห้ามทัวร์ศูนย์เหรียญแล้ว จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศจีนกว่า 590 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นหนุ่มสาวชาวจีนรุ่นใหม่ที่มีการศึกษาดีขึ้น สามารถเข้าถึงการสื่อสารสมัยใหม่โดยใช้สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต และอุปกรณ์อื่นๆ สามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกง่ายดาย เพราะอินเทอร์เน็ตได้มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนโฉมหน้าชาวจีนหลายเรื่อง นอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจที่ทำให้การขายสินค้าออนไลน์รวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น การขนส่งไปรษณีย์เติบโตอย่างก้าวกระโดดแล้ว ยังทำให้รูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนไปอย่างมากด้วยเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันชาวจีนรุ่นใหม่หันมาให้ความนิยมการเดินทางด้วยตนเองมากขึ้น แทนการพึ่งพาบริษัททัวร์หรือไปเป็นกลุ่มอย่างเช่นในอดีต เพราะสามารถค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวประเทศที่ต้องการเดินทาง แผนที่เส้นทางต่างๆ รวมทั้งการจองที่พัก โรงแรม ซื้อตั๋วโดยสาร เช่ารถ แม้กระทั่งการจองร้านอาหารทางออนไลน์ล่วงหน้า (ซึ่งก็มักจะมีโปรโมชั่นหรือราคาที่ถูกกว่าการเข้าไปจองด้วยตัวเอง) ทำให้มั่นใจได้ว่าจะได้รับความสะดวกตลอดการเดินทาง และสามารถวางแผนล่วงหน้าได้ และยิ่งไปกว่านั้น ขณะนี้มีกระแสใหม่สำหรับผู้ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เช่น เฟสบุ๊กส์ ไลน์ อินสตาแกรม ที่วัยรุ่นจีนนิยมโพสต์รูปภาพ สถานที่ต่างๆ ที่ตัวเองไปท่องเที่ยวมา แบ่งปันให้คนอื่นๆ ได้รู้ บ้างก็เขียนบทความหรือข้อมูลลงในบล็อกและเว็บไซต์ ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลสำคัญที่นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่หลายคนใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวของตัวเอง จึงทำให้รูปแบบการท่องเที่ยวของชาวจีนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นการเที่ยวด้วยตนเองกันมากขึ้น

จากรายงาน “Taking Off Travel and Tourism in China and Beyond” ของ Vincent Lui, Youchi Kuo, Justin Fung, Waldemar Jap, and Hubert Hsu (2011) ที่เผยแพร่เมื่อมีนาคม 2554 ได้แบ่งนักท่องเที่ยวจีนเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักท่องเที่ยวที่ขาดประสบการณ์ท่องเที่ยว (ประมาณ

56%) มักไม่ต้องการหาข้อมูลท่องเที่ยวมากและขาดทักษะภาษา ทำให้นิยมเดินทางมากับคณะทัวร์ (Group Tour) แบบจัดตารางกิจกรรมเต็มวัน (Full Schedule) ซึ่งสะดวกและค่าใช้จ่ายต่ำกว่ากลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ (ประมาณ 23%) มักเน้นหาประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบเจาะลึกมากขึ้นและหาสถานที่พักผ่อน ส่วนใหญ่จะวางแผนท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยหาข้อมูลออนไลน์ แต่ยังมีบางส่วนที่จองแพ็คเกจทัวร์อยู่บ้าง กลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์และรายได้สูง (ประมาณ 21%) ส่วนใหญ่จะเน้นการช้อปปิ้ง ที่พักและสถานบันเทิงหรูหรา โดยส่วนใหญ่จะวางแผนโดยหาข้อมูลออนไลน์หรือจองแพ็คเกจทัวร์แบบพรีเมียม (จุฬารัตน์ โฆษะโก, 2557) ซึ่งในปัจจุบัน ตามสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของไทย เราอาจได้เห็นนักท่องเที่ยวจีนสวมหมวกแจกของบริษัททัวร์ แต่ในอนาคตสภาพดังกล่าวจะค่อยๆ จางหายไป เพราะต่อจากนี้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวจีนจะเปลี่ยนไปเป็นการท่องเที่ยวด้วยตนเอง หรือที่เป็นที่รู้จักกันว่า “นักท่องเที่ยวอิสระ” (Free and Independent Traveler: FIT) นอกจากนี้เว็บไซต์นิตยสารรายเดือนของสหรัฐฯ “The Atlantic” ได้รายงานผลสำรวจล่าสุดของ Hotels.com เมื่อปลายเดือนตุลาคมที่ผ่านมาว่า ร้อยละ 70 ของนักท่องเที่ยวจีนเลือกไปเที่ยวต่างประเทศแบบอิสระไม่ไปเป็นกรุ๊ปทัวร์ใหญ่แล้ว ที่เป็นดังนี้เพราะว่าปัจจุบันนักท่องเที่ยวจีนส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวและวัยทำงานที่มีรายได้มากขึ้น โดยเมื่อรายได้มากขึ้นศักยภาพในการจับจ่ายก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วยและได้ปรับพฤติกรรมการเดินทาง ทั้งนี้จากบทวิเคราะห์ที่จัดทำโดยบริษัทธุรกิจขายสินค้าและท่องเที่ยว โกลบอล บลู (Global Blue) ของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่ระบุว่า ผลจากกฎหมายท่องเที่ยวของจีนจะช่วยผลักดันให้การท่องเที่ยวอิสระเป็นที่นิยมในหมู่ชาวจีนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักและเข้าใจประเทศจุดหมายปลายทางมากยิ่งขึ้น จากเดิมที่เดินทางตาม โปรแกรมทัวร์โดยใช้เวลาน้อยกว่า 1 สัปดาห์จะมีแนวโน้มการเพิ่มระยะเวลาท่องเที่ยวและเลือกจับจ่ายสินค้าคุณภาพดีมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนวัยหนุ่มสาวที่มีกำลังทรัพย์สูง และสามารถเข้าถึงข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เนื่องจากจะใช้สื่อสังคมออนไลน์ถ่ายทอดเรื่องราวการเดินทางในแง่มุมต่างๆ ประเทศทั้งหลายทั่วโลกจึงจำเป็นต้องแสวงหาวิธีดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่นี้พร้อมปรับตัวให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

ประเด็นดังกล่าว สอดคล้องกับรายงานของสถาบันวิจัยการท่องเที่ยวจีนที่ระบุว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 90 ของตลาดท่องเที่ยวจีน สำหรับคนรุ่นก่อนแล้วหมวกแจกของบริษัททัวร์นับเป็นของที่ระลึกอย่างดี แต่สำหรับคนรุ่นใหม่วิธีการเที่ยวแบบนี้ถือว่าล้าสมัยไปแล้ว นอกจากวัยรุ่นคนหนุ่มสาวแล้วกลุ่มคนที่มีครอบครัวก็ยังเลือกที่จะออกไปเที่ยวทั้งครอบครัวพ่อแม่ลูกมากขึ้น และเลือกที่จะทำทุกอย่างด้วยตนเองตั้งแต่การซื้อตั๋วเครื่องบิน

จองโรงแรม ไปจนถึงจัดโปรแกรมเที่ยวเอง หรืออีกกรณีก็คือ การซื้อตั๋วเครื่องบินและจองโรงแรมผ่านบริษัททัวร์แต่ออกท่องเที่ยวด้วยตนเอง

รายงานยังระบุว่า หนึ่งในปัจจัยที่การไปเที่ยวแบบหมู่คณะสามารถดึงดูดคนรุ่นก่อนได้ คือความรู้ที่ปลอดภัย โดยเฉพาะการไปประเทศที่สื่อสารกันคนละภาษา ซึ่งเรื่องเหล่านี้มักไม่เป็นปัญหาสำหรับคนรุ่นใหม่ที่มีโอกาสไปศึกษาหรือทำงานในต่างประเทศ พวกเขาจึงสามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างคุ้นเคย นอกจากนี้ยังเป็นเพราะได้รับประโยชน์จากการสืบค้นและใช้งานอินเทอร์เน็ต ที่มีเว็บไซต์ดังหลายแห่ง เช่น Ctrip, Elong, Kuxun เป็นต้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการจองตั๋วเครื่องบินและเลือกหาโรงแรมด้วยตัวเองได้อย่างง่ายดาย ผนวกกับมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลแนะนำการท่องเที่ยวหรือกระดานสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันของชาวจีน ช่วยให้การวางแผนเดินทางไปเที่ยวเองเป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยากอีกต่อไป

จากการศึกษาการเตรียมตัวเดินทางนักท่องเที่ยวอิสระชาวจีนส่วนใหญ่จะหาข้อมูลได้จาก 2 แหล่งสำคัญ คือ หนังสือนำเที่ยว ที่วางขายตามร้านหนังสือทั่วไป โดยพบว่า ในปัจจุบัน หนังสือนำเที่ยวประเภทดังกล่าวสามารถเบียดชิงขึ้นมาวางบนชั้นวางขายได้ไม่น้อย ทั้งนี้ มีการแนะนำเส้นทางเดินทางทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีหนังสือประเภทแนะนำการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละแห่งโดยใช้ขนส่งมวลชน (เช่น รถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน โดยเฉพาะ) แนะนำร้านอาหาร ร้านกาแฟยอดนิยม รวมไปถึงเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์ชื่อดัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเว็บไซต์แชร์ประสบการณ์ท่องเที่ยว ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถเข้ามาเขียนบันทึกการเดินทางของตนเองและแชร์ไปยังสื่อสังคมออนไลน์ต่อได้อีก จากการสำรวจหนึ่งในเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เช่น www.mafengwo.cn โดยเมื่อค้นหาข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มีการให้ข้อมูลการเดินทางของทั้งในและระหว่างประเทศอย่างครบครัน และที่สำคัญคือสามารถดาวน์โหลดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์สมาร์ทโฟนได้

สำหรับข้อมูลการท่องเที่ยวในไทย พบว่า มีชาวจีนจำนวนมากได้เขียนบันทึกการเดินทางพร้อมภาพประกอบแนะนำอย่างละเอียด ตั้งแต่เอกสารที่ใช้ในการขอตรวจลงตรา เส้นทาง การท่องเที่ยว การคมนาคม (เส้นทางรถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน สายรถเมล์) โรงแรม ร้านอาหารชื่อดัง ตลอดจนแหล่งซื้อสินค้าประเภทต่างๆ เป็นต้น จากรายงานสถิติของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระบุว่า ในช่วง 10 เดือนแรกของปี พ.ศ.2556 มีนักท่องเที่ยวจีนมาไทยแล้ว รวม 4,056,522 คน เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 84.08 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยระบุว่ากฎหมาย

ท่องเที่ยวจีนซึ่งโดยภาพรวมแม้ว่าจะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจีนในเดือนตุลาคมลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวจีนในช่วงก่อนหน้ากว่าร้อยละ 25 แต่ยังคงมีจำนวนสูงกว่าช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 17 สะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวที่จัดการเดินทางด้วยตนเอง

รายงานการสำรวจนักท่องเที่ยวจีนเที่ยวต่างประเทศประจำปี พ.ศ.2556 ยังได้ระบุว่า จากรายได้ของชนชั้นกลางชาวจีนที่เพิ่มสูงขึ้น การเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศไม่ได้เป็นสิทธิพิเศษเฉพาะชนชั้นเศรษฐีอีกต่อไปแล้ว ปัจจุบันกลุ่มชาวจีนรายได้ชั้นกลางได้ครองสัดส่วนกลุ่มคนthatไปเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวจีนร้อยละ 70 เลือกที่จะไปเที่ยวด้วยตนเองมีเพียงไม่ถึงร้อยละ 30 ที่เลือกท่องเที่ยวไปกับคณะทัวร์ (คูณากร เหวิน, 2556)

นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมมาเที่ยวด้วยตนเองในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น แน่นนอนว่าย่อมส่งผลกระทบต่อบริษัททัวร์ กล่าวคือนักท่องเที่ยวได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากเดิมที่ซื้อแพ็คเกจท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ ปัจจุบันกลับนิยมท่องเที่ยวด้วยตนเอง จึงส่งผลให้การมาทัวร์แบบหมู่คณะน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ส่งผลให้มีการจองตั๋วเครื่องบิน ห้องพัก ผ่านบริษัททัวร์เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวแบบหมู่คณะลดลงถึงร้อยละ 30 ที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือ เส้นทางท่องเที่ยวระยะยาวภายในจีนแผ่นดินใหญ่ และระหว่างประเทศ (โดยเฉพาะฮ่องกง มาเก๊า และประเทศในอาเซียน) บริษัททัวร์ แต่เดิมมักพานักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้าในร้านที่กำหนดไว้ล่วงหน้า แต่ปัจจุบันบริษัททัวร์หลายแห่งได้ปรับโปรแกรมทัวร์ในลักษณะที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยเพิ่ม“กิจกรรมตามอัชชาศัย”เป็นหนึ่งในโปรแกรมท่องเที่ยวด้วย เพื่อดึงดูดค่าที่ยังอยากไปกับทัวร์แต่ยังอยากมีอิสระด้วย

การท่องเที่ยวอิสระเป็นที่นิยมในหมู่ชาวจีนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักและเข้าใจประเทศจุดหมายปลายทางมากยิ่งขึ้น จากเดิมที่เดินทางตามโปรแกรมทัวร์โดยใช้เวลาน้อยกว่า 1 สัปดาห์ จะมีแนวโน้มการเพิ่มระยะเวลาท่องเที่ยวและเลือกจับจ่ายสินค้าคุณภาพดีมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนวัยหนุ่มสาวที่มีกำลังทรัพย์สูงและสามารถเข้าถึงข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เนื่องจากจะใช้สื่อสังคมออนไลน์ถ่ายทอดเรื่องราวการเดินทางในแง่มุมต่างๆ ประเทศทั้งหลายทั่วโลกจึงจำเป็นต้องเสาะหาวิธีดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่นี้พร้อมปรับตัวให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (สถานที่ท่องเที่ยวต่างก็ผลักดันตัวเองให้เป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยว

ทั้งสร้างใหม่ พื้นฟู โปร โมท อีกทั้งยังมีการจ้างลูกจ้างที่สามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ เช่น จีน อังกฤษ)

ทั้งนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็ยังได้พูดถึงแผนการท่องเที่ยวของททท.ว่า แผนการท่องเที่ยวนี้จัดทำขึ้นอย่างมีกระบวนการ เริ่มจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสารและข้อมูลจากพันธมิตรสาขาต่างๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ หรือร่วมกับผู้เกี่ยวข้องแล้วนำมากำหนดเป็นทิศทางเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในทิศทางที่จะตอบ โจทย์ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาล และภารกิจที่จะทำต่อจากนี้ จะต้องทำให้การเติบโตของการท่องเที่ยวไทยเป็นไปอย่างยั่งยืน โดยต้องพยายามยกระดับประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่มีตำแหน่งทางการตลาดในระดับสูงขึ้น ดังนั้นประเด็นท้าทายต่างๆ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ททท.พูดถึงก็คือ 1) การขยายตัวอย่างก้าวกระโดดของตลาดใหม่ อาทิ ตลาดจีน อินเดีย และรัสเซีย ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การที่จะให้การเติบโตของตลาดกลุ่มนี้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เป็นประเด็นท้าทายในอันดับหนึ่ง 2) การปรับบทบาทและทิศทางของไทยให้ได้รับประโยชน์จากการเปิด AEC ท่ามกลางการแข่งขันที่จะเพิ่มขึ้นระหว่างประเทศสมาชิกด้วยตัวเอง ซึ่งอาจจะส่งผลให้ไทยเสีย Market Share ในอนาคต จะเป็นอีกประเด็นท้าทายที่จะต้องหาแนวทางรับมือ 3) สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งสถานะตลาดอ้อมตัวของตลาดหลัก นับเป็นประเด็นท้าทายที่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นอุปสรรคที่ต้องก้าวผ่านเช่นกัน 4) การพัฒนาด้านการคมนาคมในช่วงที่ผ่านมา ยังคงเป็นโอกาสที่จะทำให้เกิดการขยายตลาดให้กว้างขึ้นได้ อาทิ การขยายเครือข่ายการบินไปยังเมืองรองของสายการบินตะวันออกกลางจากเมืองรองในยุโรปมาไทย และการเพิ่มที่นั่งโดยสารของ Low Cost Airline สำหรับเส้นทางการบินในระยะสั้น เชื่อมโยงจากญี่ปุ่น จีน เกาหลี อินเดีย มากรุงเทพฯ ภูเก็ต เป็นต้น

อีกทั้งททท.ได้กำหนดเป้าหมายหลักที่จะต้องไปให้ถึงใน 2 ส่วนควบคู่กันไป คือ 1) ต้องบรรลุเป้าหมายรายได้เข้าประเทศให้ได้ 2 ล้านล้านบาท ในปี 2558 ซึ่งเป็นภารกิจ 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2556-2558 2) ต้องปรับสมดุลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกมิติ ทั้งด้านตลาด พื้นที่ ฤดูกาล คุณค่า และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเติบโตและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างยั่งยืน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้างต้น ในปี พ.ศ.2557 จึงได้สานต่อแนวคิด “รายได้ก้าวกระโดดด้วยวิถีไทย” หรือ Higher Revenue through Thainess ต่อเนื่องจากปี พ.ศ.2556 โดยใช้แนวคิดการทำการตลาดแบบ Marketing 3.0 เน้นส่งมอบคุณค่า (Value) หรือ ความสุขในการเดินทางท่องเที่ยวที่เกิดจากการเรียนรู้และการมีส่วนร่วม (Co-creation) ซึ่งจะประทับใจลงสู่จิตวิญญาณจนกระทั่งเกิดการแบ่งปันและบอกต่อ (Share) ซึ่งในปีที่ผ่านมา พ.ศ.2556 ได้นำแนวคิดนี้ไปใช้แล้ว ได้สร้างความตื่นตัวให้กับคู่ค้าในตลาดต่างประเทศอย่างมาก โดยคู่ค้าได้เห็นถึงศักยภาพในการนำวิถีไทยมานำเสนอเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ได้ วิถีไทยนี้เองจะเป็นเอกลักษณ์และจุดเน้น ที่ทำให้ไทยแตกต่างจากประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน และมีตำแหน่งในการยืนที่ชัดเจนหลังเปิดประชาคมฯ ซึ่งจะนำมาซึ่งการเติบโตและรายได้ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระยะยาว

นอกจากนี้ การส่งมอบความสุขแทนเรื่องของคุณค่าเงิน (Value for Money) นั้น จะช่วยให้ไทยหลุดจากภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก และเพิ่มระดับการรับรู้ประเทศไทยในการเป็น Quality Destination โดยความสุขที่จะส่งมอบในปี นี้ จะส่งผ่านกิจกรรม Thai Experience, Thai Way of Life และ Thai Cultures ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้มีส่วนร่วมและแบ่งปัน

สำหรับการตั้งเป้าหมายในมิติเศรษฐกิจนั้น ได้ตั้งเป้าหมายไว้ให้รายได้รวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 แบ่งเป็น

รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 โดยจะให้ความสำคัญกับตลาดเอเชียเป็นหลัก โดยมีการเติบโตของรายได้ประมาณร้อยละ 14 ในขณะที่ยุโรป ตะวันออกกลาง แอฟริกา และอเมริกา ให้มีการเติบโตร้อยละ 12

รายได้หมุนเวียนในประเทศจากนักท่องเที่ยวชาวไทยให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 9 โดยคาดหวังให้มีรายได้หมุนเวียนเพิ่มขึ้นมากที่สุดในภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคอีสาน ประมาณร้อยละ 10

ในขณะเดียวกันจะปรับสมดุลเชิงการตลาดจากตลาด Mass ให้เข้าสู่ตลาดคุณภาพในทุกตลาดทั้งใน และต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงระดับกลาง-บน และนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ หรือ Niche Market ได้แก่ กลุ่ม Wedding & Honeymoon ซึ่งสามารถ

ดำเนินการเจาะได้ทุกพื้นที่ตลาด และจากการศึกษาพบว่า เป็นกลุ่มที่มีการใช้จ่ายสูงในการมาแต่งงานและฮันนีมูนในประเทศไทย

กลุ่มที่เดินทางเข้ามารักษาพยาบาล (Medical) จากตลาดเฉพาะ เช่น ตลาดตะวันออกกลาง ซึ่งปัจจุบันได้รับความสะดวกในเรื่องการยกเว้นลงตราเป็นกรณีพิเศษ

กลุ่ม Golf กลุ่ม Health & Wellness และกลุ่ม Green หรือ Eco-tourists ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องพัฒนาและส่งเสริม เนื่องจากเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาแล้วใช้จ่ายในประเทศมากกว่านักท่องเที่ยวปกติ โดยการพัฒนาตลาด Niche Market นี้ ไม่เพียงแต่จะทำในเรื่องของการส่งเสริมการตลาด แต่จะพัฒนาทั้งองค์ภาพ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ ให้มีความเชี่ยวชาญ มีเอกลักษณ์ มีประสิทธิภาพในการส่งมอบบริการ สามารถสนองตอบความต้องการของลูกค้าได้จริง และให้มีความสามารถสร้างความภักดีของลูกค้าได้ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถส่งมอบบริการในระดับเดียวกับความต้องการของลูกค้าได้โดยไม่ต้องนำเรื่องราคามาเป็นกลยุทธ์ในการส่งเสริมตลาด รวมทั้งพัฒนาช่องทางขายออนไลน์สำหรับกลุ่มตลาดเฉพาะเพิ่มเติม อาทิ กลุ่ม Wedding Honeymoon กลุ่ม High-end และกลุ่มสุขภาพ

ปรับสมดุลในเชิงพื้นที่ ลดการกระจุกตัวของการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวหลัก โดยส่งเสริมให้เกิดการกระจายการเดินทางไปยังภูมิภาค และเชื่อมโยงภายในประเทศในกลุ่ม AEC โดยไทยเป็น Hub หรือศูนย์กลางการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะในเส้นทางทางบกที่มีความพร้อม เช่น R3A East-West Corridor และเส้นทางเชื่อมโยงทางทิศตะวันออก และตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น

ปรับสมดุลในเชิงเวลาหรือฤดูกาลท่องเที่ยว โดยเฉพาะคนไทยให้มีการกระจายตัวการท่องเที่ยวออกฤดูมากขึ้น เช่นเดียวกับการพยายามส่งเสริมให้เกิดการเดินทางของตลาดต่างประเทศที่มีฤดูกาลเดินทางของตลาดที่ตรงกับช่วงนอกฤดูของไทย

นอกจากนี้ จะมุ่งส่งเสริมการท่องเที่ยวในลักษณะ Green Tourism เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีภาพลักษณ์ที่ดี และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ประเด็นสุดท้าย ททท.ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาข้อมูลเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะข้อมูลที่จะใช้เป็นฐาน ในการกำหนดและปรับแนวทางดำเนินงานด้านการตลาด ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างทันท่วงที โดย ททท. จะพัฒนา ศูนย์ข้อมูลอัจฉริยะ (Intelligence Center) ที่จะให้บริการฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเป็นศูนย์พยากรณ์และดำเนินการวิจัยด้านการท่องเที่ยว (TAT Review Magazine, 2557)

ทั้งนี้ หากจะกล่าวถึงว่าเหตุใดททท.จึงเน้นไปที่นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นหลักก็สามารถกล่าวได้ว่า ประเทศจีนเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยที่ผ่าน มาททท.ได้เน้นการดำเนินการส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวจีนไปเที่ยวชมและใช้บริการกันมากขึ้น โดยหลังจากที่ประเทศไทยยกเลิกค่าธรรมเนียมการเดินทางให้นักท่องเที่ยวชาวจีน ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้าประเทศไทยเพิ่มขึ้นถึง 45% โดยกรมการท่องเที่ยวได้ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดใหญ่ๆที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยม โดยได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงภูมิทัศน์เส้นทาง พัฒนาการบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย ตลอดจนพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และบริษัทนำเที่ยวของไทยให้ได้มาตรฐานระดับสากลเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นและการเข้าสู่AECอีกด้วย (ASTVผู้จัดการออนไลน์, 2558)

จากข้อมูลที่ได้ศึกษามาแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงความน่าสนใจในเรื่องการท่องเที่ยวของชาวจีน โดยเน้นไปที่การท่องเที่ยวแบบเอกเทศหรือการท่องเที่ยวด้วยตนเอง ตั้งแต่พัฒนาการด้านการท่องเที่ยวของชาวจีนในไทยหรือแม้กระทั่งจุดเปลี่ยน ที่ทำให้ชาวจีนมาเที่ยวด้วยตนเองมากขึ้น โดยไม่พึ่งพาการท่องเที่ยวในรูปแบบทัวร์เหมือนในอดีต และยังให้ความสนใจว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดต่อไป ทั้งนี้มีการคาดการณ์ว่าศักยภาพการเติบโตของการท่องเที่ยวไทยในอนาคตจะยังคงขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวจีนเป็นหลัก และตามมาด้วยประเทศต่างๆในอาเซียน คาดว่าอนาคตการท่องเที่ยวไทยจะยังได้รับผลดีจากนักท่องเที่ยวจีนอย่างต่อเนื่อง ด้วยศักยภาพในการขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อหัวของประชากรที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและการขยายตัวของการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของชนชั้นกลาง โดยมีการคาดการณ์ว่าสามประเทศที่จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางออกนอกประเทศเพิ่มขึ้นมากที่สุดในช่วงปี ค.ศ.2012-2017 ได้แก่ จีน รัสเซีย และอินเดีย โดยเฉพาะชาวจีน จะมีการเดินทางออกไปเที่ยวนอกประเทศเพิ่มขึ้นถึง 45 ล้านคน และแน่นอนว่าไทยก็เป็นจุดหมายหลักที่จีนจะวางแผนเดินทางมาท่องเที่ยวนั่นเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 ศึกษาพัฒนาการของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในอดีต
- 1.2.2 ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศในปัจจุบัน
- 1.2.3 สรุปวิเคราะห์แนวโน้มการท่องเที่ยวแบบเอกเทศของชาวจีนในไทย ในอนาคต

1.3 คำถามวิจัย

- 1.3.1 เพราะเหตุใดนักท่องเที่ยวชาวจีนจึงนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทยในรูปแบบเอกเทศ
- 1.3.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทยมีมากน้อยเพียงใด
- 1.3.3 สาเหตุใดบ้างที่จะส่งผลต่อการพัฒนาหรือถดถอยของการท่องเที่ยวของชาวจีนแบบเอกเทศในประเทศไทย

1.4 ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทย โดยศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ขอบเขตในการศึกษาแบ่งได้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเวลา

ศึกษาเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทยโดยเน้นการท่องเที่ยวแบบเอกเทศตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2558 ตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการบันทึกไว้

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศในประเทศไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยเน้นศึกษานักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

1.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Research) ทั้งการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research)

การวิจัยเอกสารด้วยการเก็บข้อมูลจากหนังสือ วารสาร บทความวิชาการ สื่อออนไลน์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนามด้วยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวจีน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกพื้นที่ดำเนินการคือ จังหวัดชลบุรี และกรุงเทพฯ เนื่องจากสถานที่ดังกล่าว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ดำเนินงานที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดที่ระบุไว้ข้างต้น เช่น ชายหาดบางแสน ชายหาดจอมเทียน และห้างสรรพสินค้าใจกลางกรุงเทพฯ เป็นต้น

1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ด้วย การนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสาร วารสาร บทความวิชาการ สื่อออนไลน์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนามที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาจัดลำดับความสำคัญของแต่ละประเด็น ให้มีความเชื่อมโยง และมีความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน เพื่อตอบวัตถุประสงค์และคำถามในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบพัฒนาการของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปัจจุบัน

1.6.2 ทราบพฤติกรรมต่อการเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ

1.6.3 สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางให้กับภาครัฐและภาคเอกชนที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจของตนเองในอนาคตได้

1.7 นิยามศัพท์

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้หรือเพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราวที่พักอยู่ในประเทศที่มาเยือนไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

นักท่องเที่ยวชาวจีน หมายถึง บุคคลที่มีสัญชาติจีนและไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใช้เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งที่พักค้างคืนและไม่พักค้างคืน

นักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศ หมายถึง บุคคลที่เป็นชาวจีนแผ่นดินใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทย และเข้ามาท่องเที่ยวด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การหาร้านอาหาร การหาที่พัก เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว หมายถึง จุดมุ่งหมายหลักที่ทำให้เกิดการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้แก่ พักผ่อน ทำบุญ/ไหว้พระ เยี่ยมเพื่อน/ญาติ ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติงาน/ติดต่อธุรกิจ

ผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่ร่วมเดินทางมากับนักท่องเที่ยว ได้แก่ คนเดียว ครอบครัว/ญาติ เพื่อน

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ, แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน, แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต

ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง/คนในการท่องเที่ยว หมายถึง ค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายไประหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทย

สินค้าที่ระลึก หมายถึง สิ่งของต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองของประเทศต่างๆ และมีความดึงดูดใจนักท่องเที่ยวในการซื้อและนำผลิตภัณฑ์นั้นๆ กลับไปยังภูมิลำเนาของตนเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ อาจจะเป็นของที่ระลึก เพื่อเป็นของฝากหรือเพื่อใช้สอย ลักษณะสินค้าของที่ระลึก ได้แก่ จิวเวลรี่, เครื่องหนัง, ริงนก, เครื่องสำอาง, เสื้อผ้า, เซาพระ

จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว หมายถึง จำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

จำนวนวันที่เดินทางมาท่องเที่ยว หมายถึง จำนวนวันที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว หมายถึง ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้แก่ วันหยุดตามเทศกาล วันลาพักร้อนประจำปี

ช่วงเดือนที่มาท่องเที่ยว หมายถึง ช่วงเวลาหรือช่วงเดือนในรอบปีที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้แก่ มกราคม-มีนาคม เมษายน-มิถุนายน กรกฎาคม-กันยายน ตุลาคม-ธันวาคม

แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว หมายถึง ข้อมูลการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวได้รับ ได้แก่ เพื่อน, หนังสือพิมพ์ – นิตยสารสื่อสิ่งพิมพ์, บริษัททัวร์, การท่องเที่ยวของประเทศไทย

สถานที่พัก หมายถึง สถานที่ที่นักท่องเที่ยวใช้พักระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้แก่ โรงแรม ที่พักในอุทยาน รีสอร์ท บ้านญาติหรือบ้านเพื่อน

ความต้องการกลับมาเที่ยวอีก หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะกลับมาท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ อีกภายหลังจากที่ได้เคยมาท่องเที่ยวแล้ว

ลักษณะที่พัก หมายถึง สถานที่พักที่มีความสะอาด, ความสวยงาม, มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย และมีความปลอดภัย

แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวในที่ต่างๆ ที่มีความหลากหลาย, ความสวยงาม, ความสะอาดและความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย

1.8 ข้อยกเว้นของการวิจัย

สถิติการท่องเที่ยวแบบเอกเทศของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2558 ตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการบันทึกไว้

สถานที่ที่นักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศนิยมไปท่องเที่ยวการใช้ชีวิต และความเป็นอยู่ นักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศ ขณะท่องเที่ยวในประเทศไทย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี

2.1 แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) ได้มีผู้นิยามความหมายไว้หลากหลายดังนี้ คือ องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้น ณ กรุง โรมประเทศอิตาลีเมื่อปี พ.ศ.2506 ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางที่มี เือนไข 3 ประการ คือ

1) การเดินทาง (Travel) หมายถึง การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผน เดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะไปเป็น ระยะทางไกลหรือระยะทางไกล ก็ได้

2) จุดมุ่งหมายปลายทาง (Destination) หมายถึงมีจุดมุ่งหมายที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวแล้ว ต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิม โดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือก เดินทางไปเยือนและใช้ ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

3) ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ที่ ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยมีความมุ่งหมายในการเดินทางอยู่หลาย แห่งด้วยกัน ซึ่งผู้เดินทางคนหนึ่งอาจมีความหมายมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

สมาคมระหว่างประเทศแห่งความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว (International Association of Scientific Experts in Tourism –IASET) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่ถาวร ไปอีกที่หนึ่งเป็นการชั่วคราวและไม่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรม ที่เป็นการหาเงิน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, น. 11)

การท่องเที่ยว (Tourism) คือ การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เป็น สากล 3 ประการ คือ

- 1) เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- 2) เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
- 3) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพ หรือหารายได้พิเศษ

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากถิ่นที่อยู่อาศัยปกติหรือถิ่นที่พำนักถาวร ไปยังที่อื่น ด้วย ความสมัครใจและเป็นการเดินทางชั่วคราวโดยใช้เวลาพำนัก ณ สถานที่นั้นๆ ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ตาม วัตถุประสงค์ต่างๆ ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ (ทิพวรรณ พุ่มมณี, 2550, น. 19)

สรุปความหมายของการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางออกจากที่อยู่อาศัย ไปยัง สถานที่อื่น ในระยะสั้นๆ และทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างที่อยู่แหล่งท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการ เยี่ยมญาติมิตร หรือพักผ่อนท่องเที่ยว

2.1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์หรือความหมายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวอาจแบ่งได้ ดังนี้

- 1) เพื่อการพักผ่อน (Relaxation) เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหรือผ่อนคลาย จากภารกิจที่ยุ่ง ทั้งด้านการงานและภาระอื่นๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง พร้อมฟื้นฟูความสดชื่นสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ เพื่อที่จะกลับมาปฏิบัติภารกิจต่อไป
- 2) เพื่อการนันทนาการ (Recreation) เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อนันทนาการ หาความรื่นรมย์สนุกสนาน โดยจุดหมายปลายทางอาจเป็นสถานที่ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม หรือแหล่งบันเทิงต่างๆ ซึ่งประเทศท่องเที่ยวทั้งหลายต่างพยายามเสนอแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวประเภทนี้
- 3) เพื่อสุขภาพ (Health) เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อฟื้นฟูหรือบำรุงสุขภาพ ซึ่ง อาจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่เอื้อให้สุขภาพสดชื่นแข็งแรง หรืออาจไปยังแหล่งที่ให้บริการ ฟื้นฟู ดูแลสุขภาพโดยตรง ซึ่งปัจจุบันมีธุรกิจที่ให้บริการด้านสุขภาพและมีงาน นักท่องเที่ยวที่มี จุดมุ่งหมายการเดินทางเพื่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้น

4) เพื่อการกีฬา (Sport) เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อการกีฬาอาจจะเพื่อชมการแข่งขันกีฬา อาทิเช่น ฟุตบอลโลกเอเชียนเกมส์โอลิมปิกเกมส์ที่สามารถดึงดูดผู้สนใจด้านการกีฬาให้ เดินทางมาชมจำนวนมาก หรืออาจเดินทางไปเล่นกีฬางานชนิดที่จำเป็นต้องใช้สถานที่เฉพาะหรือพิเศษ ซึ่งถ้าประเทศใดมีสถานที่เหมาะสมสำหรับการเล่นกีฬาแต่ละประเภท จะสามารถดึงดูดให้นักเดินทางเพื่อ จดมุ่งหมายนั้นเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศ

5) เพื่อเยี่ยมเยียนญาติมิตร (Visiting) เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนเครือ ญาติ หรือมิตรสหายที่อยู่ไกล แสดงถึงความรักความผูกพันที่มีต่อกัน ประเทศในแถบเอเชียยังคงยึดมั่น และเคร่งครัดในวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมจะมีการเดินทางเพื่อจดมุ่งหมายในการเยี่ยมเยียนญาติมิตร มากกว่าจดมุ่งหมายอื่นๆ โดยเฉพาะในช่วงเวลาของเทศกาลประเพณี

6) เพื่อศาสนา (Religion) เป็น ความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อปฏิบัติศาสนกิจ หรือเพื่อนมัสการสถานที่สำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา ตามความเชื่อถือหรือศรัทธา เช่น พุทธศาสนิกชนจะ เดินทางไปปฏิบัติธรรม ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า ณ วัดต่างๆ หรือชาวมุสลิมทั่วโลกต่างพากันเดินทางไป ประกอบพิธีฮัจจ์ ที่เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น

7) เพื่อธุรกิจ (Business) เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจเป็นหลัก แต่มีโอกาสดำท่องเที่ยวด้วยในประเทศที่มีความเจริญด้านเศรษฐกิจจะมีรายได้จากนักท่องเที่ยวประเภทนี้มาก เพราะจะมีการเดินทางเข้ามาอย่างสม่ำเสมอได้เป็นช่วงเวลาหรือฤดูกาลเหมือนนักท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

8) เพื่อการประชุมสัมมนา (Convention and Conference) เป็นความมุ่งหมายในการ เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุมสัมมนา และมีการท่องเที่ยวประกอบด้วย การท่องเที่ยวรูปแบบนี้ จะรวมถึงการท่องเที่ยวเพื่อชมงานแสดงสินค้าหรือนิทรรศการต่างๆ ที่เรียกว่า Exhibition Tour มีการจัดให้นักท่องเที่ยว กลุ่มนี้เป็น นักท่องเที่ยวกลุ่ม MICE (Meeting, Incentive, Convention and Exhibition) ถือเป็น นักท่องเที่ยวคุณภาพ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาร่วมประชุมนานาชาติ จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนสูงกว่านักท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วไปประมาณ 2 เท่า

9) เพื่อเยี่ยมเยียนญาติมิตร เพื่อศาสนา เพื่อธุรกิจ และเพื่อการประชุมสัมมนา ล้วนเป็นการ เดินทางที่มีความมุ่งหมายต่างๆ เป็นหลัก แต่ในการเดินทางเหล่านั้นได้จัดแบ่งเวลาสำหรับการท่องเที่ยว และนั่นทนาการไว้ด้วย ถือเป็นนักท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ซึ่งอาจเป็นไปตามวัฒนธรรม ความ เชื่อทางศาสนา ธุรกิจ หรือประชุมสัมมนา (ทิพวรรณ พุ่มมณี, 2550, น. 19 -21)

2.1.3 ประเภทของการท่องเที่ยว

ได้อธิบายถึงประเภทของการท่องเที่ยว หมายถึง ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว โดยจำแนกตามที่ หมายปลายทางของการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว ได้ 7 ประเภท คือ

1) การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกนักท่องเที่ยวจะใช้เวลาหยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบเห็นสิ่งและอุบัติการณ์ใหม่ๆ เพื่อชมทิวทัศน์อันสวยงาม เพื่อพบเห็น ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณ์กับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอึกทึก ครึกโครมและตีกรามใหญ่โตของเมืองใหญ่และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว และอื่นๆ ที่มีผลเป็นความ สนุก

2) การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน นักท่องเที่ยวพวกนี้จะใช้วันหยุดเพื่อพักโดยไม่ทำอะไรเพื่อขจัด ความเมื่อยล้าทั้งหลายทั้งทางกายและทางจิตที่เกิดขึ้นในเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกพละกาลัง กลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในคาบใหม่บางคนอาจไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้หรือไม่สบายเล็กน้อยมาก เอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหน

3) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะเรียนรู้ศิลปวิทยาการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ในสถาบันหรือสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นที่น่าสนใจ ของเขา ก็จะท่องเที่ยวไปยังประเทศนั้นๆ เพื่อศึกษาพิจารณาความเป็นอยู่ในแง่มานุษยวิทยาและสังคมวิทยา เพื่อชม โบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เพื่อติดตามความเจริญของวัตถุและเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อชมศิลปกรรม เพื่อร่วมปฏิบัติในงานมหกรรมและงานฉลอง เพื่อชมการแสดงทาง ศิลปะครั้งสำคัญๆ เช่น ดนตรี ละคร ฯลฯ

4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาแบ่งได้เป็น 2 ชนิด

4.1) การท่องเที่ยวเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬาครั้งใหญ่ๆ ของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาแหลมทอง การแข่งขันกีฬาเหล่านี้นอกจากจะดึงดูดพวกนักกีฬาที่เกี่ยวข้อง ให้อไปชม ผู้ติดตามและผู้สนใจยังตามไปชมมากกว่านักกีฬาที่แข่งขันเสียอีก

4.2) การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถิ่นที่มีการเล่นกีฬาชนิดนั้นๆ เช่น ในฤดูหนาว ซึ่งมีหิมะตกมากก็ไปเล่นสกี ฤดูมรสุมก็เป็นเทศกาลเล่นเรือใบ ในฤดูร้อนก็เป็นการปีนเขา และในฤดูอื่นๆ ที่เหมาะสม นักท่องเที่ยวก็จะเข้าป่ายิงสัตว์ ตกปลา ซึมซ่า เล่นกอล์ฟ ประเทศใดที่มีภูมิประเทศที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวให้ไปเล่นกีฬาเหล่านี้ นับว่าได้เปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมทางการท่องเที่ยวเป็น อย่างยิ่ง

5) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ มีข้อเท็จจริงอยู่ว่า นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจมักจะ ได้จัดเวลาว่างจากการปฏิบัติธุรกิจไว้สำหรับการท่องเที่ยวแท้ๆ ด้วย ซึ่งอาจจะเป็นเวลาว่างจากการปฏิบัติธุรกิจ

ประจำวัน หรือถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่ออีก 2-3 วัน เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติธุรกิจแล้ว แม้นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจจะขาด คุณสมบัติที่ว่าท่องเที่ยวต้องเป็นการกระทำอย่างเสรี จึงไม่น่าจะนับเข้าเป็นการท่องเที่ยวที่จริงแท้ นักท่องเที่ยวธุรกิจก็ได้นำเงินตราต่างประเทศมาทิ้งไว้ในประเทศเจ้าบ้านมากเท่าๆ กับนักท่องเที่ยว ประเภทอื่นๆ ก็น่าจะอนุโลมให้การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเป็นประเภทหนึ่งของการท่องเที่ยวด้วย

6) การท่องเที่ยวเพื่อประชุม สัมมนา ฯลฯ ใน พ.ศ.2510 ตามสถิติของ IUOTO ปรากฏว่า มีการประชุมประเภทต่างๆ ระดับ โลกถึง 3,500 แห่ง ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามก็คงมีอยู่ในเรือนแสน และการประชุมดังกล่าวมีทาง โน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว ในการจัดวาระการประชุมทั้งหลายเหล่านี้ เกือบจะไม่มีกรยกเว้นผู้จัดจะต้องมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตาม กลายเป็นนักท่องเที่ยวสมบูรณ์แบบที่เดียว เมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอยู่แล้ว เช่น พัทยา ก็มักจะรับ เลือกลงให้เป็นที่ประชุม และ โรงแรมในเมืองนั้นก็พยายามแข่งขันกันในเรื่องการปรับปรุงและสร้างห้องประชุม ให้สะดวกสบายสำหรับการประชุม

7) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา บุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศเพื่อนำการวิจัยในด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยที่เดินทางไปสอนในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยได้สิทธิหยุดพักหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยไปเป็นกลุ่มเพื่อเรียน วิชาพิเศษในต่างประเทศ ตลอดภาคการเรียน 3-4 เดือน หรือนักเรียนที่ได้รับทุนแลกเปลี่ยนหรือพวกหน่วย อาสาสมัครของอเมริกา อังกฤษ แคนาดาและฝรั่งเศส พวกที่ได้รับเชิญไปดูงาน พวกนักบรรยายอาชีพที่ ท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปศึกษาต่างประเทศ บุคคลเหล่านี้นับเป็นนักท่องเที่ยวจาวน มหาศาล (ซิดจันท์ หังสตุต, 2532, น. 9-11)

2.1.4 ความหมายของนักท่องเที่ยว

เมื่อปี พ.ศ.2508 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Travel and Tourism) ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ที่ประชุมได้พิจารณาถึง ความหมายของ คำว่านักท่องเที่ยว จึงเห็นสมควรกำหนดคากำหนดความของคำว่านักท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศที่ค้างคืนให้ครอบคลุมในความหมายที่กว้างขวางขึ้น และประกาศให้ทุกประเทศทั่วโลกใช้ใน ความหมายเดียวกันเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เรียกรวมนัก เดินทางทั้งหมดว่า “ผู้มาเยือน” (Visitor) ซึ่งหมายถึง บุคคลที่เดินทางไปยังประเทศใดประเทศหนึ่งที่ไม่ใช่ที่ อยู่อาศัยของตนด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ ดังนั้นคำว่า ผู้มาเยือน จึง หมายถึงรวมถึง ผู้เดินทาง 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่มาพักอยู่ในประเทศที่มาเยือน อย่างน้อย 24 ชั่วโมงและมีการพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืนแต่ไม่เกิน 1 ปี และเป็น การมาเยือนด้วย วัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การพักผ่อนหย่อนใจ การติดต่อธุรกิจ การศึกษา การประชุมสัมมนา เยี่ยมญาติ มิตร การศาสนา การกีฬา เป็นต้น แต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ การหารายได้หรือไปอยู่ประจำ ซึ่งได้แก่

- 1) ผู้ที่ไม่มีถิ่นพำนักอยู่สถานที่ที่ไปเยือน
- 2) ผู้มีสัญชาติของประเทศนั้นหรือเดิมเป็นคนถิ่นนั้นแต่ปัจจุบันไม่ได้มีถิ่นพำนักอยู่ สถานที่ที่ไปเยือนนั้นแล้ว เช่น คนที่มีสัญชาติไทยแต่ไปอยู่สหรัฐอเมริกาและเดินทางกลับมาเที่ยวประเทศไทย เป็นต้น
- 3) ผู้ที่เป็นลูกเรือ (พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่บนเครื่องบินหรือเรือโดยสาร) ซึ่งมิได้มีถิ่นพำนัก ณ สถานที่ที่ไปเยือน และเข้าไปพักค้างคืน ณ สถานที่ที่ไปเยือนนั้น

ประเภทที่ 2 นักทัศนาจร (Excursionist) หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่เข้าไปอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และได้พักค้างคืน ได้แก่

- 1) ผู้โดยสารเรือสำราญหรือเรือเดินสมุทร ซึ่งมาแวะพักชั่วคราว และไม่ได้พักค้างคืน
- 2) ผู้มาเยือนที่เดินทางออกจากสถานที่นั้นภายในวันเดียวกัน
- 3) ผู้ที่เป็นลูกเรือ (พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่บนเครื่องบินหรือเรือโดยสาร) ซึ่งมิได้มีถิ่นที่อยู่อาศัย ณ ประเทศหรือสถานที่นั้น และแวะพักเพียงชั่วคราว ในเวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมง (ธนกฤต สังข์เฉย, 2554, น. 9-11)

สรุปความหมายของคำว่า นักท่องเที่ยว คือ บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นอันเป็นที่อยู่โดยปกติ ของตน ไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์ที่มีไปประกอบอาชีพหรือ หารายได้

2.1.5 บทบาทและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ได้เติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอด ระยะเวลากว่า 40 ปี ท่ามกลางความราบรื่นและอุปสรรคนานาประการ ทั้งนี้ เป็นที่ตระหนักว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น

อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวจึงจัดเป็นสาขาการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงอย่างไรก็ตาม การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวของประเทศยังมีปัญหาด้านความยั่งยืน อันเนื่องมาจากปัจจัยที่เกิดขึ้นทั้งภายในประเทศและ ภายนอกประเทศ สำหรับกระแสด้านการท่องเที่ยวของไทย พบว่ามีการนำเสนอแนวคิดและผลักดัน กิจกรรมด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยึดกระแสหลักด้านเศรษฐกิจมาโดยตลอด อาทิ ในช่วง ปี พ.ศ.2547-2549 มุ่งกระแสหลักด้านการนำการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ดังนั้นเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นในเรื่องจำนวนคนและรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้คำนึงถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นภาคบริการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้กำหนดให้การ

การท่องเที่ยวจัดอยู่ในยุทธศาสตร์ การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการปรับโครงสร้างของการบริการบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า ซึ่งมีเป้าหมายให้ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 7 – 8 ต่อปี และให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปีสำหรับปี พ.ศ.2550 ได้มีปรากฏการณ์ที่เป็นกระแสหลักในสังคมไทยคือ“ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งได้รับการตอบสนองถึงขั้นเป็นวาระแห่งชาติ ดังจะพิจารณาได้จาก เป้าหมายที่ระบุ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2555) นักท่องเที่ยวมีความสำคัญในภาคเศรษฐกิจที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดทั้งจากรายได้และจากการจ้างงานได้แก่ ภาคการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and Retail Sector) ตามมาด้วยภาคการให้บริการบริการทางธุรกิจ ภาคเศรษฐกิจ

1) ก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศ การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรม บริการ และเป็นแหล่งสำคัญของการนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ โดยในปี 2545 อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวสามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตให้แก่เศรษฐกิจโลกเป็นมูลค่าประมาณ 3,300 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP)

2) เกิดการจ้างแรงงาน สร้างอาชีพ โดยในปี 2545 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างงาน จำนวนประมาณ 200 ล้านตำแหน่งทั่วโลกสำหรับการจ้างงานในปี 2545 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วน ช่วยในการสร้างงานให้แก่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอัตราร้อยละ 7.3 ของการจ้างงาน โดยรวม หรือจำนวน 1 คน ต่อ 13.7 งาน

ทั้งนี้คาดว่าในปี พ.ศ.2555 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีส่วนช่วยในการจ้างงานในอัตรา ร้อยละ 7.6 ในจำนวนงาน 23 ล้านตำแหน่ง ซึ่งโดยเฉลี่ยจะมีอัตราส่งเสริมการจ้างงานร้อยละ 2.9 ต่อปีระหว่างปี พ.ศ.2545-2555 และเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในช่วงทศวรรษหน้า คาดว่าส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในGDP และการสร้างงานจะเพิ่มขึ้นในประเทศ อาเซียนทั้งหกประเทศ ยกเว้นประเทศไทย ซึ่งจะคงเดิมที่อัตราร้อยละ 12 และร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวจะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและผู้ที่เป็นมัคคุเทศก์ต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบ การและอาชีพดังกล่าว เพื่อคุ้มครองนักท่องเที่ยวที่เปรียบเสมือนผู้บริโภคสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว มิให้ถูกเอา รัดเอาเปรียบและยังสามารถช่วยให้การดำเนินธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็น ระเบียบและได้มาตรฐาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

นักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งเพราะเป็นผู้เลือกใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยวที่มีอยู่ใน ประเทศไทยขณะนี้รวมทั้งบริการจากมัคคุเทศก์ซึ่งจากพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวจะทำให้การ ตัดสินใจเลือกใช้บริการง่ายขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวสามารถตรวจสอบก่อนใช้บริการได้และสามารถ ร้องเรียนความไม่ถูกต้อง หลังจากการใช้บริการไปแล้วได้เช่นกัน

วิธีง่ายๆ คือ 1) พิจารณารายการนำเที่ยวที่บริษัทเสนอขาย 2) ตรวจสอบบริษัทที่จะใช้ บริการว่ามีใบอนุญาตหรือไม่ 3) สอบประวัติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน 4) เมื่อตกลงใจว่าจะซื้อบริการ บริษัทนำเที่ยวใดแล้ว ขอให้เก็บเอกสารรายการนำเที่ยวหรือใบเสร็จรับเงินที่ชำระค่าบริการไว้ให้ดี เพราะอาจมีความจำเป็นต้องร้องเรียนภายหลัง เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพื่อเป็นการรักษาสิทธิของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อหน่วยงานโดยตรง ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในพื้นที่ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ ขยายตัวและเกิดความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขันและให้เกิดการ สร้างรายได้และกระจายรายได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นแผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติฉบับนี้จึงได้มุ่งเน้นการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับ

สถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี พ.ศ.2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวมที่สร้างทั้งรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และยั่งยืน ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คาดหวังว่าแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้ จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ดังนี้

1) เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางการกระตุ้นและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวของทุก ฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2) ช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยให้ การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

3) หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน โดยนำกลยุทธ์ไปแปลงเป็นนโยบายและแผนปฏิบัติการในหน่วยงาน/องค์กรของตน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา การท่องเที่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหาที่ยังคงมีอยู่ในภาคการ ท่องเที่ยว และแก้ไขปัญหาเร่งด่วนด้านการท่องเที่ยว โดยจะมีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล

4) แก้ไขปัญหาในเชิงโครงสร้าง เพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืน สร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับ ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้ภาคประชาชน ภาคเอกชน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว ไม่ให้อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือ ถูกทำลาย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและ สิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม สะดวก และบริการที่มีคุณภาพ เป็นต้น ด้วยความจำเป็น ดังที่กล่าวมา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยว แห่งชาติจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้เพื่อกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนา การท่องเที่ยวของไทยให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมและเกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องในการผลักดันให้มีการบริหารจัดการ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554, น. 3)

2.1.6 การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

1) พฤติกรรมผู้บริโภคปรับเปลี่ยนไปตามสภาพเศรษฐกิจ ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ ตกต่ำส่งผลให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวอย่างระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าเงินมากขึ้น ประกอบกับการที่คู่แข่งหันมาใช้กลยุทธ์ด้านราคาเพื่อดึงความสนใจของตลาด นักท่องเที่ยวที่หดตัวลง ทำให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการเลือกจุดหมายปลายทางมากขึ้น ซึ่งมีผลให้เกิดพฤติกรรม Last Minute คือ ใช้เวลาสั้นๆ ก่อนการเดินทางเพื่อตัดสินใจในการจอง/ซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความ คุ่มค่า

2) นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้ โดยอาจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศหรือภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น ทั้งนี้การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ และกรอบความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว เช่น UNWTO APEC ASEAN ACD GMSACMECS IMT-GT และ BIMSTEC เป็นต้น ช่วยลดอุปสรรคและข้อจำกัดในการท่องเที่ยว

3) นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวมีแนวโน้ม ขยายตัวเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มต้องการที่จะเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ต้องการสัมผัสธรรมชาติที่บริสุทธิ์ กิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เลือกพักผ่อนใน โรงแรมที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมของทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวในความ สนใจพิเศษ

4) กระแสของความสนใจและใส่ใจในสุขภาพ และการออกกำลังกาย ทำให้การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ (Health Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) มีแนวโน้มได้รับความนิยมจาก นักท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเทศต่างๆ ได้แข่งขันกันแย่งสิทธิ์ในการจัดกิจกรรม หรือ Event ด้านการกีฬา ซึ่งไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความพร้อมในด้านบุคลากร สนามแข่งขัน มีประสบการณ์ ในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ รวมถึงกีฬาที่มีเอกลักษณ์ เช่น มวยไทย และตะกร้อ สำหรับการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ไทยมีชื่อเสียงในเรื่องของสปา การนวดแผนไทย ความพร้อมในด้านของบุคลากร มี สถานประกอบการที่มีคุณภาพซึ่งพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต

5) กระแสความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิม กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว และมีแนวโน้มมากขึ้น แนวคิดการพัฒนา

อย่างยั่งยืน ได้ถูกเปลี่ยน ถ่ายเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมอย่างเป็นลำดับ และกำลังปรับเปลี่ยนสภาพไปสู่การจัดการที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชุมชน และมุ่งเน้นสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรของพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสในการสร้างเอกลักษณ์และตราสัญลักษณ์สินค้าทางการท่องเที่ยววัฒนธรรมและธรรมชาติของ ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในระดับสากล (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554, น. 8- 9)

2.1.7 การเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี

การที่จะเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีควรปฏิบัติตัวในการเก็บเกี่ยวความรู้ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีต้องมีคุณสมบัติ 7 ประการ ดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ที่ต้องการไปท่องเที่ยว เสียก่อนว่าแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน ไปถึงอย่างไร มีที่พักที่ไหน ราคาเท่าไร นอกจากนี้ยัง ต้องศึกษาภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- 2) ศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือนไว้เป็นพื้นความรู้ไว้บ้างจะ ทำให้การเดินทางไปท่องเที่ยวทัศนศึกษาที่มีความน่าสนใจและได้ความรู้เพิ่มเติมจากการได้เห็น ได้สัมผัส ด้วยตนเอง
- 3) ศึกษาและทำความเข้าใจถึงเส้นทางท่องเที่ยวให้ถ่องแท้ก่อนออกเดินทาง เพื่อสามารถ กำหนดทิศทาง กำหนดจุดแวะเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจระหว่างทางได้อย่างต่อเนื่อง
- 4) ช่วยรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ หรือ แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม
- 5) ไม่ประพฤติปฏิบัติขัดต่อวิถีชีวิตและประเพณีนิยมของคนในท้องถิ่นที่ไปเยือน การฝึกตนให้ เป็นคนช่างสังเกต รู้จักกาลเทศะอันควร นอกจากจะช่วยให้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องแล้วยัง ได้มิตรไมตรี ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆ ด้วย
- 6) ปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่มที่ไปด้วยกัน ควรฟังคำแนะนำของหัวหน้าคณะหรือมัคคุเทศก์ และต้องตรงต่อเวลา

7) นักท่องเที่ยวต้องระมัดระวังอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวต้องไม่ประมาทและคำนึงถึงความปลอดภัยให้มากที่สุด (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, น. 147-148)

แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคือ ได้ทราบความหมายของการท่องเที่ยว รวมถึงวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว และประเภทของการท่องเที่ยวด้วย นอกจากนี้ ยังได้ทราบถึงความหมายของนักท่องเที่ยว บทบาทและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ตลอดจนการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีควรกระทำตนอย่างไรอีกด้วย ซึ่งการได้ทราบความหมายต่างๆ นี้ โดยลึกซึ้งและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทฤษฎี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตั้งคำถามในแบบสอบถามได้

2.2 แนวคิดจากทฤษฎีแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว

การจูงใจหรือแรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง ความต้องการที่เกิดขึ้นจากการถูกกระตุ้นหรือยั่วยุให้บุคคลเคลื่อนไหวหรือแสดงพฤติกรรม ไปยังจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแรงจูงใจเป็นแรงผลักดันให้พฤติกรรมแสดงออกมา เช่น แรงจูงใจในการแสวงหาอาหาร แรงจูงใจในการไปเดินทางพักผ่อน (ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, 2544)

ลักษณะของแรงจูงใจ

- 1) แรงจูงใจเกิดเนื่องจากความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง
- 2) แรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการกระทำหรือแสดงพฤติกรรม
- 3) แรงจูงใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมา
- 4) แรงจูงใจจะเป็นตัวลดความเครียดหรือความไม่สมดุล
- 5) แรงจูงใจจะแตกต่างกันในแต่ละบุคคลและในเวลาเปลี่ยนแปลง

แรงจูงใจทางการท่องเที่ยวมีทั้ง แรงผลักดัน(Push Factors) ซึ่งเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นจากสภาวะภายในที่ต้องการอยากเดินทางท่องเที่ยว และในขณะเดียวกันก็มีสิ่งที่ดึงดูดใจให้เลือกเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางใต้นั้นก็จะขึ้นอยู่กับแรงดึง (Pull Factors) ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยนี้ ถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้คนออกเดินทางท่องเที่ยว

แรงผลัก Push Factors

- 1) ความต้องการทางกายภาพ (Physical) เช่น หากเราต้องทำงานหนัก ร่างกายก็ขอมต้องการพักผ่อน การเดินทางท่องเที่ยวจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการพักผ่อน
- 2) หลีกหนีความจำเจ ความเครียด (Escape) เช่น การเดินทางไปทำงานและกลับบ้าน ทำงานเหมือนเดิมทุกๆ วัน การเจอสภาพรถติด ก็อยากหลีกหนีสิ่งเดิมๆ ไปในที่แปลกๆ ใหม่ๆ
- 3) ต้องการพบสิ่งใหม่ๆ สถานที่ใหม่ๆ (Novelty)
- 4) ความภูมิใจที่ได้ไปในสถานที่ใหม่ๆ (Esteem / Presting)
- 5) การเดินทาง ซึ่งเกิดจากความต้องการที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชนชาติ การดำรงชีวิตที่แตกต่างไปจากที่อยู่เดิม (To know and to understand / Educational Vacation)
- 6) ความต้องการเดินทางเพื่อให้โอกาสในการเข้าสังคม และหาโอกาสที่จะติดต่อสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ๆ (Social Interaction)

แรงผลักข้างต้น เป็นเพียงสาเหตุที่จุดชนวนความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวหรือไปยังร้านอาหาร โดยการตัดสินใจในการเลือกเดินทางว่าจะไปยังที่ใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไป ณ จุดหมายปลายทางเหล่านั้นเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นปัจจัยเหล่านี้คือแรงดึง

แรงดึง (Pull Factors)

แรงดึง คือ ปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งเพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจได้ง่ายขึ้น ในการเลือกจุดหมายปลายทาง เช่น การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ร้านอาหาร การลดราคาโรงแรมช่วงหน้าฝน เทศกาลงานสำคัญต่างๆ ล้วนแต่เป็นแรงดึงสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทาง

มูลเหตุจูงใจให้คนเกิดการท่องเที่ยวซึ่งประกอบทั้งแรงผลักดันและแรงดึงดูด ได้แก่

- 1) ต้องการหลีกหนีชีวิตประจำวันอันสับสนวุ่นวายชั่วระยะเวลาหนึ่ง
- 2) การเลียนแบบกัน คนอื่นนำมาเล่าให้เกิดความต้องการอยากท่องเที่ยว
- 3) ต้องการได้รับแสงอาทิตย์ โดยเฉพาะประเทศที่อยู่ทางซีกโลกเหนือ
- 4) แสวงหาความสุข
- 5) ฐานะทางเศรษฐกิจดี คนมีรายได้สูง ทำให้คนอยากท่องเที่ยวมากขึ้น
- 6) ต้องการความตื่นเต้น ผจญภัย

- 7) ต้องการพักผ่อนหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- 8) เยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ เช่น อนุสาวรีย์ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ความแปลกประหลาดละความงามของธรรมชาติ
- 9) ความสะดวกเกี่ยวกับการจองตั๋วและการจัดบริการของบริษัทนำเที่ยว ซึ่งสามารถจัดได้ทั้งส่วนบุคคล เป็นหมู่คณะ และการจัดทัวร์แบบเบ็ดเสร็จ (Package)
- 10) มีการคมนาคมสะดวกรวดเร็ว
- 11) เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬา
- 12) ศึกษาค้นคว้าทางด้านวัฒนธรรมและโบราณคดี
- 13) การศึกษา
- 14) เยี่ยมญาติหรือเพื่อน
- 15) ธุรกิจ ประชุม สัมมนา

นอกเหนือจากแรงผลักดันและแรงดึง ในการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทาง นักท่องเที่ยวยังจะมีการประเมินผลประสบการณ์ที่ได้รับในการเดินทาง ถ้าในช่วงที่นักท่องเที่ยวพำนักอยู่สถานที่นั้นได้รับความพอใจและประทับใจในสิ่งต่างๆ ก็จะรู้สึกพอใจต่อการเดินทางและเป็นประสบการณ์ที่ดี แต่ถ้าไม่พอใจในสภาพแวดล้อม ผู้คนหรือการบริการจากสถานที่นั้น ก็จะมีส่วนทำให้การเดินทางครั้งนั้นไม่เป็นที่ถูกใจและอาจทำให้ผู้เดินทางนั้นนำประสบการณ์ที่วุ่นวายพิจารณาประกอบในการเดินทางครั้งต่อไปหรืออาจนำประสบการณ์ดังกล่าวบอกต่อ ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวรายอื่นๆ เป็นอย่างมากในปัจจุบัน

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่สำคัญๆ และกระตุ้นให้คนเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น ได้แก่

- 1) แรงจูงใจด้านกายภาพ และจิตวิทยา (Physical and Psychological Motive) ได้แก่ ความต้องการการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อหลีกเลี่ยงจากความจำเจ และความยุ่งยากต่างๆ ไปหาภูมิสงบเพื่อรักษาสุขภาพ อาบน้ำแร่ รักษาโรคตามคำแนะนำของแพทย์ เล่นกีฬา ว่ายน้ำ ตกปลา การเที่ยวชมธรรมชาติ การซื้อของ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลิน และได้พักผ่อนจิตใจของตนเองด้วย เช่น การไปทัวร์ “สมาธิ” (Meditation Tour) ดังตัวอย่างสถิติ นักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศมาเที่ยวเมืองไทย ปี ค.ศ.1996 มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนในวันหยุดถึง 87.49%
- 2) แรงจูงใจทางด้านวัฒนธรรมและการศึกษา (Culture / Personal Education Motive) เป็นแรงจูงใจในความอยากรู้อยากเห็นอยากรู้จักคน สถานที่ และประเทศที่ไม่เคยรู้จักมา

ก่อน สนใจอยากรู้เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม คนตรี สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ ศิลปะพื้นบ้าน เทศกาล สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและเพื่อการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจว่าเชื้อชาติอื่นๆ มีความรู้ความเข้าใจว่าเชื้อชาติอื่นๆ มีความเป็นอยู่อย่างไรทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco - Tourism) อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

3) แรงจูงใจทางด้านสังคมและความสำคัญระหว่างบุคคล (Social / Interpersonal / Ethnic Motive) ได้แก่ การไปพบปะเยี่ยมญาติหรือเพื่อน เยี่ยมสถานที่เกิด ไปเป็นเพื่อนผู้อื่น การได้พบหรือรู้จักกับมิตรใหม่ ซึ่งอาจจะต่างเชื้อชาติ ศาสนากับตน เป็นการแสวงหามิตรภาพ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคยเป็นการชั่วคราว จากการสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยปี พ.ศ.2533 พบว่านักท่องเที่ยวชื่นชอบอสังหาริมทรัพย์ของคนไทยมากที่สุดและตลาดนักท่องเที่ยวสูงอายุ ปี พ.ศ.2537 ประทับใจลักษณะอุปนิสัยของคนไทยมากที่สุดว่าคนไทยมีความเป็นมิตร น่ารัก มีมารยาทและความเอื้ออาทร จึงนับว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลถึงแม้จะต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ก็เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้เกิดความต้องการเดินทาง เพื่อไปทำความรู้จักได้

4) แรงจูงใจทางการทำงานและธุรกิจ (Business / Work Related Motive) ได้แก่ การไปเจรจาติดต่อธุรกิจทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการติดตามผล การเข้าร่วมประชุมสัมมนา การเดินทางไปโดยมีภาระงานเกี่ยวข้องเป็นบางส่วนด้วย หรือถึงงานถึงเที่ยว เช่น เป็นผู้สื่อข่าวงานกีฬาเอเชียนเกมส์ การติดต่อธุรกิจเนื่องจากจะใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยแล้ว การได้พบปะพูดคุยด้วยตนเองในสถานที่ของกลุ่มเจรจาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ขอมขยายผลความสำเร็จของธุรกิจออกไป

5) แรงจูงใจทางการบันเทิงและสิ่งเพลิดเพลิน (Entertainment / Amusement / Pleasure / Pastime Motive) ได้แก่การไปเที่ยวชมสวนสนุก(Theme Parks) สถานที่บันเทิงต่างๆ การได้ดูกีฬาและกิจกรรมบันเทิง ซึ่งให้ความเพลิดเพลิน เช่น การแสดงแสงสีเสียง การแข่งรถ การได้ไปเที่ยวยามว่าง การแสวงหาสิ่งเพลิดเพลินของแต่ละบุคคลที่มีลักษณะหลากหลาย การได้ดูชมธรรมชาติ ชีวิตของสัตว์ ยังเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมาก โดยการพัฒนาอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวไว้ให้ดีจะเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวทุกตลาดหลักยังคงมาเที่ยวต่อไป และถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวยั่งยืน

6) แรงจูงใจในด้านศาสนา (Religious Motive) ได้แก่ การมีโอกาสได้ไปร่วมแสวงบุญ ศึกษาธรรมะ ฝึกสมาธิ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาที่ตนเคารพนับถือ การได้ไปเคารพสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ การทำบุญทำทานบริจาค ช่วยให้เกิดความสุขทางใจแก่นักท่องเที่ยว และถือได้ว่าเป็นการพักผ่อนทางจิตใจด้วย

7) แรงจูงใจทางด้านสถานภาพและเกียรติภูมิ (Presetting and Status Motive) การเดินทางไปบางครั้งอาจสร้างชื่อเสียง ยกฐานะ และเกียรติภูมิของตนให้สูงขึ้น เช่น การเดินทางไปประชุมสัมมนา ติดต่อธุรกิจ หรือศึกษาต่อในต่างประเทศ ฯลฯ การได้มีโอกาสเดินทางไปทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เป็นคนมีเกียรติและสังคมดีขึ้น การเดินทางท่องเที่ยวอาจมิได้เกิดขึ้นเพราะแรงจูงใจอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่อาจเกิดจากแรงจูงใจหลายอย่างผสมผสานกันไป เช่น การไปศึกษาหาความรู้และมีโอกาสได้รับสุขภาพในเวลาเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่มีแรงจูงใจใดเป็นแรงกระตุ้นที่เด่นชัดที่สุด

ประสบการณ์ที่ได้รับของนักท่องเที่ยวแบ่งได้ 2 แบบ คือ

Positive Experience (ประสบการณ์บวก) ได้แก่ สิ่งต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสในส่วนที่เป็นที่พอใจ ก่อให้เกิดความประทับใจ

Negative Experience (ประสบการณ์ลบ) ได้แก่ เหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสในส่วนที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ ไม่ว่าจะเป็นการบริการ การปฏิบัติตนของเจ้าของสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมต่างๆ

แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คือ ได้ทราบความหมายของแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเรียกได้ว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวนี้มีความสำคัญมาก เพราะการที่นักท่องเที่ยวจะออกเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ สาเหตุหลักก็คือความต้องการที่เกิดจากแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจ ให้ไปยังจุดหมายปลายทางหรือสถานที่ที่ในใจได้กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูลนี้เป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตั้งคำถามในแบบสอบถามได้

2.3 แนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จุลสารการท่องเที่ยว, 2538) กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ว่า หมายถึงการท่องเที่ยว รวมถึงการจัดบริการอื่นๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยต้องดำเนินการภายใต้ขีดความสามารถของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว ต้องตระหนักดีต่อการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว ต้องยอมรับให้ประชาชนทุก

ส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องชี้ นำภายใต้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ว่าหมายถึงการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็กที่มีการจัดการ อย่างดีเยี่ยม เพราะสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุง คุณภาพให้ได้ผลกำไรอย่างเป็นธรรม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่น้อยอย่างยั่งยืน

ลักษณะการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีลักษณะสำคัญอยู่ 6 ประการ ดังนี้ คือ

- 1) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท ทุกแห่ง
- 2) เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่ง
- 3) เป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
- 4) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม
- 5) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 6) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นและคืนผลประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

ลักษณะของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (อุยวดี พูลพิพัฒน์, 2545)

- 1) เป็นการท่องเที่ยวที่มีความต่อเนื่อง (Continuity) หมายถึง ความต่อเนื่องของทรัพยากรธรรมชาติและ ความต่อเนื่องของวัฒนธรรม ซึ่งจัดเป็นทรัพยากรหลักในการท่องเที่ยว และสามารถมอบประสบการณ์ันทนาการที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว
- 2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (Quality) หมายถึง การเน้นคุณภาพของสามส่วนหลัก คือ คุณภาพของสิ่งแวดล้อม คุณภาพของประสบการณ์ นันทนาการที่นักท่องเที่ยวได้รับ และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

3) เป็นการท่องเที่ยวที่มีความสมดุล (Balance) หมายถึง ความสมดุลระหว่างความต้องการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความต้องการของชุมชนท้องถิ่นและขีดความสามารถของทรัพยากร

หลักการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีหลักการดังนี้ (อุษาวดี พูลพิพัฒน์, 2545)

1) การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using Resource Sustainable) ทั้งในส่วนที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญและเน้นการทำธุรกิจในระยะยาว

2) การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย (Reducing Over-Consumption and Waste) จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเป็นการเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยวด้วย

3) การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ (Maintaining Diversity) สังคม และวัฒนธรรม จะช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

4) การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating Tourism into Planning) เข้ากับกรอบแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยว

5) การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมในท้องถิ่น (Supporting Local Economic) โดยคำนึงถึงราคาและพัฒนาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลายอีกด้วย

6) เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (Involving Local Communities) ในด้านการจัดการผลตอบแทนของประชาชน และสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและการจัดการการท่องเที่ยว

7) การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น องค์กร และสถาบันที่เกี่ยวข้อง (Consulting Stakeholders and the Public) เพื่อลดข้อขัดแย้งและร่วมแก้ปัญหา

8) เป็นการฝึกอบรมบุคลากร (Training Staff) โดยสอดแทรกแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืนแก่บุคลากรท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยว

9) ข้อมูลข่าวสารที่สื่อให้กับนักท่องเที่ยว โดยมุ่งสร้างความเข้าใจในการเคารพต่อธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว (Marketing Tourism Responsibly) อีกทั้งเป็นการช่วยยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง

10) การวิจัยและติดตามผล (Undertaking Research) เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คือ ได้ทราบถึงความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ลักษณะและหลักการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงหลักการที่ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวมีความยั่งยืนอีกด้วย ดังนั้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทฤษฎีนี้จึงมีประโยชน์ต่อการเขียนวิจัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนวิจัยให้สมบูรณ์ได้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค

1) ตัวกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimuli) ตัวกระตุ้นทางการตลาดหรือข่าวสารการตลาด หมายถึง เครื่องมือที่นักการตลาดใช้เพื่อจูงใจผู้บริโภค ซึ่งตัวกระตุ้นดังกล่าวคือส่วนประสมทางการตลาด

2) อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมผู้บริโภคแต่ละคนอาศัยอาศัยอยู่สิ่งแวดล้อมที่มีความสลับซับซ้อน แตกต่างกันไป กระบวนการตัดสินใจและพฤติกรรมของบุคคลแต่ละคนจึงไม่เหมือนกัน

3) อิทธิพลความแตกต่างของตัวบุคคล เป็นปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคปัจจัย เหล่านี้ได้แก่ ความรู้ทัศนคติ, จูงใจ ฯลฯ

4) กระบวนการทางจิตวิทยา ได้แก่ กระบวนการต่างๆ ภายในระบบสมองของผู้บริโภค ซึ่งประกอบด้วย ระบบการดำเนินการด้านข่าวสารและความทรงจำ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2550, น. 17)

แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คือ ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค ซึ่งการที่นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ถือได้ว่าประเทศไทยมีอะไรบางอย่างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทฤษฎีนี้ สามารถนำไปใช้ในการตั้งคำถามเพื่อทำแบบสอบถาม และสามารถประยุกต์ใช้ในการเขียนวิจัยให้สมบูรณ์ได้

2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว

1) การส่งเสริมตลาดทางการท่องเที่ยว (Tourism Promotion) เป็นการอำนวยความสะดวก ข้อมูล การท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารทางการท่องเที่ยวเหล่านั้น เช่น จากหนังสือพิมพ์ จากนิตยสาร จากองค์การ ส่งเสริมการท่องเที่ยว จากบริษัทนำเที่ยว จากบริษัทการบิน จากญาติมิตร เป็นต้น

2) ความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ได้รับทราบข้อมูลทางท่องเที่ยวแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยว แต่ละคน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวต้องการส่งเสริมสิ่งที่ขาดไปหรือเพิ่มรสชาติให้กับชีวิต

3) สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นอยากท่องเที่ยวซึ่งเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ Push Factor เป็นสภาพเงื่อนไขมากระตุ้นผลักดันให้เกิดความต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ ซ้ำซากในชีวิตประจำวันเพื่อไปท่องเที่ยวและ Pull Factor เป็นสภาพเงื่อนไขที่ดึงดูดใจให้ไปชมแหล่ง ท่องเที่ยวหรือร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่งอาจแบ่งสิ่งจูงใจออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

3.1) สิ่งจูงใจทางด้านกายภาพ (Physical Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจให้สดชื่น รักษาบุรุษสุขภาพ

3.2) สิ่งจูงใจด้านวัฒนธรรม (Culture Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการอยากรู้จักวัฒนธรรมของประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน รวมทั้งการดำเนินชีวิต ศิลปะ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เทศกาลต่างๆ ฯลฯ

3.3) สิ่งจูงใจด้านส่วนตัว (Personal Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการส่วนตัว เช่น เดินทางไปเยี่ยมญาติ การไปจาริกแสวงบุญ เป็นต้น

3.4) สิ่งจูงใจด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Prestige and Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการการพัฒนากระดับตัวเองให้สูงขึ้นและสร้างชื่อเสียง เช่น การเข้าร่วมประชุม การเข้า ร่วมแข่งขันกีฬา เป็นต้น

4) การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision Making) นับว่าเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวมาก เมื่อผู้ประสงค์จะเดินทางท่องเที่ยวได้รับข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้ว เกิดความต้องการอยากท่องเที่ยวขึ้น อีกทั้งเกิดแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจ จะทำให้เกิดภาพลักษณ์จากการท่องเที่ยวของแต่ละท้องถิ่นขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนที่ดีที่สุด โดยคำนึงถึงการประหยัด ปลอดภัย สะดวกสบาย และความอภิรมย์มากที่สุดเป็นเกณฑ์

5) การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for Expenditure) โดยปกติเมื่อตัดสินใจจะไปสถานที่ท่องเที่ยวใดก็จะต้องศึกษาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ยิ่งถ้าไปท่องเที่ยวต่างประเทศจะต้อง เสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากก็ต้องเตรียมเก็บเงิน ไว้จึงต้องมีการวางแผนก่อน 1-2 ปีในการวางแผน ค่าใช้จ่ายของการท่องเที่ยวจะต้องวางแผนค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยว สถานที่นั้นๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึก เป็นต้น ซึ่งการวางแผน ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวนี้เราอาจของความช่วยเหลือจากธุรกิจนำเที่ยวมาใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการวางแผน ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว

6) การเตรียมการเดินทาง (Travel Preparation) เมื่อตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่แน่นอนและมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเสร็จหมดแล้ว ในขั้นนี้ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวก็ต้องเตรียมตัวในเรื่อง การจองตั๋วเครื่องบินที่จะเดินทาง การจองรายการท่องเที่ยว การยื่นขออนุญาตเดินทาง เช่น หนังสือเดินทาง (Passport) การอนุญาตเข้าประเทศ (Visa) เป็นต้น

7) การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการเดินทางออกจากบ้านเพื่อท่องเที่ยวจนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วกลับถึงบ้าน โดยจะมีการประเมินผลการท่องเที่ยวเป็นระยะๆ ตามประสบการณ์ที่ได้รับ เริ่มตั้งแต่ยานพาหนะที่นำเข้าไปสู่จุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยวสภาพแวดล้อมต่างๆ ตลอดจนถึง ที่พัก อาหารการกิน และอื่น ๆ เพื่อประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ว่าเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ ซึ่งจะ ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นการเดินทางในครั้งต่อไป หรืออาจบอกต่อบุคคลอื่นเดินทางมาท่องเที่ยวใน สถานที่แห่งนี้ หรือบอกต่อคนอื่นไม่ให้มาท่องเที่ยวสถานที่แห่งนี้

8) ประสบการณ์นักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวได้การประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยว อาจเป็นสถานที่ สภาพแวดล้อม ผู้คน การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะได้ผลของประสบการณ์ท่องเที่ยว

9) ทักษะคตินักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะเกิดทัศนคติต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจก็จะมีทัศนคติที่ดีกับการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นมาท่องเที่ยวถ้าหากนักท่องเที่ยวไม่ได้รับความพึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้ไม่อยากเดินทาง มาท่องเที่ยวอีก หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นไม่อยากเดินทางมาท่องเที่ยวอีก (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, น. 142-145)

แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คือ ได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว โดยทฤษฎีนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตั้งคำถามในแบบสอบถามและสามารถประยุกต์ใช้ในการเขียนวิจัยให้สมบูรณ์ได้

2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับ Diamond Model

Diamond Model คือ กรอบแนวคิด หรือ ตัวแบบสำหรับการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของเครือข่ายวิสาหกิจ หรือ คลัสเตอร์ โดยเป็นการพิจารณาและประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่สำคัญ 4 ด้าน ที่จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ของบริษัทที่อยู่ในเครือข่ายวิสาหกิจ อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเครือข่ายวิสาหกิจนั้นๆ โดยรวมในท้ายที่สุดว่าสถานการณ์เหล่านั้น มีลักษณะที่จะเป็นการเอื้อหรือจะเป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงหรือพัฒนาผลิตภาพของธุรกิจเครือข่ายวิสาหกิจนั้นๆ หรือไม่อย่างไร และมากน้อยเพียงใด รวมไปถึงการวิเคราะห์บทบาทของภาครัฐที่จะมีผลต่อปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ทั้ง 4 ด้านนั้นด้วย ทั้งนี้ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย

เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต (Input Factor Conditions) ได้แก่ ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แหล่งเงินทุน ฯลฯ ที่จะมีผลต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท

เงื่อนไขด้านอุปสงค์ (Demand Conditions) ได้แก่ ทักษะและรสนิยมของผู้บริโภค ระดับความพึงพอใจและความเรียกร้องต้องการของผู้บริโภคต่อสินค้าและบริการของบริษัท ลักษณะและโครงสร้างการแบ่งส่วนการตลาดสำหรับสินค้าและบริการของบริษัท ความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละส่วนการตลาดเป็นที่คาดเดาได้ในระดับใด ฯลฯ

บริบทด้านการแข่งขันและกลยุทธ์ของธุรกิจ (Strategy and Rivalry Context) ได้แก่ ลักษณะและบรรยากาศของการแข่งขันทางธุรกิจ กลไกการตลาด ฯลฯ ที่จะมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัท

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน (Related and Supporting Industries) ได้แก่ การมีอยู่ของกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันในสายของห่วงโซ่อุปทานมีความครบถ้วนมากน้อยเพียงใด และมีระดับของความสัมพันธ์ร่วมมือระหว่างกันเพียงใด เช่น แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความรู้ระหว่างกัน วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์/ตลาดร่วมกัน ฯลฯ

แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คือ ได้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการแข่งขันในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย เช่น 1) เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต ในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไต้หวัน นับได้ว่ามีกำลังการแข่งขันในเกณฑ์ขั้นสูง เพราะนอกจากจะมีสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเลือกสรรมากมาย ยังมีสถานที่พักหรือโรงแรมที่มีความสะดวกสบายและหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2) เงื่อนไขด้าน

อุปสงค์ เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยที่มีจุดเด่น ทั้งวิวทิวทัศน์ที่มีความสวยงามและมีกิจกรรมหลากหลาย ดังนั้นจึงเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เลือกเดินทางมายังประเทศไทย นอกจากนั้นด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างและหลากหลาย จึงทำให้รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันไปอีกด้วย 3) บริบทด้านการแข่งขันและกลยุทธ์ธุรกิจ เนื่องจากประเทศไทยมีจุดเด่นในหลายๆ ด้าน เช่น อาหารไทย ที่เป็นเรียกได้ว่าเป็นจุดดึงดูดชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทย อีกทั้งมีทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่แตกต่างและน่าสนใจ รวมถึงสถานที่พักหรือโรงแรมที่มีความสะดวกสบาย ตอบสนองทุกความต้องการของนักท่องเที่ยว 4) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน ซึ่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องหลักคือ บริษัททัวร์ เนื่องจากนักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น หลายๆ บริษัททัวร์ก็ได้เพิ่มบริการต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อรองรับต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น เพิ่มบริการรับจองตั๋วเครื่องบิน รับจองที่พัก หรือแม้กระทั่งรับจองตั๋วเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

บทที่ 3

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ.2558-2560

เนื่องจากรายงานวิจัยเรื่อง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ศึกษาพัฒนาการของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในอดีต และศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบเอกเทศในปัจจุบัน อีกทั้งสรุปวิเคราะห์แนวโน้มการท่องเที่ยวแบบเอกเทศของชาวจีนในไทยในอนาคต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวที่นับได้ว่ามีความสำคัญมาก เพราะนอกจากจะเป็นการวางแผนและสร้างกลยุทธ์เพื่อให้เกิดรายได้ต่อประเทศและประชากรในประเทศแล้ว ยังก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวในทุกๆ ส่วน อีกทั้งยังมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยมาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ด้วย โดยแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ.2558-2560 มีดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว ผลการพัฒนาที่ผ่านมาอาจกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยอยู่ในภาวะขาดสมดุลและ มีความเสี่ยงต่อการเติบโตอย่างไม่ยั่งยืนค่อนข้างสูง เนื่องจากการเติบโตเป็นไปในลักษณะก้าวกระโดดจนเกิดปัญหาการรองรับไม่เพียงพอและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยส่วนแบ่งตลาด 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดมาจาก 2 ตลาดคือตลาดจีนและรัสเซีย และรายได้จากการท่องเที่ยวกว่า 2 ใน 3 มาจากจังหวัดท่องเที่ยวเพียง 5 จังหวัด ดังนั้น หากเกิดเหตุการณ์ทางลบในตลาดหรือจังหวัดท่องเที่ยวหลัก จะส่งผลกระทบต่อเติบโตของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทันที ซึ่งเคยปรากฏชัดเจนในช่วงวิกฤตต่างๆ ที่ผ่านมา เช่น เหตุภัยพิบัติจากคลื่นสึนามิ จังหวัดภูเก็ต เหตุมหาอุทกภัยปี พ.ศ.2554 และเหตุความไม่สงบทางการเมืองในกรุงเทพฯ เป็นต้น ดังนั้น การผลักดันและนำประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ของรัฐบาลโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ นั้น จะต้องสร้างความสมดุลระหว่างการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนเพื่อวางรากฐานการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและ

ยั่งยืนในระยะยาว ในขณะที่เดียวกันจะต้องทำให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้เพื่อฟื้นฟูสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศระยะสั้นเช่นกัน

ยุทธศาสตร์ด้านการตลาด มีเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3 ประเด็น ดังนี้

1) ปรับภาพลักษณ์ประเทศไทยในได้แบรนด์ Amazing Thailand (Rebranding) ยกระดับตำแหน่งทางการตลาด (Positioning) จากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและคุ้มค่า (Variety and Value for Money Destination) สู่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ (Quality Leisure Destination)

2) ปรับโครงสร้างตลาด (Market Restructuring) โดยขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่ม High Value ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวระดับกลาง-บน ใช้จ่ายสูงมีพฤติกรรมเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยสนใจเรียนรู้และสร้างผลกระทบต่อประเทศไทยต่ำ ให้การเติบโตของรายได้เกิดจากการเติบโตของการใช้จ่ายมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยว

3) ปรับสมดุลระหว่างอุปสงค์อุปทาน (Rebalancing) ให้เกิดความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมเพื่อมุ่งสู่ความยั่งยืน มุ่งการกระจายจังหวัดท่องเที่ยว และการกระจายรายได้สู่จังหวัดท่องเที่ยวศักยภาพรอง สร้างโอกาสให้ประชาชนไทยได้เดินทางท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความรักความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนเกิดความผูกพันในครอบครัวและหมู่คณะ อันจะเป็นการสร้างรากฐานอันเข้มแข็งของสังคม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้กลยุทธ์การดำเนินงานประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ดังนี้

3.1) กลยุทธ์การยกระดับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็น Quality Leisure Destination เน้นการสื่อสารข้อมูลเชิงบวก ในด้านสินค้าและบริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน และใช้ “วิถีไทย” เป็นตัวนำสร้างเอกลักษณ์และส่งเสริมประสบการณ์ท่องเที่ยวที่มีคุณค่าแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งปลูกกระแสให้คนไทยนิยมไทยภูมิใจในความเป็นไทย และดำรงไว้ซึ่งวิถีไทย และบริหารจัดการภาพลักษณ์ทางลบ ควบคู่กับการยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถให้ผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่ามีความเข้มแข็ง สามารถส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการนักท่องเที่ยว โดยดำเนินการผ่าน 2 มาตรการ ได้แก่ มาตรการปรับตำแหน่งภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็น Quality Leisure Destination และมาตรการยกระดับคุณภาพ Value Chain ดังนี้

3.1.1) มาตรการปรับตำแหน่งภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็น Quality Leisure Destination มีแนวทางการดำเนินงาน โดยการสร้างความเข้าใจร่วมกันและสื่อสารในทางเดียวกัน เพื่อสร้างการรับรู้ประเทศไทยเป็น “Quality Leisure Destination” เป็นแหล่ง

ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาตรฐานและสามารถสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้กับนักท่องเที่ยว โดยใช้ “วิถีไทย” เป็น content ในการสื่อสาร สื่อสารภาพลักษณ์โดยใช้เทคโนโลยีใหม่โดยให้นักท่องเที่ยวช่วยบอกต่อ (User Generated Content) รวมทั้งสร้างให้เกิดการเชื่อมโยง content จากคนไทยผู้ต่างประเทศ (Inside-Out IMC) สร้าง Cluster Branding ทั้ง 8 Cluster ให้เชื่อมโยงกับ Quality Leisure Destination ร่วมมือกับพันธมิตรที่มีคุณภาพระดับโลก (Co-brand/Quality Alliance) เพื่อพัฒนาระดับแบรนด์ประเทศไทย เช่น ส่งเสริม World Heritage sites ร่วมกับ UNESCO ส่งเสริมการขายผู้ประกอบการที่มีคุณภาพร่วมกับบัตรเครดิต พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการภาพลักษณ์เชิงบวกของประเทศ โดยเน้นการนำเสนอข้อมูลด้านบวกเพื่อกลบข้อมูลด้านลบ (Positive Negative Ratio) และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤต-บริหารจัดการ

3.1.2) มาตรการยกระดับคุณภาพห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มีแนวทางการดำเนินงาน ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ/ภาครัฐ/ชุมชน ส่งเสริม สนับสนุน สร้างกลไกในการหาผู้ประกอบการที่มีคุณภาพใน Value chain เพื่อเป็นต้นแบบกับผู้ประกอบการอื่นๆ สร้างความเข้มแข็งเชิงการตลาดให้กับชุมชนในพื้นที่ โดยเสริมองค์ความรู้ด้านการตลาดให้ชุมชนสามารถทำการตลาดได้ด้วยตนเองจัดกลุ่มสินค้าคุณภาพ และสนับสนุนส่งเสริม ให้มีการจัดทำสินค้า/บริการให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มตลาด เพื่อให้สามารถนำไปเสนอขายได้อย่างเหมาะสมทั้งในระยะสั้นและระยะยาวและส่งเสริมให้เกิดการประกอบการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานสูง ใส่ใจสิ่งแวดล้อม 2) ประชาชน สร้างกระแสให้คนไทยหันมาให้ความนิยมในการท่องเที่ยวเมืองไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทยทำให้วิถีไทยเกิดความเข้มแข็ง ส่งเสริมให้คนไทยเป็นเจ้าบ้านที่ดีซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยสร้าง Quality Experience ให้นักท่องเที่ยว

3.2) กลยุทธ์การปรับโครงสร้างตลาดสู่ High Value เน้นการขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่ม High Value ทั้งกลุ่มระดับกลาง-บน กลุ่มความสนใจพิเศษ โดยนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าวิถีไทย และสร้างการเดินทางเชื่อมโยงให้ไทยเป็นประตูสู่อาเซียน โดยดำเนินการผ่าน 3 มาตรการ คือ มาตรการเร่งเพิ่มรายได้มาตรการปรับโครงสร้างตลาดหลัก และมาตรการแสวงหากลุ่มตลาดใหม่ดังนี้

3.2.1) มาตรการเร่งเพิ่มรายได้มีแนวทางการดำเนินงาน โดยการเจาะตลาดกลุ่มเฉพาะที่มีแนวโน้มการใช้จ่ายสูง ได้แก่กลุ่ม Health & Wellness, MICE, Green Tourism (Eco Luxury), Aging, Sport Tourism, Wedding & Honeymoon กลุ่มครอบครัว กลุ่มตลาดมุสลิม ส่งเสริมการเดินทางของกลุ่มที่สร้างผลกระทบต่อสังคมน้อยเช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่ม Responsible Tourists กลุ่ม Green Tourism ขยายฐานนักท่องเที่ยวตลาดหลักกลุ่มระดับกลาง-บนจากเอเชีย (ไม่

รวมจีน อินเดีย) ยุโรป (ไม่รวมรัสเซีย)อเมริกา ตะวันออกกลาง โอเชียเนีย เพิ่มการเดินทางในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยหาตลาดทดแทน หรือกระตุ้นการเติบโตของตลาดที่เดินทางในช่วง Low Season นำเสนอสินค้าและกิจกรรมที่เพิ่มมูลค่าวิถีไทย 7 กลุ่ม (ขยายผลต่อเนื่องจากปีที่ท่องเที่ยว วิถีไทย) อาทิ Premium OTOF อาหารไทย(Gastronomy Tourism) บูติคริสอร์ท การช้อปปิ้ง (Shopping) รวมทั้งสินค้าเกษตร/วิถีชีวิตสังคมเกษตรศิลปวัฒนธรรม (Arts & Cultures)

3.2.2) มาตรการปรับโครงสร้างตลาดหลัก มีแนวทางการดำเนินงาน อาทิ ขยายฐานตลาดกลุ่มระดับกลาง-บนในพื้นที่ตลาดหลักทดแทนกลุ่มระดับล่าง รวมทั้งขยายฐานกลุ่มความสนใจพิเศษและกลุ่ม FIT ตามกระแสแนวโน้มโลกที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางเองตามความสนใจของตน โดยเฉพาะตลาดจีน อินเดีย รัสเซีย กำหนดเป้าหมายด้านจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับ

3.2.3) มาตรการแสวงหากลุ่มตลาดใหม่มีแนวทางการดำเนินงาน อาทิ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางเดินทางท่องเที่ยวของอาเซียน โดยเน้นการส่งเสริมการเดินทางเชื่อมโยงทางบกจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองโดยเชื่อมโยงทางอากาศ เจาะกลุ่มตลาดใหม่ ได้แก่ ตะวันออกกลาง ลาตินอเมริกา (บราซิล) แอฟริกา (แอฟริกาใต้) ยุโรปตะวันออก (โปแลนด์สาธารณรัฐเช็ก)

3.3) กลยุทธ์สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวสู่คนไทยทุกกลุ่มเน้นให้คนไทยทุกคนสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงเศรษฐกิจและข้อจำกัดด้านกายภาพ และส่งเสริมการท่องเที่ยวในลักษณะเรียนรู้เพื่อให้ได้รับประสบการณ์เปิดโลกทัศน์และ เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในความเป็นไทยประกอบด้วย มาตรการสำคัญ คือ ส่งเสริมไทยเที่ยวไทย มีแนวทางการดำเนินงาน ได้แก่ ขยายผลปรับแก้ไขข้อจำกัดของมาตรการคีนภาษีสำหรับนักท่องเที่ยวไทย ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยกลุ่มต่างๆ เช่น แรงงาน ข้าราชการ เกษตรกร กลุ่ม Corporate/Expats ผู้มีรายได้กลาง-สูง กลุ่มครอบครัว ผู้สูงอายุและผู้พิการ ส่งเสริมการเดินทางประชุมสัมมนาในประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เช่น ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบรรจุเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในหลักสูตรการศึกษา สนับสนุนการเดินทางศึกษาดูงานในประเทศไทยของ เกษตรกรองค์กรบริการส่วนตำบลองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเกษตรกร เป็นต้น

3.4) กลยุทธ์สร้างสมดุลเชิงเวลาและพื้นที่ เน้นการส่งเสริมให้เกิดการเดินทางสู่พื้นที่ท่องเที่ยวรอง และเดินทางท่องเที่ยวในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว โดยดำเนินการผ่าน 2 มาตรการ ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ใหม่และมาตรการส่งเสริมการกระจายช่วงเวลาการท่องเที่ยว ดังนี้

3.4.1) ส่งเสริมการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ใหม่มีแนวทางการดำเนินงาน ได้แก่ ส่งเสริมการเดินทางสู่พื้นที่ท่องเที่ยวใหม่ที่มีความพร้อม เช่น เมืองท่องเที่ยวหลัก กลุ่มจังหวัด 8 Cluster 12 เมืองต้องห้าม...พลาดเมืองเศรษฐกิจพิเศษ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและ Creative Tourism ที่สอดคล้องกับThainess ที่กำหนดไว้ ชะลอการส่งเสริมการเดินทางไปยังพื้นที่ที่อ่อนไหว และมีนักท่องเที่ยวเกินขีดความสามารถในการรองรับส่งเสริมให้ท่องเที่ยวเชื่อมโยงเป็นกลุ่มจังหวัด จากเมืองหลักสู่เมืองรองโดยรอบ

3.4.2) ส่งเสริมการกระจายช่วงเวลาการท่องเที่ยว มีแนวทางการดำเนินงาน ได้แก่ ปรับทัศนคติของคนไทยให้ออกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงนอกฤดูกลางและลาพักผ่อนไปพักผ่อนในวันธรรมดา ส่งเสริมการเดินทางของกลุ่มวิชาชีพอิสระ เช่น แพทย์พยาบาล ศึกษานิเทศก์ เจ้าของกิจการ นักแสดง เป็นต้น ส่งเสริมการลาพักผ่อนในวันธรรมดาเพื่อเดินทางท่องเที่ยว อาทิสร้างแรงจูงใจให้บริษัท/นายจ้างอนุญาตให้พนักงานสามารถลาพักผ่อนไปท่องเที่ยว รวมทั้ง มาตรการสนับสนุนการลาพักผ่อนของข้าราชการ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว

แม้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยจะได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศมาอย่างต่อเนื่อง แต่การท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย และยังเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก นอกจากนี้การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์เนื่องจากมีอาณาเขตติดต่อกับหลายประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ส่งผลให้มีการขยายตัวของการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น มีการเพิ่มเส้นทางการบินของสายการบินต้นทุนต่ำ เกิดการลงทุนของเอกชนในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ๆ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีมาตรการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น ความท้าทายของการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว คือจะทำอย่างไรให้สินค้าและบริการท่องเที่ยวของไทยมีคุณภาพได้มาตรฐานระดับสากลเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นได้โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้าและบริการท่องเที่ยว กระจายรายได้สู่เกษตรกรและท้องถิ่น และยังคงอัตลักษณ์ของชุมชน ดังนั้นการจัดทำยุทธศาสตร์ในด้านนี้จึงมุ่งเน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์โดยในระยะเร่งด่วนนี้จะให้ความสำคัญในการเร่งพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาสินค้าและบริการรายสาขาเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้

สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ การเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่สำคัญอีกประการคือ ปัญหาด้านความปลอดภัย การเอาเปรียบหรือหลอกลวงนักท่องเที่ยว การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤติปัจจัยเหล่านี้ ล้วนเป็นความท้าทายด้านการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่จะสร้างความเชื่อมั่นและความประทับใจ แก่ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยและเกิดการเที่ยวซ้ำ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาออกเป็น 5 กลยุทธ์หลัก ดังนี้

1) กลยุทธ์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่กลยุทธ์นี้เป็นการพัฒนาเตรียมความพร้อมเชิงพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และให้ความสำคัญกับมิติของการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความสมดุลของการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยส่งเสริมการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง และพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เข้าสู่ภาคธุรกิจบริการท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการเกษตร แทนการนำเข้าและบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมชาติในการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามเส้นทางคมนาคมที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่ง อีกทั้งเน้นการบูรณาการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันของหน่วยงานแต่ละพื้นที่ โดยได้กำหนดพื้นที่ในการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวในระยะเร่งด่วนออกเป็น 8 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้าม...พลาด และ 8 เขตพื้นที่เมืองชายแดน ดังนี้

1.1) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา ประกอบด้วย จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง และพะเยา โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาล้านนาเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงอนุภาคลุ่มน้ำโขง ผ่านมาตรการการยกระดับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาล้านนาสู่สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้ความสำคัญกับการพัฒนา และส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม ยกระดับ และส่งเสริมการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการทั้งระดับชาติ ระดับนานาชาติส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่า พัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว แทนการนำเข้า และบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ

1.2) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ประกอบด้วย จังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยว

พักผ่อนเพื่อสุขภาพชั้นนำของโลก ผ่านมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวและผู้สูงอายุ มีแนวทางการพัฒนา โดยยกระดับเป็นเมืองพักผ่อนเพื่อสุขภาพระดับสากล ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ กำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น เขตอุทยาน เกาะ ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่าพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว แทนการนำเข้าและบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ

1.3) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วย จังหวัด ชลบุรีระยอง จันทบุรีและตราด โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวชายทะเลสีเขียวระดับสากลที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชื่อมโยงสู่กัมพูชา และเวียดนาม ผ่านมาตรการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา โดยส่งเสริมให้เมืองพัทยาเป็น Tourism & Sport City พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม พัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน สู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว แทนการนำเข้าและบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ

1.4) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรังและสตูล โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก บนฐานวัฒนธรรมอันดามัน ผ่านมาตรการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวระดับ High-Class มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของการเป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเลและท่าเทียบเรือสำราญที่มีมาตรฐานระดับสากล พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรและการเพิ่มคุณค่าให้กับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่า พัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน สู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว แทนการนำเข้าและบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ

1.5) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานใต้ร่วมสมัย เชื่อมโยง ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ผ่านมาตรการยกระดับอารยธรรมอีสานใต้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าทางการท่องเที่ยว มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านพัฒนาและสร้างสรรค์การท่องเที่ยววิถีชีวิต วัฒนธรรมอีสานใต้ร่วมสมัย ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่า

พัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว แทนการนำเข้าและบริโภคสินค้าจากต่างประเทศ

1.6) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง เขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกด้านวัฒนธรรม ในระยะเร่งด่วนนี้จะให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการท่องเที่ยวของ 5 เขตพัฒนาการท่องเที่ยวข้างต้น เพื่อเป็นพื้นที่นำร่องอย่างไรก็ดียังได้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มเติมอีก 3 เขต เพื่อดำเนินการวางแผนพัฒนาในระยะต่อไป ได้แก่ (1) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม โดยยังคงอัตลักษณ์วิถีชีวิตชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตลอดจนพัฒนาคุณภาพสถานประกอบการโรงแรม โฮมสเตย์ร้านอาหาร และยกระดับบุคลากรในอุตสาหกรรมภาคบริการให้ได้มาตรฐาน (2) เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง มุ่งเน้นการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมเทศกาล กิจกรรม ประเพณี ท้องถิ่นให้เป็นเทศกาลระดับสากลและสนับสนุนกิจกรรมแข่งขันกีฬาทางน้ำ รวมถึงปรับปรุงมาตรฐานการอำนวยความสะดวกในการตรวจลงตรา (VISA) และการผ่านแดน (3) เขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกด้านวัฒนธรรม มุ่งเน้นการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชนาลัย-กำแพงเพชร และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตลอดจนเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์และให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT)

1.7) พื้นที่ 12 เมืองต้องห้าม...พลาด มีมาตรการสำคัญ คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเมืองรองที่มีศักยภาพ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ 12 เมือง ประกอบด้วย จังหวัดลำปาง น่านเพชรบูรณ์เลย บุรีรัมย์สมุทรสงคราม ราชบุรีจันทบุรีตราด ชุมพร นครศรีธรรมราช และตรัง โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนา ฟื้นฟูและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางวัฒนธรรมและที่มนุษย์สร้างขึ้น ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว คงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนของแต่ละพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยว (Cluster) และพื้นที่จังหวัดเมืองรองส่งเสริมการสร้างสรรคสินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่า

1.8) เขตพื้นที่เมืองชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด สงขลา เชียงราย นนทบุรี และสตูล มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (ASEAN Connectivity) ผ่านมาตรการสำคัญ คือ การส่งเสริม

การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวแต่ละ Cluster และแหล่งท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ ส่งเสริมการค้าการลงทุน การบริการและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองชายแดน และกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม (CLMV) อินโดนีเซีย มาเลเซีย (IMT-GT) และจีน ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่า

2) กลยุทธ์การพัฒนา rays สาขา โดยประเด็นกลยุทธ์การพัฒนา rays สาขา จะมุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพในการไปลงทุนในต่างประเทศด้วยและสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้านดังนี้

2.1) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health & Wellness Tourism) โดยมุ่งสู่การเป็นหนึ่งในผู้นำการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับภูมิภาค ผ่านมาตรการยกระดับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับสากล ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนามาตรฐานการบริการสปาเพื่อสุขภาพ ให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใช้มาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมและผลักดันให้สถานประกอบการนำมาตรฐานสากล (ISO) : มาตรฐานการบริการสปาเพื่อสุขภาพไปปรับใช้เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและสถานประกอบการของตนเอง ตรวจสอบขึ้นทะเบียน และจัดทำฐานข้อมูลสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการให้โดดเด่นและมีมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

2.2) การท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางแห่งการท่องเที่ยว เพื่อสุขภาพผู้สูงอายุในภูมิภาคเอเชีย ผ่านมาตรการยกระดับเป็นศูนย์กลางการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมภาคบริการและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดกลุ่มผู้สูงอายุ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ โดยเพิ่มรูปแบบการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเสริมสร้างศักยภาพสถานประกอบการ และบุคลากรภาคบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ สร้างและผลักดันมาตรการจูงใจและสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มการพำนักระยะยาวของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

2.3) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) โดยมุ่งสู่การยกระดับประเทศไทยสู่การเป็นตลาดไมซ์คุณภาพของภูมิภาคเอเชีย ผ่านมาตรการส่งเสริมการจัด

ประชุมและแสดงนิทรรศการในประเทศ ในกลุ่มเมือง MICE City และจังหวัดรองที่มีศักยภาพ มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ เสริมศักยภาพของไมซ์ซิตี้กรุงเทพมหานคร พัทยา เชียงใหม่ ภูเก็ต และขอนแก่น ให้อยู่ในระดับสากล พัฒนาศักยภาพด้านการจัดประชุมภายในประเทศในกลุ่มจังหวัดเมืองรองที่มีศักยภาพ ส่งเสริมการจัดงานแสดงสินค้า(D-Exhibition) ผ่าน 3 แนวทาง คือ สร้างสรรค์งานแสดงสินค้าใหม่ให้เกิดขึ้นทั่วประเทศ (Invent) ยกระดับรูปแบบ มาตรฐานการจัดงานแสดงสินค้านำระดับท้องถิ่นให้เป็นงานระดับภูมิภาค (Upgrade) และการกระจายงานแสดงสินค้าในประเทศที่ประสบความสำเร็จไปจัดในภูมิภาคต่างๆ (Clone)

2.4) การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) โดยมุ่งสู่การพัฒนาสู่เมืองสีเขียวชุมชนเข้มแข็ง มั่งคั่ง ยั่งยืน ผ่านมาตรการพัฒนาสู่เมืองสีเขียว ชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนาเพื่อสร้างความสมดุลต่อขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับการท่องเที่ยว ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐประชาชน และเอกชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

2.5) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) โดยมุ่งสู่การเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติผ่านมาตรการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา Sport Tourism มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ สร้างมูลค่ากีฬาที่มีศักยภาพเพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ มวยไทย กอล์ฟ ดำน้ำ ส่งเสริมให้มีศูนย์ฝึก/โรงเรียน/สนามแข่งขันที่ได้มาตรฐาน จัดกิจกรรม Sport Tourism ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละ Cluster เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย โดยมีแผนงานที่สำคัญ ได้แก่ แผนงานปรับปรุงสนามแข่งขันให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์การเป็นเมืองเจ้าภาพ แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เป็น Sport Tourism Destination แผนงานส่งเสริมการจัดงาน Sport Tourism Event ระดับนานาชาติ แผนงานเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา ระดับนานาชาติ

2.6) การท่องเที่ยวเรือสำราญ มุ่งสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเล และท่าเทียบเรือสำราญที่มีมาตรฐานระดับสากลผ่านมาตรการสำคัญคือ การพัฒนาการจัดการเส้นทางการเดินเรือเพื่อการท่องเที่ยวในทะเลให้มีศักยภาพในการเป็นท่าเรือ เพื่อการท่องเที่ยวในระดับสากล มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ พัฒนาและส่งเสริมการลงทุนสร้างพื้นที่ท่าเทียบเรือเพื่อรองรับเรือสำราญในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ ท่าเทียบเรือภูเก็ต กระบี่ และเกาะสมุย ผลักดันให้เป็นศูนย์กลางการเดินทางเชื่อมต่อทางเรือสำราญไปยังประเทศอื่นในอาเซียน มาตรการจูงใจและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ รวมถึงการบริการด้านต่างๆ สู่มาตรฐานสากล และการประชาสัมพันธ์ความพร้อมในการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวข้องกับเรือสำราญ ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมประจำปีของภาคเอกชน เช่น Yacht Show ปรับปรุงและทบทวนกฎระเบียบว่าด้วยเรือสำราญ ทั้งใน

เรื่องการประกอบธุรกิจและด้านการควบคุมบริหารจัดการ รวมถึงด้านความปลอดภัยของการเดินเรือ ด้านการสงวนรักษาสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.7) การท่องเที่ยวของกลุ่มมุสลิม มุ่งสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวฮาลาลระดับนานาชาติ โดยมีมาตรการสำคัญ คือ การพัฒนาธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องให้เป็นที่ไปตามหลักการอิสลามที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนาการท่องเที่ยวในธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้อง และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวมุสลิมให้เป็นที่ไปตามหลักการอิสลามที่ถูกต้องและได้มาตรฐานสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิมโดยเฉพาะ แนะนำแนวทางการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมุสลิมแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

3) กลยุทธ์พัฒนาการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เป้าหมายหลักของกลยุทธ์นี้คือ เร่งพัฒนาการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ผ่านมาตรการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ที่สามารถช่วยเพิ่มรูปแบบการบริการสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

3.1) พัฒนาระบบอำนวยความสะดวก ในขั้นตอนการขอวีซ่าและการอำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Visa) และการผ่านแดนทั้งจุดเข้าออกชายแดนและสนามบิน โดยเฉพาะบริเวณด่านชายแดนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

3.2) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล โดยคำนึงถึงอารยสถาปัตยกรรมสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการ และผู้สูงอายุ เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล จุดบริการ Wifi ทางลาด ราวจับ ห้องละหมาด เป็นต้น

3.3) พัฒนาการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์ข้อมูล ศูนย์เรียนรู้เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ โดยได้มุ่งเน้นการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ในการพัฒนารูปแบบสื่อความหมายเพื่อบอกเล่าเรื่องราว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวให้ดูโดดเด่นน่าสนใจ การสร้างสุนทรียภาพด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว เช่น Augmented Reality (AR), QR Code, Info Graphic เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงศักยภาพในการเข้าถึง Internet ของแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวมีความพร้อมที่จะใช้ในการรับข้อมูลหรือไม่

3.4) ขยายศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวครอบคลุมทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ และสร้างเครือข่ายอาสาสมัครอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นล่ามแปลสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูล

การเดินทาง โรงแรมที่พัก เป็นต้น ด้วยจิตสำนึกการเป็นเจ้าบ้านที่ดีและมีใจให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนช่วยเหลือประสานงานแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินได้สะดวกรวดเร็วทันที่

4) กลยุทธ์พัฒนาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์นี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยกับชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และสามารถส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของประเทศไทย โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

4.1) ผลักดันแนวทางการแก้ไขปัญหาการหลอกลวงนักท่องเที่ยว ปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญ ปัญหาหมักคอกเทศก์เถื่อน และการทำร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เช่น การชักจูงความเข้าใจและกำหนดแนวทางมาตรฐานกับผู้ประกอบการต่างๆ กรณีการเช่ารถยนต์หรือจักรยานยนต์โดยการกดขันจับกุมไม่ให้มีการค้าขายที่เป็นลักษณะหลอกลวง ขายเกินราคา หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยวการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาการประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยใช้คนไทยเป็นตัวแทนอำพราง (Nominee) ร่วมกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์และ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม และการออกตรวจปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พ.ศ.2551 โดยกำกับดูแลให้ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว ปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และป้องปรามไม่ให้กระทำผิดกฎหมาย เป็นต้น ตลอดจนการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูล ประวัติอาชญา กรรม เพื่อสืบค้นได้สะดวก รวดเร็ว และสามารถแก้ปัญหาได้ทันที่ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้มีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจขึ้นกับนักท่องเที่ยว เช่น ตำรวจและปรับสภาพจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง หรือจุดที่อยู่นอกเหนือวิสัยระมัดระวังของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์จัดทำป้ายเตือนภัยภาษาต่างๆ

4.2) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อเป็นเครือข่ายในการสอดส่องผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2551 และการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครตำรวจท่องเที่ยวเพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

4.3) พัฒนากลไกและปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของศูนย์รับแจ้งเหตุของตำรวจท่องเที่ยวและศูนย์บริการนักท่องเที่ยวทางโทรศัพท์ 1155 (Call Center 1155) ให้เป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ โดยให้สามารถช่วยเหลือและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างครอบคลุม สะดวกรวดเร็วตลอดเวลา 24 ชั่วโมง รวมถึงการขยายศูนย์แก้ไขปัญหา

นักท่องเที่ยวในภาวะวิกฤต ประจําภูมิภาค และแหล่งท่องเที่ยวหลัก ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของศูนย์บริการต่างๆ

4.4) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเยียวานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเยียวานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทุกคน ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว แล้วเกิดความสูญเสียหรือเสียหายใดๆ โดยมีได้เกิดจากความประมาท เจตนาหรือการกระทำที่ผิดกฎหมายของนักท่องเที่ยว ทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤต

4.5) จัดตั้งศาลแผนกคดีนักท่องเที่ยวในศาลยุติธรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการดำเนินคดีต่างๆ เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการพำนักอยู่ในประเทศไทย

4.6) สนับสนุนมาตรการจัดการความปลอดภัยในการเดินทาง ทางบก/ทางน้ำ/ทางอากาศ และปรับปรุงกฎระเบียบให้เกิดการบังคับใช้อย่างจริงจัง และมีการบังคับใช้บทลงโทษตามกฎหมาย

4.7) ผลักดันให้มีการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและมาตรฐานความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ เช่น มาตรฐานหน่วยกักย เพื่อจัดทำมาตรฐานการกักย และสนับสนุนพัฒนาการปฏิบัติงานของหน่วยกักยในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว โดยต้องให้มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง

5) กลยุทธ์พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว กลยุทธ์นี้เน้นการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก รวดเร็ว มีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริการการขนส่งสาธารณะ เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขยายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศภายในประเทศรวมถึงเส้นทางท่องเที่ยวสู่ประเทศอาเซียน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

5.1) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อม ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริการการขนส่งสาธารณะ โดยสามารถเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเส้นทางท่องเที่ยวสู่ประเทศอาเซียน

5.2) พัฒนามาตรฐานยานพาหนะและระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะ ให้มีความสอดคล้องและพอเพียงกับความต้องการเดินทาง และมีความคล่องตัวและความสามารถในการเข้าถึง (Mobility & Accessibility)

5.3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสนับสนุนการวางแผนการเดินทางโดยให้มีระบบการให้บริการข้อมูลแบบครบวงจร ทั้งข้อมูลเส้นทางพาหนะในการเดินทางระบบจองตั๋วออนไลน์ ตลอดจนการสร้างแอปพลิเคชันให้นักท่องเที่ยวตรวจสอบเส้นทางและยานพาหนะขนส่งสาธารณะได้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ด้วยภาวะการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวโลก การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และแนวโน้มการแข่งขันในอนาคตที่จะยิ่งทวีความเข้มข้นมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ช่วยสนับสนุนการส่งเสริมการตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันซึ่งที่ผ่านมามีการพัฒนาการท่องเที่ยวพบว่า การบริหารจัดการยังมีจุดอ่อน ข้อคืออยู่หลายประการ ได้แก่ ขาดการบูรณาการงบประมาณและการประสานงานทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดทิศทางที่ชัดเจน บุคลากรขาดทักษะและความรู้ด้านการจัดการและภาษา ขาดระบบการจัดการข้อมูลในการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และกฎระเบียบที่ล้าสมัยไม่ทันต่อการแข่งขันและการเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจึงต้องมีการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเพื่อแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ดังกล่าว โดยการบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาคม ผ่านกลไกการดำเนินงานตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติมีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับ พัฒนาระบบข้อมูลและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นับเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากภาคีการพัฒนาทั้งสามฝ่ายโดยเฉพาะบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาคมและภาคเอกชนในท้องถิ่น เนื่องจากท้ายที่สุดแล้วประชาชนที่เป็นเจ้าของทรัพยากรจะเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ดังนั้น ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาเป็น 4 กลยุทธ์หลัก ดังนี้

1) กลยุทธ์บูรณาการการทำงานผ่านกลไกการขับเคลื่อนทั้งระบบ มุ่งเน้นให้มีการบูรณาการการทำงานผ่านกลไกการขับเคลื่อนตั้งแต่ระดับนโยบายระดับพื้นที่ ระดับท้องถิ่น รวมถึงกลไกการขับเคลื่อนงานในแต่ละเรื่องที่สำคัญ (Issue Based) มีการบูรณาการของหน่วยงานต่างๆ อย่างเป็นระบบทั้งกลไกการทำงาน กลไกการสนับสนุนงบประมาณ การพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรและปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน โดยมีมาตรการที่สำคัญดังนี้

1.1) เพิ่มบทบาทการขับเคลื่อนของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยการจัดตั้งสำนักคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติการปรับปรุงโครงสร้าง และบุคลากรของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้สอดคล้องกับภารกิจส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวในรายสาขาหรือประเด็นการพัฒนาที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพิ่มบทบาทในการจัดสรรงบประมาณเชิงบูรณาการด้านการท่องเที่ยว และการส่งเสริมบทบาทของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

1.2) บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับชุมชน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นแกนกลางในระดับนโยบายและคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทั้ง 8 เขต เป็นแกนกลางในระดับพื้นที่เพื่อบูรณาการการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวร่วมกับคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ(ก.บ.ก.) และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) สำหรับการดำเนินงานในระดับท้องถิ่นจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น การสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยการบูรณาการจะดำเนินการผ่านกลไกการจัดทำแผนและการจัดทำงบประมาณเชิงบูรณาการ ทั้งงบประมาณด้านการท่องเที่ยว งบประมาณของหน่วยงานงบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย กองทุนเพื่อช่วยเหลือเยาวชนนักท่องเที่ยว

2) กลยุทธ์พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและยกระดับผู้ประกอบการ กลยุทธ์นี้มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและยกระดับผู้ประกอบการ เพื่อให้บุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาครัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พัฒนาผู้ประกอบการและผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานและจรรยาบรรณ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการบุคลากรเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีมาตรการและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1) การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งระบบพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มทั้งในระดับผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติการให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และองค์ความรู้อื่นที่เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่โดยพัฒนาบุคลากรภาครัฐและเอกชนใน 5 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มนักบริหาร นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานภาครัฐและท้องถิ่น ให้

มีสมรรถนะในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และยกระดับการท่องเที่ยวไทยให้มีคุณภาพ (2) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวให้มีทักษะและองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพ การบริหารจัดการธุรกิจ การตลาด ภาษา เทคโนโลยีและสารสนเทศ นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (3) กลุ่มผู้ให้บริการแรงงาน พัฒนาการบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐานและมีจรรยาบรรณ (4) กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวโดยชุมชน และ (5) กลุ่มประชาชนชน โดยทั่วไป ทั้ง 2กลุ่ม ดังกล่าวต้องเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาทักษะในการผลิตและจำหน่ายสินค้าของชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

2.2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยวสร้างความเข้มแข็งและเครือข่ายทางธุรกิจของผู้ประกอบการ และพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมเพื่อการขยายธุรกิจและปรับปรุงบริการ ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกันระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ได้แก่ แผนงานจัดทำฐานข้อมูลเพื่อพัฒนาและเคลื่อนย้ายแรงงานบุคลากรการท่องเที่ยวทั้งระบบ แผนงานจัดตั้งองค์กรหลักในการดูแลการเคลื่อนย้ายแรงงานตามข้อตกลงร่วมอาเซียน MRA

3) กลยุทธ์การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (Tourism Intelligence Center) การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องอาศัยข้อมูลและสารสนเทศจำนวนมาก แต่ปัจจุบันข้อมูลที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจาย มาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ขาดการจัดเก็บข้อมูลที่จำเป็น ขาดการบริหารจัดการและขาดการใช้ประโยชน์ข้อมูลอย่างเต็มที่ จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (Tourism Intelligence Center) โดยการนำเทคโนโลยีการจัดเก็บออกแบบและกลั่นกรองข้อมูลสร้างระบบการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ข้อมูลเพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวของไทยเพื่อการวางแผนและตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหาร และเพื่อบริการข้อมูลและสารสนเทศแก่ซึ่ง TIC มีบทบาทหน้าที่ในการเชื่อมโยงและนำเข้าข้อมูล พัฒนาเป็นคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศสมัย และพัฒนาเป็นศูนย์ปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวของประเทศ มีมาตรการและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

3.1) การบริหารจัดการ Tourism Intelligence Center (TIC) จัดตั้งศูนย์ TICและห้องปฏิบัติการทางการท่องเที่ยว โดยพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานใหม่ หรือการแก้ไขกฎกระทรวงและพัฒนาระบบ Project Management Office จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาศูนย์ TIC

และพัฒนาโครงสร้างศูนย์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและดำเนินการ TIC ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาบุคลากรสำหรับการบริหารและใช้ระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นด้วยการจัดหาบุคลากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของศูนย์ TIC อาทิ นักวิเคราะห์ นักวิจัย นักจัดการข้อมูลสารสนเทศ และพัฒนาทักษะให้ตอบรับกับความต้องการ

3.2) พัฒนาคัดกรองข้อมูลและงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของประเทศ บริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เพื่อวางแผน/กำหนดนโยบาย และให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโดยรวบรวมฐานข้อมูล และงานวิจัยที่มีการจัดเก็บในปัจจุบันอย่างเป็นระบบ รวมทั้งพัฒนาและวางฐานข้อมูลบน G-cloud ทั้งฐานข้อมูล Demand, Supply, KPI และงานวิจัย เชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลและงานวิจัยที่มีอยู่ปัจจุบัน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลให้ได้มาตรฐานที่ตรงกันและสามารถใช้ประโยชน์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สํารวจ/จัดเก็บข้อมูลและศึกษาวิจัยใหม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลและงานวิจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง และทันสมัย เป็นไปตามความต้องการ

3.3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ทุกระดับ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในการตัดสินใจเชิงนโยบาย วางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว และบริหารจัดการระบบท่องเที่ยว ด้วยการ (1) พัฒนา Model และ software อาทิ TSA, Thailand Gateway, TTCI (2) พัฒนาระบบนำเสนอข้อมูล/รายงาน เช่น GIS Application ฯลฯ (3) พัฒนาระบบ ICT อาทิระบบ Tourism Supply Chain Management, Smart Destination, Clever FIT และ Quick Thainess ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริการนักท่องเที่ยวผู้ประกอบการประชาชน โดยทั่วไปพัฒนาเทคโนโลยีใหม่เพื่อให้บริการข้อมูลแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง Real time อาทิระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนการท่องเที่ยว และช่วยเหลือนักท่องเที่ยว Online และพัฒนาระบบ Thai Event ระบบ KM

4) กลยุทธ์ปรับปรุงกฎหมายและกลไกการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เนื่องจากปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวหลายฉบับยังล้าสมัยไม่ทันต่อสถานการณ์ จนทำให้กลายเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหรือเป็นข้อเสียเปรียบต่อประเทศคู่แข่ง ในขณะที่บางฉบับหน่วยงานรับผิดชอบไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างจริงจัง จึงควรมีมาตรการและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1) ปรับปรุงกฎหมายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยการทบทวนและแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว เช่น พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติ

ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 และ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547 รวมทั้งแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามามีส่วนร่วม พัฒนาการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ หน่วยงานสนับสนุนการท่องเที่ยว ผลักดันให้มีการออกกฎหมายใหม่หรือกฎหมายลูกเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว เช่น กฎหมายเกี่ยวกับมาตรฐานการท่องเที่ยวธุรกิจรถยนต์เช่า และธุรกิจการจัด ประชุมและการจัดแสดงสินค้า เป็นต้น

4.2) การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยการปรับปรุงกลไกการ ควบคุมการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการ ขยะ น้ำเสีย รถทัวร์รถแท็กซี่ เป็นต้น หาวิธีการ/มาตรการจูงใจให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ปรับปรุงแก้ไขปัญหาการใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และส่งเสริมและกำกับติดตาม การบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานเจ้าภาพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น พระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติพ.ศ.2504 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติจัดหา งานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2537 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติรถยนต์พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ.2543 พระราชบัญญัติการเดินทางเรือในน่านน้ำ ไทย พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ พ.ศ.2542 และ พระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ.2538 เป็นต้น

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสำรวจและวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทยที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเอกเทศ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1 พัฒนาการของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปัจจุบัน

4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพฤติกรรมรวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเอกเทศในประเทศไทย

4.3 ประโยชน์และแนวทางการพัฒนา การจัดการการท่องเที่ยวแบบเอกเทศของประเทศไทย

4.1 พัฒนาการของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปัจจุบัน สามารถวิเคราะห์ผลการศึกษาดังนี้

ประเทศไทยและประเทศจีนเรียกได้ว่ามีความผูกพันและติดต่อกันมาอย่างยาวนานนับแต่โบราณ โดยย้อนไปในสมัยราชวงศ์ซันตะวันตก (จักรพรรดิฮั่นอู่ตี้) ของจีนซึ่งมีบันทึกประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชนชาติไทย และที่เด่นชัดก็คือความสัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรสุโขทัยกับจีน ซึ่งมีการติดต่อกำขายระหว่างกัน และไทยได้รับเทคโนโลยีเครื่องปั้นดินเผาจากจีนในช่วงเวลาดังกล่าว ความสัมพันธ์ทางสายเลือดระหว่างไทยกับจีนน่าจะเริ่มมีขึ้นในช่วงนี้ด้วยจากการอพยพของชาวจีนในช่วงสงครามสมัยราชวงศ์หยวน และในช่วงต้นราชวงศ์หมิง และตั้งแต่นั้นมาก็ได้มีการติดต่อกำขายกันมาโดยตลอด อีกทั้งยังมีชาวจีนจำนวนมากเข้ามาตั้งรกรากในไทย โดยเฉพาะในช่วงสงครามโลกและสงครามกลางเมืองของจีนในทศวรรษที่ 1930-1950 มีชาวจีนจำนวนมากจากมณฑลทางใต้ของจีน อาทิ กวางตุ้ง ไห่หนาน ผู้เจี้ยน และกวางสี เป็นต้น หลบหนีภัยสงครามและ

ความและได้เข้ามาสร้างชีวิตใหม่ในประเทศไทย จึงอาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดดุจพี่น้องระหว่างไทย-จีนได้มีมาอย่างยาวนาน เหมือนคำกล่าวที่ว่า “ไทยจีนใช้เงินใกล้เคียงกัน”

และเมื่อก้าวถึงความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีนแล้ว เรียกได้ว่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วและยาวนานกว่าประเทศอื่นๆ จนไทยได้กลายเป็นประเทศที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมมาเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ จนกลายเป็นอันดับหนึ่งในที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเมื่อครั้งก่อนที่จะก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี พ.ศ.2492 จีนมีความประสงค์ที่จะปิดประเทศ ดังนั้นการเดินทางท่องเที่ยวของชาวจีนไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวภายในประเทศหรือออกต่างประเทศล้วนเป็นสิ่งต้องห้ามในยุคสมัยนั้น แต่ต่อมาในปี พ.ศ.2521 การท่องเที่ยวของจีนได้เริ่มเข้าสู่ยุคที่สอง ซึ่งเป็นยุคของการเปิดประเทศ ประธานาธิบดีเติ้งเสี่ยวผิงต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นอุตสาหกรรม จึงจัดทำคำจำกัดการท่องเที่ยวที่ประเทศจีนต้องยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติทั้งในปัจจุบันและอนาคต จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายของการเป็นประเทศชั้นนำด้านการท่องเที่ยวของโลก และในปี พ.ศ.2526 ทางการจีนได้มีการอนุญาตให้ประชาชนที่มีวีซ่าอยู่ต่างประเทศได้เดินทางออกไปเยี่ยมญาติเป็นครั้งแรก และนี่คือจุดเริ่มต้นแรกสำหรับการท่องเที่ยวออกนอกประเทศของชาวจีนในเวลาต่อมา

ต่อมาในปี พ.ศ.2531 จีนได้เปิดทวิวีซ่าเชื่อมญาติให้กับประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นประเทศแรกในโลก โดยรัฐบาลไทยและรัฐบาลจีนได้ทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2536 ที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการตลาดและการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามรัฐบาลจีนได้อนุญาตให้ชาวจีนเดินทางท่องเที่ยวออกประเทศโดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งประเทศไทยเป็นกลุ่มแรกร่วมกับประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซียที่ได้รับการอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกไปท่องเที่ยว

ในด้านจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาประเทศไทยนั้น เรียกได้ว่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2540-2543 อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจีนได้มีการเปิดประเทศแล้ว อีกทั้งรัฐบาลจีนยังมีการอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศได้ โดยในปี พ.ศ.2543 มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยประมาณ 8 แสนคน โดยระยะเวลาที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ 8 วัน และมีค่าใช้จ่ายประมาณ 4,300 บาท/คน/วัน ซึ่งทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก และหลังจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ประกอบกับรัฐบาลจีนยังมีการอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย ซึ่งมีความใกล้ชิดกันทั้งด้านภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี และจากการที่เศรษฐกิจของจีนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ประชากรมีรายได้

ต่อหัวเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีงบประมาณในการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศได้สะดวกสบายขึ้น จึงทำให้ปี พ.ศ.2552 นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาเที่ยวไทยเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามายังประเทศไทยประมาณ 777,508 คน คิดเป็นสัดส่วน 5.49% ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทย ส่วนปี พ.ศ.2553 นักท่องเที่ยวชาวจีนเข้าไทยเพิ่มเป็น 1,122,219 คน สัดส่วน 7.04% เติบโต 44.34% ขณะที่ปี 2554 มีจำนวน 1,721,247 คน คิดเป็นสัดส่วน 8.95% เติบโต 53.38% สำหรับปี พ.ศ.2555 มีจำนวน 2,786,860 คน คิดเป็นสัดส่วน 12.47% เติบโต 61.91% และปี พ.ศ.2556 มีจำนวน 4,637,335 คน สัดส่วน 17.47% เติบโต 66.40% (ASTVผู้จัดการรายวัน, 2558)

และเมื่อพูดถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ปัจจัยแรกที่ทำให้ชาวจีนเดินทางไปต่างประเทศได้มากขึ้นและสะดวกขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต คือ การที่เศรษฐกิจจีนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ชนชั้นกลางในเมืองมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ขณะที่รัฐบาลจีนพยายามรักษาระดับค่าเงินหยวนทำให้ยังไม่ผันผวนมากนักเมื่อเทียบกับสกุลเงินอื่นๆ และค่าเงินแข็งขึ้น ทำให้ชาวจีนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถไปใช้จ่ายใช้สอยในต่างประเทศได้มากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลจีนผ่อนปรนนโยบายการเอาเงินออกนอกประเทศ และเปิดให้ชาวจีนเดินทางไปต่างประเทศได้มากขึ้น ทำให้คนที่มีความทรัพย์เพียงพอก็สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ไม่ยากลำบากเหมือนเช่นในอดีตที่ผ่านมา บวกกับการขยายตัวทางด้านคมนาคมขนส่ง ตอนนี้อนาคตความเร็วสูงในประเทศจีนขยายครอบคลุมเมืองหลักๆ ทั่วประเทศแล้ว จากเหนือจรดใต้และตะวันออกจรดตะวันตกรวมเป็นเส้นทางหลัก 8 สาย เชื่อมหัวเมืองน้อยใหญ่ต่างๆ ในประเทศ ทำให้การเดินทางภายในประเทศสะดวกมากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลจีนยังมีแผนเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคมกับกลุ่มประเทศอาเซียนและเพื่อนบ้านรอบข้าง นอกจากนี้ยังขยายเส้นทางถนนและเปิดสายการบินตรงไปยังเมืองต่างๆ ในประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากเมืองหลวงหลักๆ เช่น ไทย มีเที่ยวบินตรงจาก ปักกิ่งไปเชียงใหม่ เป็นต้น และที่สำคัญอีกประการคือในด้านการขยายตัวและเติบโตของอินเทอร์เน็ตก็กว้างขวางขึ้น จึงทำให้การศึกษาหาข้อมูลในการเดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศทำได้สะดวกยิ่งขึ้น

ปัจจัยต่อมาคือ “ทิวทัศน์หรือทิวทัศน์” มีการวิจัยพบว่า เหตุที่นักท่องเที่ยวจีนนิยมมาเที่ยวในประเทศไทยเพราะไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างจากจีน นับจากสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ธรรมชาติที่อบอุ่น สายลม แสงแดดและสายน้ำ รวมถึงแหล่งบันเทิงที่ยากจะหาได้ในจีน ทำให้คนจีนถือว่าคุ้มค่าต่อการเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย ทั้งได้ไหว้พระและเช่าวัดดูมรดก รวมไปถึงท่องเที่ยวแหล่งบันเทิง และไม่น่าจะแปลกใจที่ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวจีนชอบทะเล

และกินอาหารทะเล ที่สำคัญที่สุดอีกประการ คือ อาหารการกินถูก อีกทั้งยังสามารถหาสิ่งของบำรุงร่างกายที่หายากเช่นรังนก สัตว์ป่า อาหารทะเลที่หาง่ายและถูกกว่า และเนื่องจากความรุ่งเรืองของ ไทยที่มีต่อคนจีน เริ่มเกิดขึ้นในราวปี 2533 เมื่อนักท่องเที่ยวทะเลลักเข้ามามากกว่า 8 แสนคนต่อปี ต่อมาได้มีการขายทัวร์ในราคาหัวละ 6,000 หยวน ที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีกำไร เมื่อนักท่องเที่ยวจีนเริ่ม มากขึ้น บริษัททัวร์มากขึ้น การตัดราคาเกิดขึ้น มีการตัดราคาเหลือ 4,000 หยวนจนท้ายสุดอยู่ที่ 1,500 หยวน แต่ต่อมาเมื่อความต้องการเข้ามามาก การตัดราคายิ่งมาก ความรุนแรงของการตัดราคา จนท้ายสุดบริษัทนำเที่ยวในไทยยอมไม่เก็บค่าแพคเกจทัวร์จากฝ่ายจีนแม้แต่หยวนเดียวหรือเหรียญ เดียว กลายเป็น “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” หรือชื่อที่บริษัททัวร์จีนเรียกก็คือ “หลังถวานเฟย” นั่นเอง และ เพราะเหตุผลนี้ทำให้ทางการจีนได้ออกกฎหมายการท่องเที่ยวฉบับใหม่ โดยเป็นการสั่งห้าม ทัวร์ ศูนย์เหรียญหรือการใช้วิธีคิดราคาทัวร์ถูก แต่จะบังคับให้ลูกค้าซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ในราคา ที่แพงแทน เพื่อที่บริษัทนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์จะได้รับค่าตอบแทน (ค่าคอมมิชชั่น) จากร้านค้าและ สถานบริการ โดยผู้ฝ่าฝืนจะได้รับบทลงโทษตั้งแต่การปรับเงิน 30,000-300,000 หยวนไปจนถึงการ ริบใบอนุญาตประกอบการ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ส่งผลโดยตรงต่อการตั้งราคาแพ็คเกจทัวร์เส้นทาง ทั้งในจีนและระหว่างประเทศ และนี่ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ชาวจีนนิยมมาท่องเที่ยวด้วยตนเองกัน มากขึ้นในเวลาต่อมา

ปัจจัยที่สาม คือหลังจากที่ทางการจีนได้สั่งห้ามทัวร์ศูนย์เหรียญแล้ว จะเห็นได้ว่าใน ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวในไทยด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าใน ปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศจีนกว่า 590 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นหนุ่มสาวชาวจีนรุ่นใหม่ที่มี การศึกษาดีขึ้นเป็นนักท่องเที่ยวเน็ตเข้าถึงการสื่อสารสมัยใหม่ โดยใช้สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และอุปกรณ์ อื่นๆ ค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกง่ายดาย เพราะอินเทอร์เน็ต ได้มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนโฉม หน้าชาวจีนหลายเรื่อง นอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจที่ทำให้การขายสินค้าออนไลน์ รวมทั้งธุรกิจที่ เกี่ยวเนื่องเช่นการขนส่งไปรษณีย์เติบโตอย่างก้าวกระโดดแล้ว ยังทำให้รูปแบบการท่องเที่ยว เปลี่ยนไปอย่างมากด้วยเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันชาวจีนรุ่นใหม่หันมาให้ความนิยมการเดินทางด้วย ตัวเองมากขึ้น แทนการพึ่งพาบริษัททัวร์หรือไปเป็นกลุ่มอย่างเช่นในอดีต เพราะสามารถค้นหา ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ประเทศที่ต้องการเดินทาง แผนที่เส้นทางต่างๆ รวมทั้งการจองที่พัก โรงแรม ซื้อตั๋วโดยสาร เช่ารถ แม้กระทั่งการจองร้านอาหารทางออนไลน์ล่วงหน้า (ซึ่งก็มักจะมีโปรโมชั่น หรือราคาที่ลดกว่าการเข้าไปจองด้วยตัวเอง) ทำให้มั่นใจได้ว่าจะได้รับความสะดวกตลอดการ เดินทาง และสามารถวางแผนล่วงหน้าแน่นอนๆ ได้ ยิ่งไปกว่านั้น ขณะนี้มีกระแสใหม่สำหรับผู้ที่ใช้ สื่อสังคมออนไลน์เช่น เฟสบุ๊กส์ ไลน์ อินสตาแกรม นิยมโพสต์รูปภาพ สถานที่ต่างๆ ที่ตัวเองไป

ท่องเที่ยวมาแบ่งปันให้คนอื่นๆ ได้รู้ บ้างก็เขียนบทความหรือข้อมูลลงในบล็อกและเว็บไซต์ ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลสำคัญที่นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่หลายคนใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวของตัวเอง จึงทำให้รูปแบบการท่องเที่ยวของชาวจีนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นการเที่ยวด้วยตัวเองกันมากขึ้น โดยนักท่องเที่ยวอิสระชาวจีนส่วนใหญ่จะหาข้อมูลได้จาก 2 แหล่งสำคัญ คือ หนังสือนำเที่ยว ที่วางขายตามร้านหนังสือทั่วไป โดยพบว่า ในปัจจุบัน หนังสือนำเที่ยวประเภทดังกล่าวสามารถเบียดชิงขึ้นมาวางบนชั้นวางขายได้ไม่น้อย ทั้งนี้ มีการแนะนำเส้นทางเดินทางทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีหนังสือประเภทแนะนำการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละแห่งโดย ใช้ขนส่งมวลชน (เช่น รถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน โดยเฉพาะ) แนะนำร้านอาหาร ร้านกาแฟ ยอดนิยม รวมไปถึงเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์ชื่อดัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเว็บไซต์แชร์ประสบการณ์ท่องเที่ยว ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถเข้ามาเขียนบันทึกการเดินทางของตนเอง และแชร์ไป ยังสื่อสังคมออนไลน์ต่อได้อีก จากการสำรวจหนึ่งในเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เช่น www.mafengwo.cn โดยเมื่อค้นหาข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มีการให้ข้อมูลการเดินทางของทั้งในและระหว่างประเทศอย่างครบครัน และที่สำคัญ คือ สามารถดาวน์โหลดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์สมาร์ทโฟนได้

4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพฤติกรรมรวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเอกเทศในประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ผลการศึกษาดังนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทยจำนวน 30 คน โดยประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ความสามารถด้านภาษา ผลการศึกษา พบว่า

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 14 ใน 30 คน เป็นเพศชาย และผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 16 ใน 30 คน เป็นเพศหญิง
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 28 ใน 30 คน มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 20-29 ปี และ 2 ใน 30 คน มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 30-39 ปี
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 28 ใน 30 คน พบว่ามีอาชีพเป็นนักศึกษาและบัณฑิตที่เพิ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และ 2 ใน 30 คน คือประกอบอาชีพพนักงานบริษัททั่วไป
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 ใน 30 คน มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศไทยและ 20 ใน 30 คน มีภูมิลำเนาจากทางภาคใต้ของประเทศไทย

5) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 18 ใน 30 คน พบว่ามีความสามารถทางภาษาต่างประเทศถึงสามภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย นอกจากนี้ผลการสอบถามยังพบว่า 10 ใน 30 คน พบว่ามีความสามารถทางภาษาได้สองภาษา คือ ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ และอีก 2 ใน 30 คน มีความสามารถทางภาษา คือ ภาษาจีน เพียงภาษาเดียว

ผลของการวิจัยพบว่า ลักษณะของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยอยู่ในช่วงอายุ 20-29 ปีมากที่สุด วัตถุประสงค์หลักที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาประเทศไทยเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีภูมิลำเนาจากทางภาคใต้ของจีนมากที่สุด ทั้งนี้ยังมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษและภาษาไทย เกินกว่าครึ่งของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศทั้งหมด

4.2.2 ศึกษาพฤติกรรมรวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเอกเทศในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทยจำนวน 30 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการเดินทาง เหตุผลที่มาท่องเที่ยวด้วยตนเอง จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว ความประทับใจในการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจ จำนวนวันที่เดินทางมาที่ท่องเที่ยว ค่าใช้จ่าย ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว ช่องทางการหาข้อมูลการท่องเที่ยว ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยว มุมมองที่เกี่ยวกับประเทศไทย ความต้องการกลับมาเที่ยวอีก ผลการศึกษพบว่า

1) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ใน 30 คน มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือการมาท่องเที่ยวและพักผ่อน

2) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 22 ใน 30 คน ให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง 6 ใน 30 คนให้เหตุผลว่า เมื่อการท่องเที่ยวกับทัวร์ ต้องการเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยว และ 2 ใน 30 คน ให้เหตุผลว่า ต้องการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองเพื่อได้ฝึกภาษาต่างประเทศ

3) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 12 ใน 30 คน เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง และ 12 ใน 30 คน เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง และ 6 ใน 30 คน เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นครั้งแรก

4) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 14 ใน 30 คน ให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทย 4 ใน 30 คน ประทับใจอากาศของประเทศไทย 4 ใน 30 คน ประทับใจทะเลของประเทศไทย 4 ใน 30 คน ประทับใจความเป็นมิตรไมตรีของคนไทย 2 ใน 30 คน ประทับใจในการนวดแผนไทย และ 2 ใน 30 คน ประทับใจในผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย

5) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 14 ใน 30 คน กล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยว คือ จังหวัดเชียงใหม่ 6 ใน 30 คน กล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยว คือ ภูเก็ต 4 ใน 30 คน กล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยว คือ เกาะสิมิลัน 2 ใน 30 คน กล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยว คือ กรุงเทพมหานครฯ ลัน 2 ใน 30 คน กล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยว คือ เกาะช้าง และ 2 ใน 30 คน กล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยว คือ เกาะหลีเป๊ะ

6) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 8 ใน 30 คน กล่าวถึงจำนวนวันที่เดินทางมาที่ท่องเที่ยว คือ 10 วัน 10 ใน 30 คน กล่าวถึงจำนวนวันที่เดินทางมาที่ท่องเที่ยว คือ 7 วัน 6 ใน 30 คน กล่าวถึงจำนวนวันที่เดินทางมาที่ท่องเที่ยว คือ 6 วัน 4 ใน 30 คน กล่าวถึงจำนวนวันที่เดินทางมาที่ท่องเที่ยว คือ 5 วัน และ 2 ใน 30 คน กล่าวถึงจำนวนวันที่เดินทางมาที่ท่องเที่ยว คือ 3 วัน

7) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2 ใน 30 คน มีค่าใช้จ่าย/คน/วัน ประมาณ 4,000 บาท 4 ใน 30 คน มีค่าใช้จ่าย/คน/วัน ประมาณ 2,500 บาท 6 ใน 30 คน มีค่าใช้จ่าย/คน/วัน ประมาณ 2,000 บาท 2 ใน 30 คน มีค่าใช้จ่าย/คน/วัน ประมาณ 1,500 บาท 14 ใน 30 คน มีค่าใช้จ่าย/คน/วัน ประมาณ 1,000 บาท 2 ใน 30 คน มีค่าใช้จ่าย/คน/วัน ประมาณ 300 บาท

8) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 18 ใน 30 คน มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 8 ใน 30 คน มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 4 ใน 30 คน มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวแบบสนใจพิเศษ

9) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 24 ใน 30 คน ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และ 6 ใน 30 คน ใช้แอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว

10) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 ใน 30 คน พบปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก 6 ใน 30 คน พบปัญหาด้านการสื่อสาร 2 ใน 30 คน พบปัญหาการโกงค่าโดยสารของขนส่งสาธารณะ 2 ใน 30 คน พบปัญหาด้านการให้บริการ และ 10 ใน 30 คน ยังไม่พบปัญหา

11) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 27 ใน 30 คน มีความต้องการกลับมาเที่ยวอีก และ 3 ใน 30 คน ยังไม่มีคำตอบที่แน่ชัด

ผลของการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศมีความประสงค์หลักคือ ต้องการมาท่องเที่ยวและพักผ่อนในประเทศไทยด้วยตนเอง ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทั้งนี้เมื่อสอบถามถึงเหตุผลที่นักท่องเที่ยวไม่ใช้บริการรถมาท่องเที่ยวกับทัวร์ จะได้รับคำตอบที่ไปทางลักษณะเดียวกันว่า ชอบการเดินทางด้วยตนเอง อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเอง และมีความเบื่อหน่ายกับข้อจำกัดที่สร้างความไม่เป็นอิสระของการเดินทางมาท่องเที่ยวกับทัวร์ ทั้งนี้จากการวิเคราะห์พบว่า นักท่องเที่ยวอิสระส่วนใหญ่อายุจะมีช่วงอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี และมีบางส่วนที่ช่วงอายุจะอยู่ระหว่าง 30-39 ปีซึ่งเป็นส่วนน้อยมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าช่วงวัยผู้ใหญ่ ที่อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี จะมีความต้องการออกเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุปัจจัยที่เอื้ออำนวยหลายๆ อย่าง เช่น อายุ สุขภาพร่างกาย การศึกษา รายได้ อาชีพการงาน อิทธิพลจากสื่อหรือคนใกล้ชิดทัศนคติที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และรายได้ต่อหัว เป็นต้น

ผลของการศึกษายังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่าครั้ง มีสัดส่วนในการครองตลาดสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยเดินทางมา และก็มีการขายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ผลวิจัยยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศนั้น มีความประทับใจและมีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก และผลการวิจัยได้ทำให้ทราบถึงความประทับใจและความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่มีต่อประเทศไทยโดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ไปน้อยที่สุด คือ

- 1) อาหารไทย เพราะด้วยรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ และมีลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษเป็นที่ดึงดูดใจต่อการลิ้มลอง
- 2) อากาศ เนื่องจากอากาศประเทศไทยมีความอบอุ่นตลอดทั้งปี จึงเหมาะแก่การท่องเที่ยว
- 3) ทะเล เนื่องจากประเทศจีนมีมณฑลที่ติดทะเลไม่มากนัก นักท่องเที่ยวชาวจีนจึงนิยมมาท่องเที่ยวทะเลในประเทศไทย เพราะทะเลของประเทศไทยมีความงาม บรรยากาศดีเหมาะแก่การพักผ่อน
- 4) ความเป็นมิตรของคนไทย มีความยิ้มแย้ม อีกทั้งยังให้ความช่วยเหลือในการสอบถามเส้นทาง

5) นวดแผนไทย เรียกได้ธุรกิจสปาไทยและการนวดแผนไทยกำลังได้รับความนิยม นักท่องเที่ยวชาวจีนมองว่าการนวดแผนไทย เป็นอีกทางเลือกหนึ่งเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ จึงมีความประทับใจในการนวดไทยและผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

6) ผลิตภัณฑ์ ประเทศไทยมีสินค้าที่น่าสนใจมากมายให้เลือกซื้อ ราคาไม่แพง จนเกินไป และมีรูปผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม เช่น กระเป๋า ตุ๊กตากรอบ มะม่วงกวน ผลไม้อบแห้ง ยาหมอม เป็นต้น

จากการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอันดับ 1 คือ การท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมได้แก่ กรุงเทพมหานคร พัทยา ชลบุรี นอกจากนี้นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศยังให้ความสนใจที่จะไปเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ เช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต และเกาะต่างๆ ในเขตภาคใต้ โดยสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นปัจจัยอันดับแรกที่นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ข่าวสารในการท่องเที่ยวที่ได้รับมากที่สุดคือทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีความสอดคล้องกับการหาข้อมูลวิจัยข้างต้น และในด้านจำนวนวันที่เข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ 10วัน 7วัน 6วัน 5วัน 3วัน ตามลำดับ

ผลการศึกษา ทางด้านค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของรายได้เฉลี่ยต่อหัวของคนในประเทศ โดยโดยนักท่องเที่ยวเพศชายมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่อครั้ง และค่าใช้จ่ายต่อวันสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งจากการทำแบบสอบถามได้ผลการศึกษาการใช้จ่ายต่อ/คน/วัน ตามลำดับดังนี้ 4,000 2,500 2,000 1,500 1,000 300 โดยอัตราที่มากที่สุดคือค่าใช้จ่ายประมาณ 1,000บาท/คน/วัน โดยค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวใช้ระหว่างการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ การท่องเที่ยวหรือค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวและค่าสถานที่พัก รองลงมาคือ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าช้อปปิ้งและค่าคมนาคมขนส่ง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านบวกที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ เลือกที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ธรรมชาติและวัฒนธรรมไทย ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยดึงดูดของประเทศที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์มากที่สุด วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา ท่องเที่ยวคือพักผ่อน รองลงมาคือ หากความรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เยี่ยมเยือนเพื่อนหรือญาติและอื่นๆ การ

เลือกสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจไปที่สถานที่เที่ยวตามธรรมชาติ รองลงมาคือทางด้านวัฒนธรรม และแบบสนใจพิเศษ ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศนิยมใช้อินเทอร์เน็ตในการรับข่าวสาร และค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำไปแล้วข้างต้น โดยเว็บไซต์แชร์ประสบการณ์ท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถเข้ามาเขียนบันทึกการเดินทางของตนเองและแชร์ไป ยังสื่อสังคมออนไลน์ต่อไปได้อีก จากการสำรวจหนึ่งในเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เช่น www.mafengwo.cn โดยเมื่อค้นหาข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มีการให้ข้อมูลการเดินทางของทั้งในและระหว่างประเทศอย่างครบครัน และที่สำคัญคือสามารถดาวน์โหลดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือได้ นอกจากนี้จากการทำแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศส่วนมากใช้เว็บไซต์ booking.com ในการค้นหาที่พักในประเทศไทยอีกด้วย

ในด้านปัญหาที่ชาวจีนในรูปแบบเอกเทศพบในประเทศไทย คือ การเดินทางการคมนาคม ทั้งนี้พบว่าเกิดความไม่สะดวกต่อการเดินทาง เช่น การจราจรติดขัดมากในหลายพื้นที่ รวมถึงป้ายบอกทางป้ายบอกสถานีรถไฟและสถานีรถไฟใต้ดินที่ไม่ชัดเจน จึงสร้างความสับสนได้ อีกทั้งยังพบปัญหาการใช้รถโดยสารแท็กซี่ที่ไม่บริสุทธิ์ใจต่อการให้บริการ รวมทั้งการสื่อสารคนละภาษาที่ยากต่อการเข้าใจเพราะบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของไทยบางส่วนยังไม่สามารถพูดภาษาจีนกันได้ และการโดนเอาเปรียบและโกงเงิน และสุดท้ายคือปัญหาการให้บริการที่ไม่เป็นมิตร แต่จากผลการศึกษา นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศส่วนมากก็มีความต้องการกลับมาเที่ยวอีก

จากการศึกษาหาข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า สิ่งที่ชาวไทยทุกภาคส่วนควรเตรียมคือ ต้องเรียนรู้และเข้าใจบริบทนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่าง นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มใหม่ที่ควรต้องเรียนรู้มากขึ้น อีกทั้งข้อสำคัญ คือการเตรียมความพร้อมเรื่องบุคลากร ภาษา และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้เป็นระบบระเบียบตามมาตรฐานสากลต่อไป ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อองค์กรต่างๆของการท่องเที่ยวและภาพลักษณ์ของประเทศไทยต่อไป

4.3 ประโยชน์และแนวทางการพัฒนา การจัดการการท่องเที่ยวแบบเอกเทศของประเทศไทย

จากการศึกษางานวิจัย และได้ทำการออกแบบสอบถามสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศแล้วนั้น สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า ชาวจีนยุคใหม่ในปัจจุบันเลือกที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วยตนเองกันเพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศได้อาศัยการหาข้อมูลการท่องเที่ยวจากในอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก รองลงมาคือหนังสือแนะนำเที่ยว รวมถึงคำแนะนำจากคนที่เคยมาเที่ยวในประเทศไทยแล้ว เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะการท่องเที่ยวในรูปแบบเอกเทศนั้น ในส่วนของรายได้ที่เข้าประเทศ จะกระจายสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ อย่างทั่วถึงกว่าแต่ก่อน โดยจะไม่อยู่แค่เพียงจังหวัดที่เติบโตและมีชื่อเสียง หรือสถานที่ที่ขึ้นชื่อเท่านั้น

ปัญหาที่ควรหาแนวทางแก้ไข นั่นก็คือ ความพร้อมของระบบคมนาคม และระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ ที่มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น รวมถึงความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศที่ตอนนี้ประเทศไทยเรายังมีข้อจำกัดทางด้านความรู้ความสามารถของบุคลากรภาคการท่องเที่ยวอยู่มาก โดยเฉพาะทักษะทางภาษาอังกฤษและภาษาจีน ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในอนาคต เนื่องจากการแข่งขันด้านการบริการอาจไม่เพียงพอ หากขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในระดับมาตรฐานสากล อีกทั้งยังต้องเรียนรู้และเข้าใจบริบทของนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ศาสนา และด้านวัฒนธรรม ที่สำคัญอีกประการคือ ปัญหาด้านความปลอดภัย การเอาเปรียบหรือหลอกลวงนักท่องเที่ยว ปัญหาอาชญากรรมที่เราต่างก็พบเห็นได้ในข่าวอยู่บ่อยครั้ง นับว่าเป็นจุดอ่อนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ที่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในสายตานักท่องเที่ยว การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤติ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นความท้าทายด้านการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่จะสร้างความเชื่อมั่นและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวประเทศไทย และเกิดการเที่ยวซ้ำ

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วก็ยังสามารถนำมาซึ่งปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม หากมาทำการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งถึงปัญหาการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าปัญหาของการท่องเที่ยวของประเทศไทยไม่ได้ อยู่ที่จำนวนของนักท่องเที่ยว โดยสามารถสังเกตได้จาก

จำนวนของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ประเทศได้เผชิญกับวิกฤติต่างๆ อย่างมากมาย หากแต่ปัญหา คือ คุณภาพของนักท่องเที่ยวนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ปัญหานี้เองได้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการได้มาซึ่งนักท่องเที่ยวคุณภาพ คือ การจัดการฐานทรัพยากรโดยขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากอำนาจในการพัฒนาและจัดการถูกกระจายไปยังหน่วยงานต่างๆ มากมาย เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวง รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ส่งผลให้การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไร้ทิศทาง ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านการดูแล โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งการรุกล้ำพื้นที่เขตอุทยานและพื้นที่สาธารณะของผู้ประกอบการโรงแรมและธุรกิจบริการการท่องเที่ยว เช่น การก่อสร้างรีสอร์ทในพื้นที่อุทยาน และความไร้ระเบียบของผู้ประกอบการเตียงผ้าใบในบริเวณชายหาด เป็นต้น การพิจารณาให้ใบอนุญาตสถานประกอบการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่ไม่มีมาตรการป้องกันมลพิษและผลกระทบอย่างเพียงพอ การกำกับดูแลธุรกิจทัวร์และบริการการท่องเที่ยวที่ดำเนินธุรกิจเกินกว่าขอบเขตธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาต การติดตามและดำเนินคดีกับธุรกิจที่เอาเปรียบหรือหลอกลวงนักท่องเที่ยวหรือผู้บริโภค ทั้งธุรกิจรถแท็กซี่ ธุรกิจกลางคืน และธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก เป็นต้น

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการศึกษา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง ทุกภาคส่วนที่ให้บริการเกี่ยวข้องโดยตรงกับนักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลต่อทางเศรษฐกิจโดยตรง เช่น สายการบิน ผู้ประกอบการคมนาคมขนส่ง สถานที่พัก โรงแรม แหล่งท่องเที่ยว สถานที่จัดการประชุมและผู้จัดงาน ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และบริษัทนำเที่ยว รวมไปถึงร้านอาหารและอุตสาหกรรมพักผ่อนสันทนาการต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวโดยตรง ส่วนในความหมายของบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว นั้น การท่องเที่ยวจะมีการกระทบโดยตรงไปยัง GDP และการจ้างงานของประชากรในประเทศ โดยผลกระทบจะเกิดโดยตรงกับรายได้ทางการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ รายได้ทางการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวในประเทศ ค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการสนับสนุนบริการต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว และการบริโภคภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว ซึ่งรวมรายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในประเทศโดยอุตสาหกรรมหรือภาคส่วนที่จัดการ โดยตรงกับนักท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเรียกว่า มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศปีเป็นจำนวนเงินมหาศาล อีกทั้งยังมีแนวโน้มจะทวีความสำคัญมากขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ สามารถทำรายได้เป็นเงินตราระหว่างประเทศเข้ามาช่วยแก้ไขสภาวะการขาดดุลการชำระเงินของประเทศที่สับสนเนื่องมาจากการขาดดุลทางการค้า ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศก็ช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ก่อให้เกิด การช่วยสร้างแรงงาน สร้างอาชีพ และกระจายรายได้ไปสู่ทุกระดับอาชีพ ดังนั้น จึงต้องให้ความสนใจพัฒนาและส่งเสริมให้การท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ และนำรายได้จากการท่องเที่ยวไปพัฒนาประเทศให้พัฒนาอย่างต่อเนื่องและเจริญก้าวหน้าต่อไป

ในปัจจุบันความต้องการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ได้รับความนิยมนำเพิ่มขึ้น เป็นอย่างมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกซึ่งถือว่าเป็นภูมิภาคที่มีแรงขับเคลื่อนในด้านนี้มากที่สุด เศรษฐกิจการท่องเที่ยวจึงถือเป็นเสาหลักในการพัฒนาด้านสังคมในภูมิภาค หากจัดการได้อย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบ การท่องเที่ยวจะเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคม เป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยนั้นได้มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งกลายเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ ทั้งนี้จำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกปี แม้ว่าในบางช่วงจะประสบกับปัญหาต่างๆ เช่น ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางการเมือง หรือแม้แต่ภัยธรรมชาติ แต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยนั้น ก็สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วและเป็นส่วนสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศให้พลิกฟื้นคืนขึ้นมาในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้ ประเทศไทยนั้น ถือได้ว่าเป็นตลาดท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางการแข่งขันกับตลาดท่องเที่ยวในประเทศอื่น เนื่องจากความงดงามของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทยถือเป็นจุดดึงดูดที่ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือนักท่องเที่ยวชาวจีน และด้วยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ความงดงามของวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ผสานกับความพร้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางสำคัญของการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นก็เป็แหล่งสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยจำนวนมาก โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP จากสาขาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาคบริการ มีสัดส่วนมากกว่าภาคการผลิตอื่นๆ หรือมากกว่าร้อยละ 50 ของ GDP ทั้งประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2557) ในขณะที่รายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ปี พ.ศ.2557 แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของโลก พร้อมกับชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อเนื่องในมิติเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวจะเป็นกุญแจสำคัญ ในการขับเคลื่อนการขยายตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับช่วยสร้างงานทั้งในภาคการท่องเที่ยว การบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังช่วยสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม และสาธารณูปโภคต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

จากการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีปริมาณมากที่สุด อีกทั้งยังมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยอย่างมากเช่นกัน และในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวชาวจีนที่นิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทยหลายประเภท หนึ่งในนั้นก็คือนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ โดยนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะเป็นนักท่องเที่ยวอิสระ ไม่ใช้บริการแพคเกจทัวร์ และนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศที่เลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีความเห็นในทิศทางเดียวกันว่า เลือกที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองเพราะอยากเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวจากที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวกับทัวร์ เพื่อที่จะได้ท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายและใช้เวลาได้นานตามที่เราต้องการ โดยไม่มีข้อจำกัดที่กำหนดไว้ของทางบริษัท และพบว่า การค้นหาแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงสถานที่พัก หรือแม้แต่ตัวเครื่องบินสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศตอนนี้ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไปแล้ว เพราะในปัจจุบันสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ต และเข้าถึงการสื่อสารสมัยใหม่โดยใช้สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต และอุปกรณ์อื่นๆ ทำให้สามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกง่ายดาย ทั้งนี้ในด้านปัจจัยด้านบวกที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศ เลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เป็นเพราะว่าที่ตั้งของประเทศไทยอยู่ไม่ไกลจากจีนมากนัก และในปัจจุบันการเดินทางจากประเทศจีนมายังประเทศไทยก็มีความสะดวกสบายมากขึ้นและใช้เวลาในเดินทางไม่นาน อีกทั้ง ธรรมชาติและวัฒนธรรมไทย ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยดึงดูดของประเทศที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์มากที่สุด วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวคือพักผ่อน โดยการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ รองลงมาคือทางด้านวัฒนธรรม และแบบสนใจพิเศษตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะประเทศไทยมีบรรยากาศดี วิวทิวทัศน์สวยงาม อีกทั้งค่าครองชีพไม่สูง ราคาสินค้าก็ไม่แพงนัก และมีอาหารไทยที่รสชาติอร่อยเป็นเอกลักษณ์อีกด้วย

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศก็เริ่มมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกับประเทศไทย ทั้งนี้เป็นเพราะหลายปีที่ผ่านมา ชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยในรูปแบบนี้กันมากขึ้น และแน่นอนว่ารายได้ที่เข้าสู่ประเทศไทยนั้น ได้มีการกระจายตัวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อย่างทั่วถึงกว่าแต่ก่อน ดังนั้น การทำตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ.2558-2560 ของททท. ให้สำเร็จนั้นถือเป็นความท้าทายอย่างหนึ่งของทุกองค์กรที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว โดยจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการสร้างควมพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนเพื่อวางรากฐานการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนในระยะยาว ในขณะที่เดียวกันจะต้องทำให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้าง

รายได้เพื่อฟื้นฟูสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศระยะสั้นเช่นกัน อีกทั้งจะอย่างไรให้สินค้าและบริการท่องเที่ยวของไทยมีคุณภาพ ได้มาตรฐานระดับสากล เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นได้โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้าและบริการท่องเที่ยวกระจายรายได้สู่เกษตรกรและท้องถิ่นและยังคงอัตลักษณ์ของชุมชน ดังนั้น การจัดทำยุทธศาสตร์ในด้านนี้ จึงมุ่งเน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ โดยจะให้ความสำคัญในการเร่งพัฒนาเชิงพื้นที่การพัฒนาสินค้าและบริการรายสาขา เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ การเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่สำคัญอีกประการคือ ปัญหาด้านความปลอดภัย การเอาเปรียบหรือหลอกลวงนักท่องเที่ยว การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤติปัจจัยเหล่านี้ ล้วนเป็นความท้าทายด้านการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่จะสร้างความเชื่อมั่นและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวประเทศไทยและเกิดการเที่ยวซ้ำ และท้ายที่สุด ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ช่วยสนับสนุนการส่งเสริมการตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งที่ผ่านมาการพัฒนาการท่องเที่ยวพบว่า การบริหารจัดการยังมีจุดอ่อน ข้อด้อยอยู่หลายประการ ได้แก่ ขาดการบูรณาการงบประมาณและการประสานงานทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดทิศทางที่ชัดเจน บุคลากรขาดทักษะและความรู้ด้านการจัดการและภาษา ขาดระบบการจัดการข้อมูลในการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และกฎระเบียบที่ล้าสมัยไม่ทันต่อการแข่งขันและการเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจึงต้องมีการกำหนดกลยุทธ์และแนวทาง ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเพื่อแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ดังกล่าว โดยการบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาคมผ่านกลไกการดำเนินงาน ตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติมีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับ พัฒนาระบบข้อมูลและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นับเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย

บทที่ 6

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, ม.ป.ป.) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับในปัจจุบันไทยกับจีนมีความสัมพันธ์และความร่วมมือที่เจริญก้าวหน้าอย่างมาก และนับวันจะยิ่งพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการยกระดับ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนของทั้งสองประเทศ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค ดังนั้น ในช่วงศตวรรษที่ 21 ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ของจีน ไทยและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคหวังว่าจะความร่วมมือกับจีนมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน โดยจีนจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียและโลกโดยรวม

ทำไมคนจีนถึงเที่ยวไทย (อนุภพ, 2558) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ ทำไมคนจีนถึงชอบมาเที่ยวประเทศไทย เป็นเพราะไทยกับจีนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาอย่างยาวนาน อีกทั้งไทยและจีนอยู่ไม่ไกลกันนัก การเดินทางสะดวกสบายรวมถึงราคาทัวร์ไม่สูง ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีค่าครองชีพต่ำ เมื่อเทียบกับหลายประเทศในเอเชีย ไทยมีความหลากหลาย ครบบริบูรณ์ สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร ของฝากถูกใจคนจีนเป็นที่สุด อีกทั้ง ททท. ยังมีแผนนโยบายเข้าไปโปรโมตการท่องเที่ยวไทยในจีนด้วย

ทัวร์ศูนย์เหรียญ จีนคุมเข้ม กระทบท่องเที่ยวไทย (จุฬารัตน์ โฆษะ โภ, 2557) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ สาเหตุหลักที่เกิดทัวร์ศูนย์เหรียญ คือ หลังจากที่จีนอนุญาตให้คนจีนเดินทางออกต่างประเทศเป็นหมู่คณะได้ ทำให้ความนิยมในการท่องเที่ยวของจีนแพร่หลายมาก จนเกิดการแข่งขันสูงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมถึงบริษัททัวร์ในจีน จึงส่งผ่านแรงกดดันการแข่งขันราคาให้แก่บริษัททัวร์ในไทยซึ่งเป็น Sub-contract อีกทั้งลด ด้วยการตั้งราคาขายแพ็คเกจที่ ถูกมาก และไม่จ่ายส่วนแบ่งกำไรใดๆ ให้แก่บริษัททัวร์และไกด์ทัวร์ในไทย ทำให้ต้องหารายได้จากกิจกรรมเสริม

และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่ได้คำนวณหน้าแทน ประกอบกับอุปนิสัยของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียที่อ่อนไหวต่อ Tour Fare แต่ยินดีจะใช้จ่ายส่วนเพิ่ม เช่น การช้อปปิ้งหรือกิจกรรมอื่นๆ ขณะท่องเที่ยว

วีรศักดิ์ เกิดผลเจริญยิ่ง (2556) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับในปัจจุบัน ตามสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของไทย เราอาจได้เห็นนักท่องเที่ยวจีนสวมหมวกแจกของบริษัททัวร์ แต่ในอนาคตภาพดังกล่าวจะค่อยๆ จางหายไป เพราะต่อจากนี้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวจีนจะเปลี่ยนไปเป็นการท่องเที่ยว ด้วยตนเอง หรือที่เป็นที่รู้จักกันว่า “นักท่องเที่ยวอิสระ” (Free and Independent Traveler: FIT) โดยนักท่องเที่ยวจะหาข้อมูลจากหนังสือแนะนำเที่ยวหรือตามเว็บไซต์ต่างๆ และเดินทางมาเที่ยวด้วยตนเองแทนการใช้บริการทัวร์

คุณากร เหวิน (2556) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ จากรายได้ของชนชั้นกลางชาวจีนที่เพิ่มสูงขึ้น การเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศไม่ได้เป็นสิทธิพิเศษเฉพาะชนชั้นเศรษฐกิจอีกต่อไปแล้ว ปัจจุบันกลุ่มชาวจีนรายได้ชั้นกลาง ได้ครองสัดส่วนกลุ่มคนที่ไปเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวจีนร้อยละ 70 เลือกที่จะไปเที่ยวด้วยตนเอง มีเพียงไม่ถึงร้อยละ 30 ที่เลือกท่องเที่ยวไปกับคณะทัวร์

โสภิต หวังวิวัฒนา (2557) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ ชาวจีน นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น โดยเมื่อเร็วๆ นี้ สถาบันวิจัยกิจการท่องเที่ยวของจีน รายงานผลสำรวจความคิดเห็นการเตรียมวางแผนท่องเที่ยวช่วงเทศกาลตรุษจีนในปี นี้พบว่า ชาวจีนวางแผนเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศมีจำนวนมากกว่าคนที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวในต่างมณฑล เป็นครั้งแรก มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเกือบร้อยละ 7 โดย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย สหรัฐฯ ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ แคนาดา ตลอดจนฮ่องกง มาเก๊าและไต้หวันเป็นสถานที่ซึ่งชาวจีนนิยมไปท่องเที่ยวมากที่สุด

โสภิต หวังวิวัฒนา (2557) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ นักท่องเที่ยวจีน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่ นานาชาติให้ความสนใจและจับจ้องมองเพื่อเชิญชวนให้ไปเที่ยวประเทศของตัวเอง เพราะนั่นหมายถึงรายได้มหาศาลที่จะเกิดขึ้นจากธุรกิจการท่องเที่ยว ทั้งการเดินทาง ที่พัก อาหาร โดยเฉพาะการช้อปปิ้งจ่ายซื้อของ ซึ่งชาวจีนก็ติดอันดับต้นๆ ของโลกที่มีกำลังซื้อสูงมาก และได้เล่าไปแล้วว่า มีการสำรวจข้อมูลว่า สถานที่หรือประเทศไหนบ้างที่ชาวจีนให้ความสนใจไป

ท่องเที่ยวกันมาก โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญของแต่ละปีที่มีวันหยุดยาวมากเป็นพิเศษนานนับ สัปดาห์ อันได้แก่ วันตรุษจีน ประมาณเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ม.ป.ป.) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำยุทธศาสตร์แผนงานฟื้นฟูวิกฤตการท่องเที่ยวระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้ง สอดรับกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่จะต้องจัดทำแผน พัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาใน ฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติจึงได้ จัดทำร่างแผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 เสนอ ต่อที่ประชุม คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติพิจารณา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นภาค การท่องเที่ยวให้ขยายตัวและเกิด ความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพในการหารายได้จาก การท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขัน และให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้จึงได้มุ่งเน้น การป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ทั้งใน และต่างประเทศตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี พ.ศ.2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวมที่ สร้างทั้งรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2557) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ แผนการท่องเที่ยว ประจำปีของ ททท.ที่พูดถึงประเด็นท้าทายต่างๆ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป้าหมายและแนว ทางการดำเนินงาน เช่นต้องบรรลุเป้าหมายรายได้เข้าประเทศให้ได้ 2 ล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นภารกิจ 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2556-2558และต้องปรับสมดุลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในทุกมิติ ทั้งด้านตลาด พื้นที่ ฤดูกาล คุณค่า และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เติบโตและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างยั่งยืน

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ นาย รัชชัช อยุธยา อดีตรองผู้ว่าการด้านตลาดในประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เปิดเผยถึงแผนการ ดำเนินงานตลาดท่องเที่ยวในประเทศปี พ.ศ.2557 ว่า ททท.จะมุ่งใช้กลยุทธ์ “มาร์เก็ตติ้ง 3.0” หรือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาสัมผัสวิถี

ไทยมากขึ้น จุดเด่นความเป็นไทยภายใต้แผน “รายได้ก้าวกระโดด ด้วยวิถีไทย” พร้อมเชื่อมั่นว่า ภาพรวมการตลาดในปี พ.ศ.2557 จะเติบโตประมาณ 9% สร้างรายได้รวมกว่า 7 แสนล้านบาท

Cri Online (2555) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ ตลาด การท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้แนวคิดและรูปแบบการบริโภคด้านการท่องเที่ยวของชาวจีนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน หลายปีมานี้ พร้อมๆ กับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้แพร่หลายและพัฒนาในจีนอย่างรวดเร็ว ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวออนไลน์ที่มีลักษณะราคาถูกและเลือกซื้ออย่างสะดวก ค่อยๆ กลายเป็นทางเลือกอันดับต้นๆ ของนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนไม่น้อย โดยเฉพาะผู้บริโภควัยรุ่น

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับ เป็นการร่วมมือระหว่างไทย-จีนสัมมนาที่กรุงปักกิ่งว่า ประเทศจีนเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยที่ผ่านมาได้เน้นการดำเนินการส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวจีนไปเที่ยวชมและใช้บริการกันให้มากขึ้น แต่การจัดสัมมนาครั้งนี้ต้องการให้ความรู้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบริการ ความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอีกมิติหนึ่งที่มีความสำคัญ เป็นการช่วยลดปัญหาด้านการท่องเที่ยวระหว่างจีนกับไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือในมิติต่างๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต อันเป็นการช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). *สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน รายเดือน ปี 2552 – 2556*. สืบค้นจาก <http://www.tourism.go.th/getfile/getfileattachfromurl/756/aHR0cDovL3d3dy50b3VyaXNtLmdvLnRoL2ZhcmlzL2tiL2RvY3VtZW50cy8yMTM3LnBkZg>
- กรวรรณ สังกร, จักริ เตชะวาริ, และ กาญจนา จิรัตน์. (ม.ป.ป.). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนยุคใหม่: กรณีศึกษานักท่องเที่ยวจีนในจังหวัดเชียงใหม่ สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่* (Master's thesis). สืบค้นจาก <http://www.sri.cmu.ac.th/~cct/wp-content/uploads/2013/11/Chinese-Tourist-in-Chiang-Mai-061153.pdf>,
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). *แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/76/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%202.pdf>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). *สรุปตารางวันพักเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และรายจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวจีนปี 2555*. สืบค้นจาก https://www.m-society.go.th/article_attach/11259/15586.pdf
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *กลยุทธ์การตลาดททท*. สืบค้นจาก <http://www.tatreviewmagazine.com/mobile/index.php/menu-read-tat/menu-2013/menu-2013-oct-dec/142-42556-tourism-direction>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). *ททท. ชูรายได้ก้าวกระโดดด้วยวิถีไทย*. สืบค้นจาก <http://www.naewna.com/business/59032>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). *ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยปี 2558-2560*. สืบค้นจาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (ม.ป.ป.). *นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา*. สืบค้นจาก http://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=317&filename=index
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (ม.ป.ป.). *แผนนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ*. สืบค้นจาก http://www.tica.or.th/images/plan_tourism2555-2559/2555-2559.pdf,
- คุณากร เหวิน. (2556). *ผลสำรวจยืนยันชนชั้นกลางจีนเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด และชอบเที่ยวเองมากกว่าไปกับทัวร์*. สืบค้นจาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?SECTION_ID=498&ID=13051

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จุฬารัตน์ โฆษะ โภ. (2557). *ทัวร์ ศูนย์เหรียญ : จีนคุมเข้ม กระบอบท่องเที่ยวไทย*. สืบค้นจาก <http://pcoc.moc.go.th/wappPCOC/views/dViews.aspx?pv=90&pi=255650>
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2554). *แนวคิดจากทฤษฎีแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก http://www.research-system.siam.edu/images/independent/Factors_Affecting_Tourist_Behavior_at_Amphawa_Floating_Market_Samut_Songkhram_Province/10._Chapter_2.pdf
- ชิดจันทร์ หังสสุต. (2532). *แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/76/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%202.pdf>
- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2558, 11 มกราคม). ททท.รุกสร้างความเข้าใจผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจีน. *ASTV ผู้จัดการออนไลน์*. สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=958000003704>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2557, 17 สิงหาคม). ทัวร์จีนทะลักเที่ยวไทยคึก หลังงดวีซ่า. *ไทยรัฐออนไลน์*. สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/443783>
- เดลินิวส์ออนไลน์. (2558, 15 มีนาคม). ทำไมคนจีนถึงเที่ยวไทย. *เดลินิวส์ออนไลน์*. สืบค้นจาก <http://www.dailynews.co.th>
- ทิพวรรณ พุ่มมณี. (2550). *แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/76/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%202.pdf>
- ชนกฤต สังข์เฉย.(2554). *แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/76/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%202.pdf>
- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. (2556). *นักท่องเที่ยวจีน... กำลังซื้อสำคัญของโลก*. สืบค้นจาก <http://www.exim.go.th/doc/newsCenter/42554.pdf>
- ธนิยา ศรีพัฒนาวัฒน์. (2556). *จีน เที่ยวไทยพุ่ง*. สืบค้นจาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/business-opportunity/detail.php?SECTION_ID=611&ID=12560

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สารคดีดี.คอม. (2538). *แนวความคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. สืบค้นจาก http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=219:sustainable-tourism&catid=25:the-project&Itemid=72
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). *แนวความคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. สืบค้นจาก http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=219:sustainable-tourism&catid=25:the-project&Itemid=72
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/TRISAWAN%20%20MATKUL/05_ch2.pdf
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/76/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%202.pdf>
- มีงสรรพ์ ขาวสอาด. (2557). *อนาคตของการท่องเที่ยวไทย*. สืบค้นจาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/577338>
- ASTV ผู้จัดการรายวัน. (2558, 23 สิงหาคม). *ลดค่าหยวนหนักกว่าบีมลุยดึงเงินเที่ยวไทย*. *ASTV ผู้จัดการรายวัน*. สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9580000095640>
- วีรศักดิ์ เกิดผลเจริญยิ่ง (2556). *นักท่องเที่ยวจีนยุคใหม่กับกระแสการท่องเที่ยวด้วยตนเอง*. สืบค้นจาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/articles/detail.php?IBLOCK_ID=70&SECTION_ID=13412&ELEMENT_ID=13412
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน. (ม.ป.ป.). *ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนด้านสังคมและวัฒนธรรม*. สืบค้นจาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/thai-china/>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). *รายงานภาวะเศรษฐกิจในประเทศไทย ปี 2557*. สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=4525&filename=index
- สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ. (ม.ป.ป.). *แนวความคิดเกี่ยวกับ Diamond Model*. สืบค้นจาก http://cm.nesdb.go.th/pop_diamond.asp

บรรณานุกรม (ต่อ)

- แสนดี สีสุทธิโพธิ์. (2556). ธุรกิจท่องเที่ยวไทย : ฟังบริษัทนำเที่ยวจีนแนะตลาดนักท่องเที่ยวจีนใน
ไทยนครเชียงใหม่. สืบค้นจาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/index.php?SelectBIC=450>
- โสภิต หวังวิวัฒนา. (2557). นักท่องเที่ยวจีน ตลาดสำคัญของการท่องเที่ยวที่ทั่วโลกต้องการ ตอนที่
1. สืบค้นจาก <http://thai.cri.cn/247/2014/02/14/121s218125.htm>
- โสภิต หวังวิวัฒนา. (2557). นักท่องเที่ยวจีน ตลาดสำคัญของการท่องเที่ยวที่ทั่วโลกต้องการ ตอนที่
2. สืบค้นจาก <http://thai.cri.cn/247/2014/02/21/225s218353.htm>
- หนังสือพิมพ์ทันหูน. (2557, 11 พฤศจิกายน). อนาคตของการท่องเที่ยวไทย. หนังสือพิมพ์ทันหูน.
สืบค้นจาก <http://www.thunhoon.com/highlight/165744/165744.html>
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2550). แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค. สืบค้น
จาก <http://thesis.pnu.ac.th/doc/download.php?id=32&id=334&idme=3322&filename=Y2hhcHRlcjJfc18xMzcwNDgyXzIwMTMtMDYtMjE=.pdf>
- อนุภพ. (2558). ทำไมคนจีนถึงเที่ยวไทย สืบค้นจาก
<http://www.dailynews.co.th/Content/Article/307721/%E0%B8%88%E0%B8%B5%E0%B8%99%E0%B8%8A%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A>
- อัจฉรา สมบัตินันทนา. (2555). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Master's thesis). สืบค้นจาก
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Man_Econ/Atchara_S.pdf
- อุษาวดี พูลพิพัฒน์. (2545). แนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. สืบค้นจาก http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=219:sustainable-tourism&catid=25:the-project&Itemid=72
- Cri Online. (2555). แนวโน้มการพัฒนาใหม่ของตลาดการท่องเที่ยวจีน. สืบค้นจาก
<http://thai.cri.cn/247/2012/12/19/121s205319.htm>
- Cri Online. (2558). แนวโน้มการพัฒนาใหม่ของตลาดการท่องเที่ยวจีน. สืบค้นจาก
<http://thai.cri.cn/247/2012/12/19/121s205319.htm>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- TAT Review Magazine. (2557). ทิศทางการดำเนินงาน ด้านการตลาด การท่องเที่ยว ของ ททท. ปี 2557. สืบค้นจาก <http://www.tatreviewmagazine.com/mobile/index.php/menu-read-tat/menu-2013/menu-2013-oct-dec/142-42556-tourism-direction>
- Vincent L., Youchi K., Justin F., Waldemar J., & Hubert, H. (2011). *Taking Off Travel and Tourism in China and Beyond*. Retrieved from <https://www.bcg.com/documents/file74525.pdf>

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้สอบถามนักท่องเที่ยวชาวจีน

了解中国游客的习惯

姓名

性别

男

女

年龄

15-19岁

20-29岁

30-39岁

40-49岁

50-59岁

职业

1.你可以说什么语言?

.....

2.为什么需要来泰国旅游? (前三名从高到底)

.....

3.在泰国你最喜欢什么? 为什么?

.....

4.你的梦想需要去泰国哪里? 去过了没有?

.....

5.来泰国旅游你住哪里? 几天? 多少钱一个晚上?

.....

6.你是不是来泰国首次? 还是来泰国几次了?

.....

7.来泰国的用费多不多? 你一天的用费是多少钱?

.....

8.对你来说泰国的印象怎么样?

.....

9.你来泰国旅游怎么订机票和宾馆？困难吗？

.....

10.关于你来泰国旅游有没有在网上查过？

.....

11.为什么选择自游？

.....

12.自游和跟团来有什么样的区别？

.....

13.你最喜欢在泰国那个地方旅游？

.....

14.你来泰国遇到什么问题吗？比如：犯罪等

.....

15.需要提什么关于泰国旅游的建议吗？

.....

16.其他建议

.....

.....

ภาคผนวก ข
ผลการสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

1

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนามาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 6 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 1 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ อร่อย หาทานได้ง่าย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะสิมิลัน

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 700 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บไซต์ Booking.com

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น รถติด

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 1 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

2

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาเพียง 1 ภาษา คือ ภาษาจีน

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ๆด้วยตนเอง และไม่ชอบที่ต้องไปรวมกลุ่มกับใคร

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 2 เพิ่งเคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยครั้งแรก โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ชื่นชอบอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 2,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บไซต์ Booking.com

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการสื่อสาร จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 2 ยังไม่แน่ใจว่ามีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

3

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะอยากไปท่องเที่ยวที่ไหนก็สามารถไปได้

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 3 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ มีหลากหลาย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะสิมิลัน มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 2,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บไซต์ Booking.com

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น รถติด

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 3 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

4

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนามาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 6 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า ชอบการท่องเที่ยวด้วยตนเอง

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 4 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทย ที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ อร่อย หาทานได้ง่าย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะช้าง

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 4,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืน ละ 3,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทาง อินเทอร์เน็ต โดยใช้แอปพลิเคชันในมือถือ

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหา

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 4 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

5

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 5 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติอร่อย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะหลีเป๊ะ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 700 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บไซต์ Booking.com

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการสื่อสารที่มีความแตกต่างกัน

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 5 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

6

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนามาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาเพียง 1 ภาษา คือ ภาษาจีน

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 6 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่ามีความสนใจต่อการท่องเที่ยวด้วยตนเอง และอยากมาเรียนรู้ภาษาใหม่ๆเพิ่มเติม

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 6 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจการนวดแผนไทย ที่สุด เนื่องจากได้รับความผ่อนคลาย และมีประโยชน์ต่อสุขภาพ

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืน ละ 900 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทาง อินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการสื่อสารที่มีความแตกต่างกัน

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 6 ยังไม่แน่ใจว่ามีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

7

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 3 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความเบื่อหน่ายต่อการเที่ยวกับทัวร์ อยากมาเที่ยวด้วยตนเองบ้าง

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 7 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอากาศและบรรยากาศของประเทศไทย ที่มีความอบอุ่น อากาศดี

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวและมีโอกาสได้ไป คือ กรุงเทพฯ

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวที่สนใจเป็นพิเศษ

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 7 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

8

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 8 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจทะเลของประเทศไทยที่สุด เพราะมีความสวยงาม มีกิจกรรมให้เล่นหลากหลาย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะสิมิลัน มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 1,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น การเดินทางที่ยากลำบากในบางแห่ง

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 8 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

9

เป็นเพศชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคตะวันตกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 5 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 9 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจความเป็นมิตรของคนไทยมากที่สุด คนไทยชอบช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ เช่นการบอกทาง

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวและมีโอกาสได้ไปแล้ว คือ กรุงเทพฯ

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 1,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บไซต์ Booking.com

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหา

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 9 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

10

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 10 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจผลิตภัณฑ์ฝีมือของคนไทย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะภูเก็ต มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 600 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น การเดินทางที่ยากลำบาก

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 10 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

11

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคตะวันตกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 6 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 11 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ อร่อย หาทานได้ง่าย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทาง แอปพลิเคชันในมือถือ

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาการเอาเปรียบผู้โดยสารของแท็กซี่

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 11 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

12

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนามาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 12 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจบรรยากาศของประเทศไทย รวมถึงวัฒนธรรมของไทยด้วย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 1,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 12 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

13

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 13 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจบรรยากาศ วิถีชีวิตทัศนียภาพของประเทศไทย รวมถึงคนไทยก็เป็นมิตรมาก

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 13 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

14

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-39 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษา 2 ภาษา คือ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 5 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 14 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจการนวดแผนไทย เพราะได้รับความผ่อนคลาย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะภูเก็ต มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 1,800 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาการเอาเปรียบผู้โดยสารของแท็กซี่

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 14 ยังไม่แน่ใจว่ามีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

15

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 3 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 15 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า คนไทยมีความเป็นมิตร ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะภูเก็ต มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 600 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทาง แอปพลิเคชันในมือถือ

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหา จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 15 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

16

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนามาจากภาคตะวันตกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะต้องการเปิดประสบการณ์ใหม่ๆให้แก่ตนเอง

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 16 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า บรรยากาศดี อากาศดี

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 4,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 3,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการสื่อสาร จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 16 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

17

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 6 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะมีความสะดวก

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 17 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงสนใจพิเศษ

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางแอปพลิเคชันในมือถือ

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการให้บริการของรถแท็กซี่

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 17 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

18

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะมีความอิสระ เป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 18 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจนิสัยของคนไทย เพราะคนไทยเป็นมิตร

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะภูเก็ต มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 600 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บไซต์ Booking.com

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น รถติด

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 18 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

19

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 19 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ อร่อย หาทานได้ง่าย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 1,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 19 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

20

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 20 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจในรสชาติอาหารไทย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะสิมิลัน มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายสถานที่ต่างๆ

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 20 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

21

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะรู้สึกสะดวกและสนุกกว่าการมา跟团ทัวร์

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 21 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทย เพราะอร่อย รสชาติจัดจ้าน

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะภูเก็ต มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 300 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 1,000 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 21 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

22

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-39 ปี ภูมิลำเนามาจากภาคตะวันตกเฉียงใต้ของ ประเทศจีน มีความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 5 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะเหมือนเป็นการผจญภัย

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 22 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจทะเลของไทยมากที่สุด ชอบไปเที่ยวเกาะต่างๆ

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะหลีเป๊ะ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 800 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 22 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

23

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 23 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทย เพราะอร่อย หาทานได้ง่าย ราคาไม่แพง

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงสนใจพิเศษ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 300 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการสื่อสาร จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 23 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

24

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 5 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 24 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 3 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจทะเลของประเทศไทย เพราะบรรยากาศดีเหมาะแก่การพักผ่อน

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะช้าง มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 24 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

25

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะได้ไปท่องเที่ยวอย่างหลากหลายกว่าทัวร์

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 25 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจผลิตภัณฑ์งานฝีมือของคนไทย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 700 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ยังไม่พบปัญหาจากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 25 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

26

เป็นเพศ ชาย อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า รักความเป็นอิสระ ชอบท่องเที่ยวด้วยตนเองมากกว่าทัวร์

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 26 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจทะเลของประเทศไทย เพราะมีความสวยงาม บรรยากาศดี

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เกาะภูเก็ต

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 700 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางแอปพลิเคชันในมือถือ

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 26 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

27

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะอยากไปที่ไหนก็ได้ไป

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 27 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจความเป็นมิตรของคนไทย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการสื่อสาร จากสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 27 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

28

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 7 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า อยากเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยว จากเดิมที่เคยมากับทัวร์

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 28 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทยที่สุด เนื่องจากอาหารไทยมีรสชาติอร่อย หาทานได้ง่าย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่

มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 600 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 28 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

29

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 10 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง และอยากมาฝึกภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่ 29 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทย เพราะอร่อย ราคาไม่แพง

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 500 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านสื่อสาร จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 29 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามที่มีโครงสร้าง นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบเอกเทศคนที่

30

เป็นเพศ หญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-29 ปี ภูมิลำเนาจากภาคใต้ของประเทศไทย มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย

มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางคือ การมาท่องเที่ยวและพักผ่อน เป็นระยะเวลาจำนวน 6 วัน โดยให้เหตุผลของการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองครั้งนี้ว่า มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพราะการท่องเที่ยวด้วยตนเองมีความเป็นส่วนตัว

ซึ่งนักท่องเที่ยวคนที่30 ได้เคยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองในประเทศไทยเป็นจำนวน 4 ครั้ง โดยให้เหตุผลของความประทับใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยว่า ประทับใจอาหารไทย เพราะมีรสชาติอร่อย

ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจจะไปท่องเที่ยวแต่ยังไม่มีโอกาสได้ไป คือ เชียงใหม่ มีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวสนใจพิเศษ มีค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 1,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพักอยู่ที่ประมาณคืนละ 800 บาท ทั้งนี้ใช้เว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลการท่องเที่ยว และจองที่พักผ่านแอปพลิเคชันในมือถือ

ในด้านปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทยคือ ปัญหาด้านการคมนาคมที่ไม่สะดวก เช่น รถติด

จากการสอบถาม นักท่องเที่ยวคนที่ 30 มีความต้องการกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ศุภาวดี ชำนาญवाद
วัน เดือน ปีเกิด	11 กันยายน 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน, 2557 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจีนและอาเซียนในระบบเศรษฐกิจโลก, 2559
ที่อยู่ปัจจุบัน	253 หมู่4 ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี supawadee.cham@hotmail.com

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University